

EDMUND GUNTER

จุดเริ่มต้น

90

เพื่อคนไทยทุกคน 2553/2010 300,000 คน

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ประจำปี 2010

เดือนมิถุนายน

เพื่อองค์กรแห่งชาติและองค์กรเฉพาะกิจที่สร้างขึ้น
เพื่อประโยชน์ส่วนรวม จะพยายามหาหลักประกันและปกป้อง
ชีวิตมนุษย์ตั้งแต่ในครรภ์ จนสิ้นชีวิตตามธรรมชาติ

อันเนื่องมาจากปก

ปกหน้า

“พระหฤทัยอันศักดิ์-
สิทธิ์ยิ่งของพระเยซูเจ้า”

เดือนมิถุนายน คริสต-

ดังถวายเป็นเดือนที่ระลึกถึงพระหฤทัยของ
พระเยซูเจ้าเป็นพิเศษ หลายวัดคุณพ่อจัดให้มีการ
“สวดพระหฤทัย” ร่วมกันในหมู่สัตบุรุษทุกคำ
ได้แก่บาป-รับศีลฯ ในเดือนนี้บ่อยเป็นพิเศษ
เพื่อระลึกถึงความรักของพระเยซูเจ้าที่มีต่อมนุษย์
จนถูกเป็นไฟบนดวงพระหฤทัย และขอโทษ
ชดเชยบาปที่เราล่วงเกิน เย็นเฉย ต่อความรัก
ของพระองค์ เอาแต่ทำบาปจนดวงพระหฤทัย
ของพระองค์เจ็บปวดดุจมีหนามทิ่มแทง

พระเยซูเจ้าทรงแสดงพระหฤทัยนี้แก่นักบุญมารีอา มากาเร็ตา แห่งอาลาโก๊ก ที่อาราม
ปาร์เลโมเนล ประเทศฝรั่งเศส กว่า 350 ปี
มาแล้ว ภาพปกนี้ได้รับความเอื้อเฟื้อจากคุณที

เทรชา จรินทร์ อมาตยกุล พลมารีอาสนวิหารอัสสัมชัญ
(ปัจจุบันย้ายไปอยู่วัดมารีย์สวรรค์ คอนเมือง) เป็นรูปที่
แขวนอยู่ที่หัวนอน มีรูปดวงหทัยนิรมลของพระนางมารีอา
บรรยากาสคล้ายแบบนี้อยู่อีกข้างหนึ่ง ตรงกลางเป็น
ไม้กางเขน คงเป็นรูปยุคเก่า พิเศษตรงที่นำเอาไหมลูกโซ่
มาขดบนพระภูษาของพระเยซูเจ้า ทำให้เห็นถึงความ
เอาใจใส่ เป็นงานมือที่ต้องประดิษฐ์ประคอยด้วยความรัก
ที่มนุษย์เรามีต่อพระเป็นเจ้า

ปกหน้าใน

มีนิทานเปรียบเทียบ
ของพระเยซูเจ้าอยู่ในภาพ
เดียวกันนี้ถึง 10 เรื่อง
ลองหาคุณะครับ ว่ามีเรื่อง

อะไรบ้าง ขอบคุณ คุณอมรา รักษ์บุญยวง (วัดดวงหทัย
นิรมลของแม่พระ ปากลัด สมุทรปราการ) ที่เอื้อเฟื้อภาพ
แก่อุดมสานต์ (เฉลย หน้า 105)

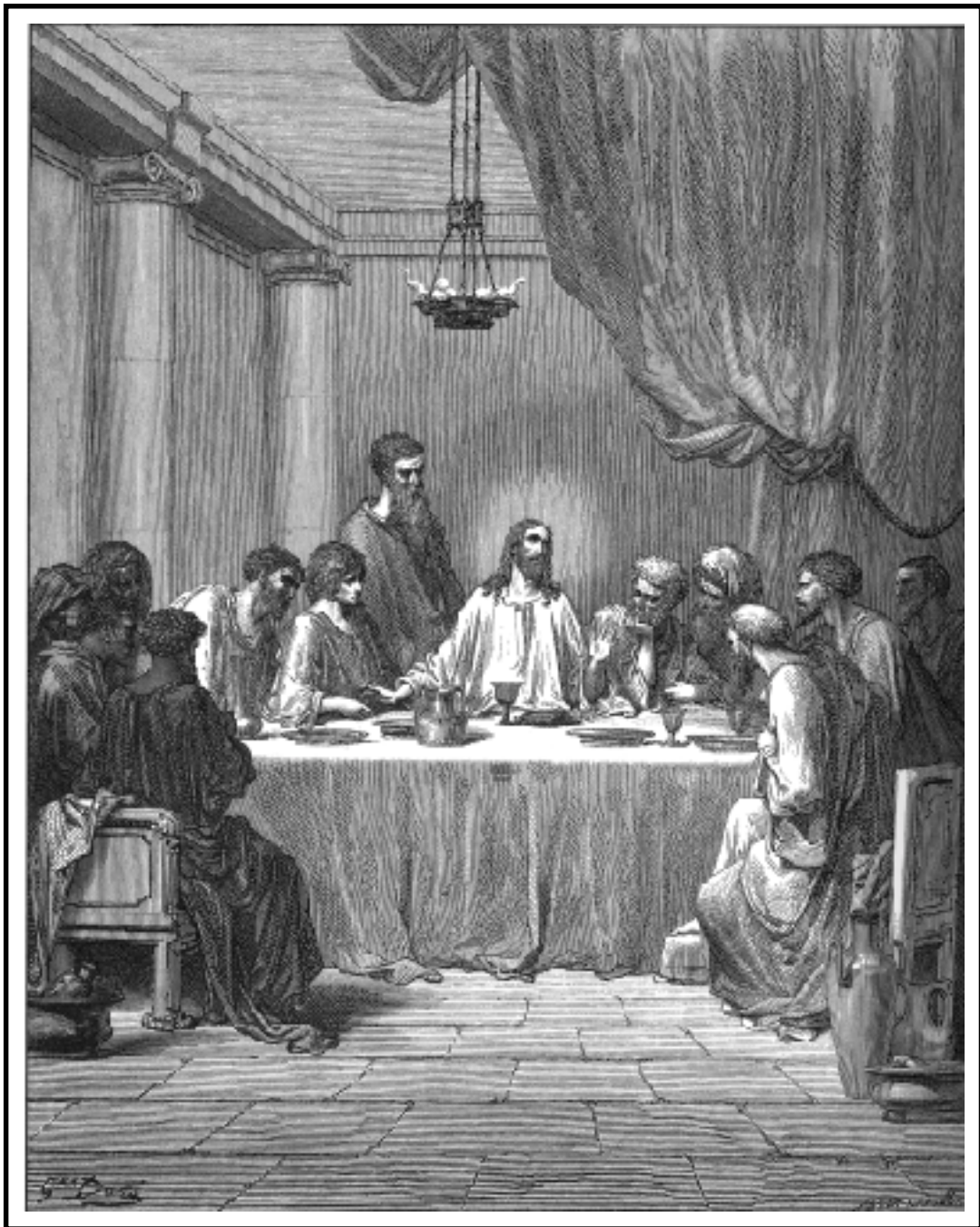
วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทย มุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์
เป็นหนึ่งในเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้อง
กับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและ
รับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บันเทิงคดี บทวิจารณ์ที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคมและวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

ศีลแห่งความรัก

มธ 26:17-29

วันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท ทรงตั้งศีลบวช พระสงฆ์ และทรงล้างเท้าอัครสาวก ทั้ง 3 เหตุการณ์ในมื้ออาหารค่ำวันนั้น เป็น มื้อสุดท้ายที่พระองค์ทรงตั้งพระทัยจะรับประทานกับสานุศิษย์และทรงกระทำให้เป็นอนุสรณ์ที่บรรดาอัครสาวกจะไม่มีวันลืม เรื่องราวการรับประทานอาหารค่ำ มื้อสุดท้ายนี้นับเป็นเหตุการณ์อมตะที่แสนจะอบอุ่น ระหว่างอาจารย์และศิษย์ และกลับกลายเป็นศีลมหาสนิทเครื่องหมายแห่งความรัก และการประทับอยู่ของ พระองค์กลายเป็นพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณที่เราคริสตังได้ถวายบูชาอันประเสริฐ คือ องค์พระเยซูเจ้าแต่พระบิดา เครื่องบูชาก็คือ องค์พระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิท ผู้ถวายก็คือ บรรดาสัตบุรุษร่วมกับพระสงฆ์เป็นผู้นำ

ไม่น่าเชื่อว่าการรับประทานอาหารค่ำมื้อสุดท้ายของพระเยซูเจ้า พระองค์ จะทรงสร้างสรรค์สิ่งใหม่และยิ่งใหญ่ให้คงอยู่เป็นอมตะ และคลาสสิกมาจนทุกวันนี้

ข้าแต่พระเจ้า... จะมีอะไรมีความหมายเท่ากับมรดกล้ำค่าที่พระเยซูเจ้า มอบพระองค์เองแก่เราทางศีลมหาสนิทตลอดกาล มื้ออาหารธรรมดา กลับกลายเป็น ความรักและผูกพันทั้งร่างกายและวิญญาณ เป็นอาหารหล่อเลี้ยงชีวิตของเราทุกคน ขอพวกเรารู้จักออกไปรับใช้เพื่อนพี่น้อง ดังแบบอย่างอันยิ่งใหญ่ที่พระองค์มอบ ไว้ให้ในการล้างเท้าบรรดาอัครสาวก ผู้ที่พระองค์ทรงบวชพวกเขาเป็นพระสงฆ์ ด้วยเทอญ

Prayer for priests and for peace

ไม่น่าเชื่อ นี่เราใช้จ่ายเวลาของปี 2010 มาถึงครึ่งปีในเดือนมิถุนายนนี้แล้ว

เดือนมิถุนายน เดินทางมาพร้อมกับกรมอบให้เป็นเดือนพระหฤทัยแห่งพระเยซูเจ้า อย่าแปลกใจที่หน้าปกอุดมสารฉบับนี้จะมีรูปของพระหฤทัยของพระเยซูเจ้ายกพระหัตถ์อำนวยการ รอยบาดแผลจากตะปูที่ตอกตรึงชัดเจน ตรงกลางฝ่ามือทั้งซ้าย-ขวา พระหฤทัยนั้นไม่ต้องพูดถึง เจ็บทั้งหนาม เจ็บทั้งใจ แต่ยังมีไฟที่จะรักต่อไม่หยุดหย่อน พระพักตร์ดูอ่อนล้า แต่แวตาก็ยัง เปี่ยมหวังอยู่ผมชอบรูปนี้ **คุณพ่อพงศ์เทพ ประมวลพร้อม** เลือกรูปปรายเดือนมาให้อย่างสม่ำเสมอ ไม่เคยผิดหวัง ทั้งบ.ก. และผู้อ่าน

เดือนมิถุนายน พาเราไปพบพระสงฆ์ไปพร้อมกับกรุงโรม มีกิจกรรมมากมายเกิดขึ้น ทั้งในระดับสากล และในระดับท้องถิ่น แม้องค์สมเด็จพระสันตะปาปา และพระศาสนจักร โรมันคาทอลิกเองจะพบกับศึกหนักบางประการที่เกิดจากการก้าวพลาดไปในบางบุคคล แต่แน่นอนเราจะต้องสวดให้กับพระสงฆ์ของเราต่อไป พระสงฆ์ยังเป็นคนกลางเชื่อมเรากับพระเจ้า ผมคิดว่าสิ่งสำคัญที่สุดคือสิ่งนี้ต่างหาก “รัก เป็นกำลังใจ และช่วยเหลือ จุนเจือ ให้ทุกฐานันดรที่เป็น สามารถยืนอยู่ และก้าวอย่างมั่นคงตามพระกระแสเรียกของตน”

องค์สมเด็จพระสันตะปาปา ได้เคยตรัสไว้ตอนหนึ่งในวันอาทิตย์ที่ 9 พฤษภาคม 2010 โอกาสสวดบทเทวทูตถือสารประจำวันอาทิตย์ว่า “Prayer for priests and for peace” (ภาวนาให้ บรรดาพระสงฆ์ และภาวนาเพื่อสันติภาพ) นอกจากจะเป็นคำที่คล้องจองกันในเชิงภาษา (อังกฤษ) แล้ว ยังมีความหมายสำหรับมนุษยโลก และเป็นพิเศษสำหรับบ้านเมืองของเราเวลานี้

การทะเลาะเบาะแว้งในสังคมไทย ที่ละเล็กละน้อย ค่อยๆ แผ้วรังสีของความเกลียดชัง จนในที่สุดบทสรุปของมันก็คือความสูญเสีย คริสตชนคนไทยหลายคนนำตัวเองเข้าไปร่วมใน เหตุการณ์เหล่านั้น จะมุมไหนก็ตาม พระศาสนจักรในประเทศไทยพยายามที่จะให้แนวทาง สำหรับการปฏิบัติตนต่อหน้าสถานการณ์แบบนี้ สื่อหลายสำนักอยากฟังความคิดเห็น เรื่อง การเมืองถูกพูดมากขึ้นหลังมิสซาว์วันธรรมดา และวันอาทิตย์ บรรณารักษ์หลายคนอ่านคำเทศน์ ของพระสงฆ์เพื่อถามว่า ตกถึงคุณพ่ออยู่สีไหน ฯลฯ ผมไม่เชื่อว่าการเดินทางของความรัก และ สะพานของความเข้าใจได้ถูกทำลายลงแล้ว “ไม่มีเหตุการณ์ใดที่พระเป็นเจ้าไม่อนุญาตให้เกิดขึ้น : มุมมองคริสตชน (หลากหลาย) หลังพายุแห่งความไม่สงบผ่านพ้นไป” เป็นสัญญาณใหญ่ที่อุดมสาร ฉบับเดือนมิถุนายน ภูมิใจเสนอเป็นพิเศษ พร้อมกับจำนวนหน้าที่เพิ่มขึ้นเพื่อการนี้โดยเฉพาะ

“Prayer for priests and for peace” อุดมสารฉบับอภิบาลปีพระสงฆ์อย่างเป็นทางการ แต่ การระลึกถึงและสวดภาวนาให้กับท่านคงต้องดำเนินต่อไป เหมือนกับสันติสุขที่นอกจาก คำภาวนาขอต่อพระเป็นเจ้าและสิ่งศักดิ์สิทธิ์แล้ว ไม่มีสิ่งใดจะทำให้เกิดความสงบได้เท่า จิตใจที่ผูกโยงกับศาสนา และการเลือกปฏิบัติตามคำสั่งสอนของศาสนาในทุกศาสนา ผมเชื่อว่า ศาสนาสอนให้คนไปก่อความสงบขึ้นในสังคมแน่ๆ

บรรณาธิการบริหาร

อุดมทัศน์

ประธานลุ่มมวลชนคาทอลิกประเทศไทย :
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา :

ภราดาหลุยส์ ซาแนล,
อ.ประณิณ ชุมสาย ณ อยุธยา,
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

ผู้อำนวยการและจิตตธิการ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร :

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ :

เสกสรร กองคำ

อุดมทัศน์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

ค่าบำรุงปีละ 400 บาท

ธนาณัติในนามซิสเตอร์ศรีนทิพย์ กิจสวัสดิ์
ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120

สำนักงาน :

122/11 ซ.นาครสุวรรณ ถ.นนทรี
แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา
กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801

โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

CATHOLIC PRESS OF THAILAND

UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Naak Suwan, Nonsi Rd.,

Chong Nonsi, Yan Nawa,

Bangkok 10120 Thailand.

Tel. 66-2681-3900 ext. 1801

Fax : 66-2681-3900 ext. 1802

E-mail : thecatcom@loxinfo.co.th

Website : www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2235-1045

เลขที่ :

บริษัท วิ.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สฎีป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 แสงบุญสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในฝรั่งเศส....
- 17 พระสงฆ์ใหม่ ค.ศ. 2010
- 20 “ไม่มีเหตุการณ์ใด
ที่พระเป็นเจ้าไม่อนุญาตให้เกิดขึ้น”
- 44 เกาะกลางแม่น้ำโขง
- 54 จาก “สารสาสน์ เป็น อุดมทัศน์”
บนเส้นทางอักษร 90 ปี มุมทรัพย์คริสตังไทย

พระคัมภีร์

- 56 วันละก้าวกับพระเยซู
- 58 กว่าจะเป็นนักบุญ

ชีวิตคริสตชน

- 59 ข้างธรรมาสัน
- 60 ช่อนไว้...ในจังหวะชีวิต
- 62 คนตรีกับชีวิตคริสตชน
- 65 เรื่องเล่าของชาวนา
- 68 ใต้ตามโค้งตะวัน
- 72 คุยกับเกสเซอร์
- 74 บันทึกกรรมทูต
- 76 คู่มือ
- 78 ผ่านมา 55 ปี พอลจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 80 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 83 พจนมาลา
- 84 ภาพเคียงคำ
- 85 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 86 สโมสรอุดมทัศน์
- 87 การ์ตูนครูต้อย
- 93 คุยกันฉันเพื่อน
- 97 ผ่อนคลายสไตล์พี่อ้อย
- 99 มุมเด็กศิลป์
- 102 ชวนคิดชวนอ่าน

จิตปาะ

- 104 จดหมายจากผู้อ่าน
- 106 บทความชวนคิด

แสงบุญ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ในฝรั่งเศส โบสถ์ มงต์ แซ็งต์ มิเชล, มหาวิหารพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า และแม่พระอวดำแห่งแคว้นโอแวร์ญ

หลังจากได้ “ชิมลาง” อาสนวิหารชาร์ตร และรองมหาวิหารแห่งลีสซ็องกันไปแล้ว ฉบับนี้ขอเชิญท่านผู้อ่านท่องเที่ยวสักการสถานอีก 3 แห่ง ในรูปแบบสถาปัตยกรรมโรมานัส ได้แก่โบสถ์ มงต์ แซ็งต์ มิเชล ที่ติดอันดับมรดกโลกของยูเนสโก อาสนวิหารพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า และอาสนวิหารพระแม่มารีย์แห่งฝรั่งเศส หรือแม่พระอวดำแห่งแคว้นโอแวร์ญ บนยอดเขา เลอปูย อัง เวอเลย์

โรมานัส รูปแบบสถาปัตยกรรมยุโรปที่นิยมระหว่างศตวรรษที่ 11 และ 12 ตามแนวคิดของชาวโรมัน มีลักษณะที่เป็นองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ผนังสูงหนา ก่อด้วย หิน อิฐ และคอนกรีต ชุ่มประตูกว้าง ฐานกำแพงที่หนาใช้รองรับน้ำหนักและ ค้ำยันอาคาร หน้าต่างแคบ ประตูทางเข้าหลักแคบหนาดูแข็งแรง

คุณพ่อประสพ คุณพ่อไกล์ และคุณพ่อมิซซ์
หน้าอนุสรณ์สถานมงต์ แซ็งต์ มิเชล

หลังเที่ยงเรามีนัดกับมาเรีย มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ที่จะพาชมอารามนักพรตเบเนดิกติน มงต์ แซ็งต์ มิเชล (Mont Saint Michael) สร้างบนยอดเขาหินแกรนิตที่แข็งแกร่ง มีน้ำล้อมรอบบริเวณ ลักษณะแลดูเป็นเกาะเล็กๆ ไกลชายฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือของฝรั่งเศสอาคารสูงเด่นเป็นสง่างดงามขึ้นด้วยแสงระยิบระยับของดวงอาทิตย์ที่ส่องกระทบบนทรายขาวเนื้อละเอียด สถานที่แห่งนี้จึงมีเสน่ห์ดึงดูดนักท่องเที่ยวจำนวนมากให้มาเยือน

เรามาถึงที่นัดหมายก่อนเวลาเกือบชั่วโมง จึงเดินเที่ยวเลือกซื้อของที่ระลึกตามสบาย ตลอดแนวสองข้าง

ทางเดินมีร้านขายของที่ระลึกต้องตาหลายชิ้นแต่ราคาไม่ต้องใจจะเลย จึงพิถีพิถันเลือกชิ้นที่ไม่ได้ผลิตในไทยหรือประเทศเพื่อนบ้านคิดมือเป็นของฝาก

บริเวณจุดนัดพบหน้าประตูทางเข้า King's Gate มีพ่อครัวหนุ่มและผู้ช่วยสาว สาธิตเมนู “ไขฟู...ฟู...ฟู” หรือที่ชาวฝรั่งเศสตั้งชื่อเสียไประะว่า “โอมเล็ตต์ เดอ ลา แมร์ ปูลาร์ด์” ที่ใช้ทักษะพิเศษในการตี ก่อนนำไปอบแทนการทอดให้ฟูเหมือนไข่เจียวฟูบ้านเรา แสดงวิธีทำแล้วนำมาเสิร์ฟให้ได้ลิ้มลองในมือเที่ยง ทุกโต๊ะก็เมนูเดียวกัน ไม่ว่าฝรั่งมังค่าหรือชาวญี่ปุ่นและไทยในโซนเอเชียจะชิมสักกี่คำ “รสชาติก็ไม่พาให้ใจร้อนรมย์” แม้แต่น้อย แตกต่างจากอาหารท้องถิ่นจานอื่นๆ ที่อร่อยจนวางช้อนไม่ลง

สาธิตการทำอาหารพื้นถิ่น
“โอมเล็ตต์ เดอ ลา แมร์ ปูลาร์ด์”

ใกล้เวลานัดหมาย สาวร่างเล็กอายุราวเบญจเพสเดินเข้ามาทักทายคุณพ่อไกด์จิตตาภิบาล พร้อมส่งยิ้มให้พวกเราลูกทัวร์เป็นการทักทาย เธอเกริ่นนำถึงตำนานการสร้างอารามเล็กๆ หลังแรกบนยอด มงต์ ตอมป์ (Mont Tombe) สูง 160 เมตร ที่ตั้งสักการสถานมงต์ แซ็งต์ มิเชล ในแคว้นนอร์มดี และแคว้นเบรอตานญ ฟังตรงข้าม เมืองโบรอนอวาร์งซ์

มาเรียบอกว่า “เราจะใช้เวลาตลอดบ่าย ค่อยๆ เดินสำรวจสักการสถานที่สูงจากระดับน้ำทะเล 75 เมตร ห่างจากชายฝั่งด้านทิศเหนือตรงบริเวณปากแม่น้ำเพียง 1 กิโลเมตร เริ่มจากวัดประจำชุมชนด้านล่าง มุ่งสู่โบสถ์ลา แมร์เวย์ บนยอดเขา และสิ้นสุดที่โรงทานซึ่งทางอารามเคยใช้เป็นสถานที่แจกอาหารคนยากจน แต่ปัจจุบันคัดแปลงเป็นร้านค้าของที่ระลึก”

เดินมาได้ไม่ถึงสิบห้านาที มักคุเทศก์ท้องถิ่นชี้ให้เราดูวัดเซนตปีเตอร์ที่สร้างในศตวรรษที่ 11 และถูกทำลายช่วงสงครามร้อยปีจากการต่อสู้ระหว่างอังกฤษและฝรั่งเศสที่กระทำเป็น 3-4 ช่วงเวลา ระหว่าง ค.ศ. 1337-1453 และเป็นวัดเดียวในชุมชนซึ่ง ค.ศ. 2009 มีคาทอลิกเพียง 24 คน นอกนั้นเป็นนักท่องเที่ยวที่มาร่วมมิสซา มาเรียนัดแนะว่า “หากโม่งเย็นเราจะมาร่วมมิสซาที่วัดหลังนี้” ซึ่งหลังพระแท่นมีพระรูปอัครทูตสวรรค์มีคาแอล ผู้มาเข้าฝันพระสังฆราชท้องถิ่นให้สร้างวัด

นักบุญโจน ออฟ อาร์ค
หน้าวัดเซนตปีเตอร์

หน้าวัดเซนตปีเตอร์ มีรูปปั้นนักบุญโจน ออฟ อาร์ค หรือซาน ดาร์ก เตือนใจให้ระลึกถึง “วีรสตรีจากครอบครัวชาวนาที่นำกองทัพอังกฤษในสงครามร้อยปี ผู้มีบทบาทสำคัญกอบกู้บ้านเมืองคืนจากอังกฤษระหว่าง ค.ศ. 1412-13 และได้รับสถาปนาเป็นองค์อุปถัมภ์ของประเทศ”

วิกเตอร์-มารี อุโก (ค.ศ. 1802-1885) กวี นักประพันธ์ รัฐบุรุษ และนักเคลื่อนไหวสิทธิมนุษยชน เป็นชาวฝรั่งเศสอีกท่านที่มาเรียเล่าถึงความภาคภูมิใจว่า “ระหว่างเหตุการณ์ปฏิวัติฝรั่งเศส ค.ศ. 1789-99 ไม่มีนักพรตพักประจำอาราม จึงปิดอารามและดัดแปลงใช้

อัครทูตสวรรค์มีคาแอล
ภายในวัดเซนต์ปีเตอร์

เป็นสถานจองจำนักโทษการเมืองแทน ต่อมา ค.ศ. 1836 อุโก รมรงค์
ฟื้นฟูสถานที่ซึ่งมีคุณค่าทางสถาปัตยกรรมแห่งนี้ใช้เป็นอารามดั้งเดิม ชื่อเสียง
และความสำคัญของ มงต์ แซ็งต์ มิเชล เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ ค.ศ. 1874
อารามได้รับยกย่องเป็นอนุสาวรีย์ด้านประวัติศาสตร์ที่โดดเด่น ก่อนที่ ใน ค.ศ.
1979 องค์การยูเนสโกได้นำรายชื่ออารามนักพรตเบเนดิกตินนี้เข้าในรายชื่อ
มรดกโลก จัดอยู่ในสัการสถานสำคัญด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และ
สถาปัตยกรรม ที่มีคามงดงามตามธรรมชาติและผสมผสานกับฝีมือมนุษย์”

กำลังฟังเพลินๆ มาเรียนำเรากลับสู่ความเป็นมาของการสร้างอาราม
หลังแรก เพื่อให้ฟังดูน่าเชื่อถือเธออ้างอิงหลักฐานจากบันทึกในศตวรรษที่ 9
ว่า “ใน ค.ศ. 708 อัครทูตสวรรค์มีคาแอลได้ ‘นำสารมาแจ้ง’ ในความฝัน
แก่พระสังฆราชโอแบร์ต แห่งสังฆมณฑลอารังซ์ ติดต่อกัน 3 คืน สั่งให้
พระคุณเจ้าสร้างวัดน้อยบนยอดเขา มงต์ ตอมบ์ บริเวณปากแม่น้ำไกลส์เมือง
ตำนานยืนยันว่าสถานที่ที่อัครทูตสวรรค์เลือก ไม่ได้เลือกโดยไม่ได้ตั้งใจ
แต่เป็นที่ซึ่งอัครทูตสวรรค์มีคาแอลได้รับชัยชนะในการต่อสู้กับมังกรตามเนื้อหาที่กล่าวไว้ใน
พระคัมภีร์วิวรณ์”

“สองคืนแรก พระสังฆราชโอแบร์ตไม่ได้ใส่ใจเรื่องความฝัน ดังนั้นคืนที่ 3 อัคร-
ทูตสวรรค์ต้องการพิสูจน์ให้พระสังฆราชทราบว่าสิ่งที่ฝันเป็นความจริง จึงนำน้ำตกลงบน
ศีรษะของพระคุณเจ้าจนเป็นรู เมื่อตื่นในตอนเช้าท่านจึงตัดสินใจรวบรวมชาวนาจำนวน
มากสร้างวัดน้อยตามคำสั่งอัครทูตสวรรค์ทันที และนำพระราชนัดกบุญมีคาแอลจากเขา
การ์กาโนในอิตาลี มาเก็บรักษาไว้ ณ อารามแห่งนี้

ในเวลาต่อมา สถานที่แห่งนี้ได้กลายเป็นศูนย์กลางที่ผู้แสวงบุญนิยมมาเยี่ยมชม
ดังนั้นใน ค.ศ. 966 คณะนักพรตเบเนดิกตินจึงสร้างอารามอย่างเป็นทางการ ต่อมา ค.ศ.
1203 บางส่วนของอารามถูกเผาได้รับความเสียหาย กษัตริย์ฟิลิป ที่ 2 แห่งฝรั่งเศสจึง
ดำริให้สร้างอารามหลังปัจจุบันบนยอดเขาที่รู้จักกันในชื่อ ‘ลา แมร์แวย์’ ผลงานอาคาร
สถาปัตยกรรมกอทิกที่งดงามและมีคุณค่ามาก”

เฮนรี บรูคส์ อาดัมส์ นักประวัติศาสตร์ชาวอเมริกัน และอาจารย์วิชา
ประวัติศาสตร์ยุคกลางประจำมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด กล่าวว่า “เอกลักษณ์ของศิลปะใน
ยุคกลางพบได้ในอาสนวิหารที่สร้างในศตวรรษที่ 13 เช่น โบสถ์มงต์ แซ็งต์ มิเชล
หรืออาสนวิหารชาร์ตร บรรยายถึง ‘ความรู้ลึกในส่วนลึกของจิตใจมนุษย์’ ที่แม้จะตระหนัก
ถึงความต่ำต้อยของตน ต่างก็คืนรินแสงหาพระเป็นเจ้า ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่ง”

กว่าหนึ่งพันปีหลังก่อสร้างอารามรูปแบบสถาปัตยกรรมโรมานเนสหลังแรกคณะปฏิรูป
ฝรั่งเศสเห็นชอบให้ใช้อารามหลังนี้เก็บรักษาหนังสือที่มีคุณค่าทางวรรณกรรมที่จัดอยู่ใน
“หนังสือต้องห้าม” กว่า 4,000 เล่ม ซึ่งนักพรตเบเนดิกตินเก็บรักษาอย่างดีตลอด 10 ปี
ระหว่างเหตุการณ์ปฏิวัติฝรั่งเศส นอกนั้นยังพบเอกสารที่บันทึกด้วยลายมืออีกกว่า 200 ฉบับ
ในห้องสมุดของอาราม เนื้อหาเป็นความรู้ด้านจิตวิญญาณ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความ

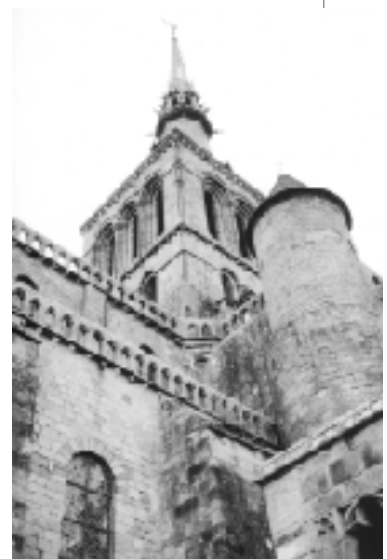
คงามของวิถีชีวิตพรตของนักพรตเบเนดิกติน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการสวดภาวนา การอ่าน พระคัมภีร์นำการไตร่ตรองรำพึงภาวนาแบบเล็กซ์โอ ดีวีนา เพื่อความก้าวหน้าด้านจิตวิญญาณ นอกนั้นยังเป็นข้อมูลความรู้แขนงต่างๆ ได้แก่ วิทยาศาสตร์ ดาราศาสตร์ คณิตศาสตร์ แพทยศาสตร์ ปรัชญา ดนตรี และศาสนา รวมถึง บทเทศน์ ชีวิตประจำวันบุญ ตามคำบอกเล่าของบรรดาปีศาจจารย์ของพระศาสนจักร อารามหลังนี้จึงมีอิทธิพลมากที่สุดของการเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 12 และศตวรรษที่ 13

เราเดินขึ้นทางลาดชันสลับขึ้นบันไดหินขนาดใหญ่ไปได้ประมาณครึ่งทาง ก็หอบหมดแรงกันเห็นๆ ยกเว้นหนุ่มสาวทั้ง 7 คน ที่อายุขึ้นต้นด้วย เลข 2 เลข 3 ส่วนผู้เขียนที่มีอายุเลข 9 ลงท้าย ถ้าไม่ได้ **ฟิโรโล บรรเจิดคุณากร** ช่วยทั้งดึงทั้งดันส่งจนถึงยอดอาคาร ก็คงต้องหยุดรอกกลางทางเป็นเพื่อนบรรดา สว. อีกหลายคนที่จำใจขอสละสิทธิ์อย่างแน่นอน ขอบคุณมากนะกะพี่ “ซาบซึ้ง...ซาบซึ้ง”

เมื่อขึ้นถึงบนสุดของยอดเขามิมาลูกนี มีลานกว้างหน้าทางเข้าโบสถ์ด้านทิศตะวันตก ลมโกรกแรงช่วยพัดพาความเหนื่อยล้าได้มาก ขณะทยอยรวมตัวกันจนครบปอมิเวลาสำรวจทัศนียภาพทั้งดงาม มองลงมาด้านล่างเห็นรถคันใหญ่ที่ผู้โดยสาร 50 คน เหลือคันเล็กนิดเดียว

ก่อนอธิบายถึงภูมิปัญญาของการสร้างโบสถ์บนยอดเขาได้อย่างน่าอัศจรรย์ มาเรียเสริมว่า “ในอดีตเมื่อน้ำขึ้นบางส่วนของเกาะจะจมอยู่ใต้น้ำและมีสะพานข้ามเข้าสู่อาคาร และเมื่อวันที่ 16 มิถุนายน ค.ศ. 2006 **นายกรัฐมนตรีของนอร์เวย์** ได้อนุมัติโครงการสร้างเขื่อนและชุดสันดอนรอบบริเวณเพื่อให้อาคารมีน้ำล้อมรอบดั้งเดิม ใช้งบประมาณ 164 ล้านยูโร หรือกว่า 7,700 ล้านบาทคาดว่าจะเสร็จใน ค.ศ. 2012 และจะช่วยให้นักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ปัจจุบันแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชม มงต์ แซ็งต์ มิเชล ปีละ 3 ล้านคน และชมเขตพรตของอารามปีละ 1,250,000 คน”

โบสถ์ “ลา มาร์แวย์” (La Merveille) ในภาษาฝรั่งเศส ซึ่งแปลว่า “เดอะ มิร์ราเคิล” หรือ “อัศจรรย์” อันเป็นหัวใจของอารามนักพรตเบเนดิกติน เป็นผลงานสถาปัตยกรรมกอทิกชิ้นเอก สร้างในศตวรรษที่ 13 มีวัดน้อยเซนต์มาร์ติน และวัดน้อยเทียน 30 เล่ม รูปแบบสถาปัตยกรรมโรมานเนสที่สร้างในศตวรรษที่ 11 วัดน้อยใต้ดินหลังคาโค้งทั้ง 2 หลังนี้ เป็นมุขที่อยู่ตามขวางเพื่อรองรับน้ำหนักของโบสถ์หลังใหม่ เป็นฐานรากอาคารหลังปัจจุบันที่สมบูรณ์แบบตามอุดมการณ์ ระยะเวลาก่อสร้างนาน 16 ปี ระหว่าง ค.ศ. 1211-28 โครงสร้างอาคารแบ่งเป็น 3 ระดับ ระดับบนสุดประกอบด้วย โบสถ์ เขตพรต และห้องอาหาร ระดับกลางนอกจากวัดน้อย 2 หลังเดิมที่ไว้รองรับน้ำหนักอาคารแล้ว ยังมีห้องพักรักษา หอรับแขก วิโอฟี ห้องอเนกประสงค์ และพระรูป Our Lady Underground ที่เคยอยู่ในโบสถ์หลังที่

“ลา มาร์แวย์”
สถาปัตยกรรมกอทิกชิ้นเอก

เสาโค้งรอบสวนภายในอาราม
ที่นักพรตเดินภาวนาสวนตัว

สร้างใน ค.ศ. 1017 ระดับล่าง ประกอบด้วยสวน ห้องเก็บของ โรงทาน ห้องรับแขกสามัญชน และห้องอธิการ เราค่อยๆ เดินชม ผ่านสวนภายในอาคาร สถานที่ซึ่งนักพรตจะเดินสวดภาวนาสวนตัว เรื่อยมาจนถึงส่วนที่เคยใช้เป็นห้องอาหารของนักพรต มาเรียกว่า “ตามอุดมการณ์วิถีชีวิตเรียบง่าย สมถะ ลักษณะห้องจึงแคบและยาว มีแสงส่องผ่านหน้าต่างสูง 2 บาน ยิ่งกว่านั้นกฎระเบียบที่เคร่งครัดของคณะ ไม่อนุญาตให้นักพรตพูดคุยหรือมองหน้ากันระหว่างรับประทานอาหาร แต่ให้ตั้งใจฟังพระกัมภีร์หรือหนังสือศรัทธาที่มีผู้อ่านให้ฟังจากธรรมาสันโดรมุมห้อง”

นักอุเทศกษัตริย์ส่วนที่เป็นเขตพรต เล่าว่า “แม้ในปลายศตวรรษที่ 12 ระหว่างสงครามร้อยปี อนุสรณ์สถานที่ยิ่งใหญ่แห่งนี้ได้ใช้เป็นสถานที่คุมขังนักโทษ เช่นเดียวกับหลังเหตุการณ์ปฏิวัติฝรั่งเศส นักโทษการเมือง 700 คน ถูกคุมขังนาน 73 ปี ปัจจุบันอารามมงต์ แซ็งต์ มิเชล มีนักพรตคณะเบเนดิกตินจากเยรูซาเล็ม 5 องค์ ดำเนินชีวิตกลุ่มตามธรรมเนียมที่คณะฯ ได้ก่อตั้งใน ค.ศ. 966 และโอกาสครบรอบสหัสวรรษ ใน ค.ศ. 1966 หรือหนึ่งพันปีของการก่อสร้างอารามหลังแรก ชิสเตอร์คณะเบเนดิกติน 5 คน จากเยรูซาเล็มได้ขออนุญาตมาพักประจำที่อารามแห่งนี้”

คุณพ่อประสพ เจริญนิตย์...
ยืนเทียบความสูงของ
วงล้อจักรอกวีสตุก่อสร้าง

มาเรียพารามาไซปริสนาที่มนุษย์สามารถสร้างโบสถ์ทั้งดงามบนยอดเขาสูงลับฟ้าได้อย่างไร คำตอบอยู่ที่วงล้อขนาดใหญ่ที่ใช้คนงาน 3-4 คน เดินภายในวงล้อ เพื่อชักลอกกวีสตุก่อสร้างขึ้นมาจากด้านล่าง

โบสถ์ “เดอะ มिरาเคิล” บนยอดอนุสรณ์สถาน มงต์ แซ็งต์ มิเชล ได้ชื่อว่าเป็นสักการสถานที่ยิ่งใหญ่แห่งหนึ่งในทวีปยุโรป เช่นเดียวกับมหาวิหารนักบุญเปโตรในกรุงโรม และอาสนวิหารชาร์ตร์ในฝรั่งเศส ทั้งยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมติดอันดับที่ 3 ของฝรั่งเศส รองจากหอไอเฟลและพระราชวังแวร์ซาย

สักการสถานแห่งต่อไปน่าสนใจและสำคัญต่อคริสตศาสนา เพราะเป็นที่มาของการจัดพิธีนมัสการพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าในทุกวันศุกร์ต้นเดือน เริ่มที่ ปาเรย์ เลอ โมนิอัล เมืองเล็กบนฝั่งแม่น้ำบูร์เบ็งซ์ในแคว้นบูร์กอญ ทางตะวันออกของฝรั่งเศส มีประชากรประมาณ 5,000 คน ในอดีตเป็นชุมชนโปรเตสแตนต์

ค.ศ. 1618 คณะนักบวชเยสุอิตเริ่มเข้ามาแพร่ธรรมและพัฒนาความสำคัญเพิ่มขึ้นตามลำดับ ทำให้ใน ค.ศ. 1873 เริ่มมีผู้แสวงบุญจากยุโรปและอเมริกันมาเยือนประมาณปีละหนึ่งแสนคน ส่งผลให้เมืองนี้เป็นที่รู้จักแก่คริสตชนทั่วโลกในปัจจุบัน

ทันทีที่มาถึงเมืองเราเห็นป้ายแสดงสถานที่ซึ่งสมเด็จพระสันตะปาปาจอห์น ปอล ที่ 2 เสด็จมาถวายมิสซา ณ สวนสาธารณะประจำเมือง เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม ค.ศ. 1986 มีคริสตชนมาร่วมพิธีถึง 130,000 คน ป้ายประกาศยังระบุว่า “ตั้งแต่วันที่ 9 กันยายน ค.ศ. 2003 ปาเรย์ เลอ โมนิอัล ถือเป็นเมืองคู่แฝดที่มีลักษณะคล้ายกับเบรตเลแฮม เมืองทางตะวันตกเฉียงเหนือของจอร์แดนซึ่งเป็นสถานที่ที่พระเยซูเจ้าทรงบังเกิด ตั้งอยู่ใกล้กรุงเยรูซาเล็ม” จากสวนสาธารณะเรามุ่งหน้าสู่มหาวิหารที่เลเห็นโดดเด่นเป็นสง่า บรรยากาศเงียบสงบและธรรมชาติงดงามที่รายล้อมบริเวณมหาวิหารพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า (Basilique du Sacre-Coeur) เชื่อเชิญผู้เชื่อศรัทธาให้รู้สึกถึงการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้า

ห่างจากมหาวิหารเพียง 100 เมตร เป็นที่ตั้งของอารามคณะแม่พระเสด็จเยี่ยม (Monastery of the Visitation) ระลึกถึงเหตุการณ์ที่พระแม่มาเรียเสด็จเยี่ยมนางเอลิซาเบธ ก่อตั้งคณะใน ค.ศ. 1610 โดยนักบุญฟรังซิส เดอ ซาลล์ พระสังฆราชแห่งเจนีวา ร่วมกับนักบุญเจน ฟรังซิส แห่งซองต์ล ส่วนอารามที่ปาเรย์ เลอ โมนิอัล เป็นอารามหลังที่ 26 ของคณะฯ ซึ่งก่อตั้ง ค.ศ. 1626 พระสังฆราชเดอ ซาลล์ ให้เหตุผล ของการเลือกชื่อคณะซิสเตอร์ว่า “เมื่อพระแม่มาเรียเสด็จเยี่ยมนางเอลิซาเบธ ธรรมล้ำลึกที่พระแม่แสดงออกมีคุณค่ายิ่งใหญ่เป็นแบบปฏิบัติที่สมควรได้รับการเชิดชู ได้แก่ ความเรียบง่าย ความถ่อมตน ความสุภาพ และความชื่นชมยินดี”

คณะแสวงบุญเข้ามาภายในวัดน้อยแห่งการประจักษ์ (The Chapel of the Apparitions) ที่อยู่ด้านหน้าสุดของอารามแม่พระเสด็จเยี่ยมเพื่อรื้อฟื้นถึงความรักยิ่งใหญ่ของพระเยซูเจ้าต่อมวลมนุษย์ให้ได้เข้าใจคุณค่าและความหมายของการนมัสการพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า ก่อนร่วมมิสซาที่นี่

ด้านขวามือของพระแท่นภายในพระวิหาร มีตารางเหล็กสี่เหลี่ยมลักษณะคล้ายลูกกรงกันจากเขตวัดน้อย เก็บรักษาพระธาตุนักบุญมาร์กาเรต มารีย์ อาลาก็อก และเป็นเขตเฉพาะที่สมาชิกทุกคนและซิสเตอร์มาร์กาเรตในขณะยังมีชีวิตอยู่ จะมาร่วมพิธีมิสซา และสวดภาวนาประจำวัน มีคุณพ่อคล็อด โคลัมบิแอร์ เป็นจิตตภาบาลประจำอาราม

รอเพียงจิตใจเดียว ซิสเตอร์แคธริน สมาชิกคณะฯ ออกมาต้อนรับผู้แสวงบุญจากเมืองไทย ชี้ให้เราดูภาพพระเยซูเจ้าทรง

มหาวิหาร
พระหฤทัยของพระเยซูเจ้า

พระธาตุนักบุญมาร์กาเรต
มารีย์ อาลาก็อก

พระเยซูเจ้าทรงประจักษ์
แก่ซิสเตอร์มาร์กาเรต

สัญลักษณ์กลุ่มนมัสการ
พระหฤทัยของพระเยซูเจ้า

ประจักษ์แก่ซิสเตอร์มาร์กาเร็ต มารี๊ หลังพระแท่น พลาญกล่าวว่า “วันหนึ่ง
ใน ค.ศ. 1673 ขณะที่ซิสเตอร์มาร์กาเร็ต มารี๊ อาลาก็อก (Margaret Mary
Alacoque) กำลังค้มค้ำในการภาวนาต่อพระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิท พระเยซู-
เจ้าทรงปรากฏพระองค์บริเวณพระแท่น ทรงเผยให้เห็นบาดแผลที่
พระหฤทัยที่เกิดจากบาปของมวลมนุษย์ ในวันนั้นซิสเตอร์มาร์กาเร็ตเข้าใจว่า
ซิสเตอร์คนอื่นๆ ก็เห็นภาพนั้นเช่นกัน”

ซิสเตอร์ยังเล่าประวัติย่อๆ ว่า “ซิสเตอร์มาร์กาเร็ต มารี๊ อาลาก็อก
เกิดวันที่ 25 กรกฎาคม ค.ศ. 1647 ที่เมืองซารอลส์ ห่างจากปารีส เลอ
โมนีอัล 32 กิโลเมตร สมักรเข้าอาราม ค.ศ. 25 พฤษภาคม 1671 และ
มรณภาพที่อาราม วันที่ 17 ตุลาคม ค.ศ. 1690 พระเยซูเจ้าทรงปรากฏ
พระองค์และทรงเผยพระหฤทัยของพระองค์แก่ซิสเตอร์มาร์กาเร็ตอย่างต่อเนื่อง
ตลอด 17 ปี โดยเฉพาะในวันศุกร์ต้นเดือน พระองค์ทรงมอบหมายเธอให้

ประกาศสารแห่งความรักต่อพระหฤทัยของพระองค์ เพื่อให้คริสตชนที่เย็นชาต่อความรัก
อันยิ่งใหญ่ได้รู้ว่า “นี่คือพระหฤทัยที่รักมนุษย์โลกมากเหลือเกิน” เหตุการณ์นี้นำมาสู่ความ
เลื่อมใสศรัทธาและการนมัสการถวายเกียรติแด่พระหฤทัยของพระเยซูเจ้าซึ่งเริ่มต้นอย่าง
เป็นทางการในปลายศตวรรษที่ 17”

พระเยซูเจ้าตรัสแก่ ซิสเตอร์มาร์กาเร็ต มารี๊ ว่า “บาดแผลที่สาหัสของพระหฤทัย
เกิดจากการที่มนุษย์เมินเฉยและไม่เคารพในศีลมหาสนิทอันได้แก่ พระกายและพระโลหิต
ของพระคริสตเจ้า” ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงประสงค์ให้มนุษย์ได้นมัสการพระหฤทัยของ
พระองค์เป็นพิเศษ นักบุญมาร์กาเร็ตได้รับเลือกสรรให้ “นำผู้เชื่อศรัทธามาหน้าพระแท่น”
และพระเยซูเจ้าทรงสัญญาว่า “พระหรรษทานที่ยิ่งใหญ่จะหลั่งไหลจากพระหฤทัยสู่ผู้เชื่อ
ศรัทธาทั้งหลาย” ซิสเตอร์มาร์กาเร็ต มารี๊ ได้จัดตั้งกลุ่มคริสตชนร่วมนมัสการพระหฤทัย
พระเยซูเจ้าในวันศุกร์ต้นเดือน หรือที่รู้จักคุ้นเคยในชื่อ “ซัว์โมงศักดิ์สิทธิ์”

ซิสเตอร์มาร์กาเร็ต มารี๊ อาลาก็อก ผู้ได้รับฉายานาม “อัครสาวก
แห่งพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า” กล่าวว่า “ในชีวิตนี้ ฉันปรารถนาเพียง
พระเป็นเจ้า และค้มค้ำในพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า”

ซิสเตอร์มาร์กาเร็ต มารี๊ ก่อปรด้วยคุณธรรมความดี ความศักดิ์สิทธิ์
และแบบอย่างการดำเนินชีวิตที่ไม่เห็นแก่ตัว เดือนมีนาคม ค.ศ. 1824
สมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 12 ทรงประกาศให้เธอเป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ และ
ในพิธีเปิดหลุมศพเมื่อเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1830 ได้มีหลักฐานอัศจรรย์
การรักษาร่างการวอนขอซิสเตอร์มาร์กาเร็ต มารี๊ 2 กรณี ต่อมาวันที่ 18
กันยายน ค.ศ. 1864 สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 9 (ได้รับสถาปนา
เป็นบุญราศี วันที่ 3 กันยายน ค.ศ. 2000) ทรงประกาศให้ซิสเตอร์
มาร์กาเร็ต อาลาก็อก เป็นบุญราศี เมื่อการดำเนินเรื่องแต่งตั้งนักบุญตาม
กระบวนการเสร็จสิ้น สมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 15 ทรงสถาปนา

ภายในมหาวิหารพระหฤทัย

ท่านเป็นนักบุญในวันที่ 17 ตุลาคม ค.ศ. 1920 พระศาสนจักรสมโภชนักบุญมาร์กาเร็ต มารี้อาลาก็อก ในวันที่ 17 ตุลาคม

หลังมีสฆาเราเดินกลับมา “สำรวจ” มหาวิหารพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า สักการสถานสำคัญที่ดึงดูดผู้แสวงบุญให้มาเยือน ปาเรย์ เลอ โมนิอัล เป็นอาคารสถาปัตยกรรมโรมานส์ที่สมบูรณ์แบบตามแนวคิดของคณะนักพรตเบเนดิกตินมากที่สุด และมีความประณีตงดงามที่สุดแห่งหนึ่งในฝรั่งเศส

นักพรตโอติลลอน อธิการคณะนักพรตเบเนดิกตินแห่งคลุณี สร้างโบสถ์หลังแรกในศตวรรษที่ 5 ใช้เป็นวัดประจำอาราม พิธีเสกอย่างเป็นทางการจัดใน ค.ศ. 1004 ต่อมา ค.ศ. 1075 อธิการอีวก์ เดอ เซมูร์ อธิการอารามในขณะนั้นมอบหมายให้สถาปนิกเอวเยน มิลเลต์ ขยายอารามซึ่งสร้างเสร็จใน ค.ศ. 1109 เพื่อใช้เป็นโบสถ์ประจำอารามนานหลายศตวรรษ ก่อนจะเปิดให้สาธารณชนได้มาร่วมนมัสการพระเป็นเจ้าได้ใน ค.ศ. 1794

สักการสถานของนักพรตคลุณีที่มีประวัติความเป็นมายาวนานนี้ เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อ ค.ศ. 1856 พระศาสนจักรสากล ในพระสมณสมัยสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 9 ทรงกำหนดให้จัดสมโภชพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าอย่างเป็นทางการ “ในวันศุกร์สัปดาห์ที่ 2 หลังวันอาทิตย์สมโภชพระจิตเจ้า” และใน ค.ศ. 1875 พระองค์ทรงสถาปนาโบสถ์พระหฤทัยของพระเยซูเจ้าเป็นรองมหาวิหาร

การที่พระศาสนจักรสากลจัดสมโภชพระหฤทัยอย่างเป็นทางการเป็นอีกแรงจูงใจที่ให้อำนาจผู้แสวงบุญนิยมเดินทางมายังปาเรย์ เลอ โมนิอัล ตั้งแต่ ค.ศ. 1975 เริ่มมีนักท่องเที่ยวและผู้แสวงบุญเดินทางมาปาเรย์ เลอ โมนิอัล เพิ่มมากขึ้น และด้วยหัวใจที่เปี่ยมด้วยความเชื่อ เพื่อรื้อฟื้นคุณค่าชีวิต โอกาสเดียวกันประสบการณ์ที่ได้รับช่วยให้จิตวิญญาณเข้มแข็งยิ่งขึ้นผู้แสวงบุญจึงยึดเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่จะเดินทางมายังสักการสถานสำคัญนี้ประจำทุกปี และได้มีโอกาสเยี่ยมชมห้องเก็บพระธาตุนักบุญมาร์กาเร็ต มารี้อาลาก็อกและผลงานประพันธ์ของท่าน รวมถึงประวัติศาสตร์และพัฒนาการของพิธีกรรมอุทิศถวายแด่พระหฤทัยของพระเยซูเจ้า และเป็นศูนย์กลางของคริสตศาสนาที่ยิ่งใหญ่แห่งหนึ่งที่ปัจจุบันมีผู้แสวงบุญเดินทางมาเยือนปีละ 400,000 คน

ขอทิ้งท้ายด้วยเรื่องใกล้ตัว เพราะเกรงว่าจะเข้าข่าย “ใกล้เกลือกินด่าง” จึงขอกล่าวถึงคณะภคินีพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งกรุงเทพฯ ซึ่งคุณพ่อออลอยด์ อัลฟองส์ ดอนต์ (ปีโอ) เป็นผู้ก่อตั้งคณะใน ค.ศ. 1900 สมัยพระสังฆราชหลุยส์ เวย์ ที่วัดเซนต์ฟรังซิสเซเวียร์ สามเสน ก่อนจะย้ายศูนย์กลางคณะมาตำบลคลองเตยในปัจจุบัน ค.ศ. 1932 พระสังฆราชหลุยส์ โชแรง ได้รับรองคณะอย่างเป็นทางการวันที่ 25 สิงหาคม ค.ศ. 1957 โดยมีจิตตารมณ์ของคณะที่ยึดดวงพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าเป็นแหล่งพลังและแบบอย่างการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านความรัก ความสุภาพ และใจอ่อนน้อม โอกาสฉลองพระหฤทัยของพระเยซูเจ้า ซึ่งในปีนี้ตรงกับวันศุกร์ที่ 11 มิถุนายน น่าจะเป็นโอกาสดีแก่ผู้ที่อยากสัมผัสพระหฤทัยซึ่งจะได้ไปร่วมพิธีสำคัญนี้ ณ อารามพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าถนนคลองเตย

อาสนวิหารพระแม่มารีย์
แห่งฝรั่งเศส

มิสซาหน้าพระแท่นแม่พระ
ลวีดำแห่งแคว้น โอแวร์ญ

วงเวียนหน้าวัด จุดนัดพบก่อนแสวงบุญ
ไปสักการสถานนักบุญยากอบ

สักการสถานที่จะพาเที่ยวกันลำดับต่อไปได้แก่ อาสนวิหารพระแม่มารีย์แห่งฝรั่งเศส หรือแม่พระลวีดำแห่งแคว้นโอแวร์ญ (The Auvergnès Black Madonna) ตระหง่านบนยอดเขาเป็นสัญลักษณ์โดดเด่นประจำเมืองไม่ว่ามองมาจากทิศใด เลอปูย-ออง-เวอเลย์ (Le Puy En Velay) เมืองทางตะวันตกเฉียงใต้ของแคว้นโอแวร์ญ มีประชากร 30,000 คน อาสนวิหารตั้งอยู่บนเขาสูง มีแม่น้ำ ลัวร์ และแม่น้ำอัลลิแยร์ ไหลมาบรรจบกัน มีทัศนียภาพโดยรอบงดงามแตกต่างจากเมืองอื่นๆ ในฝรั่งเศส

ตำนานการสร้างอาสนวิหารแม่พระหลังนี้เล่าต่อกันมาว่า “สตรีคนหนึ่งมีไข้สูงและได้รับนิมิตให้ขึ้นไปบนยอดเขาอานิส เมื่อถึงยอดเขาเธอล้มลงนอนด้วยความเหนื่อยล้าอ่อนแรง ทันทีที่ตื่นก็เห็นพระแม่มารีย์พรหมจารีประทับนั่งบนก้อนหิน และประสงค์จะให้สร้างวัดบนยอดเขาขึ้น ขณะเดียวกันไข้ที่สูงก็หายสนิท เธอได้เล่าเหตุการณ์นี้แก่ พระสังฆราชจอร์จ แห่งสังฆมณฑลเลอปูย ออง เวอเลย์ พระคุณเจ้าก็มาดูสถานที่และเมื่อมั่นใจในอัศจรรย์ก็ขึ้นแน่วพื้นที่ที่จะสร้างวัดและนำดอกไม้มานำประดับเพื่อรอโอกาสเหมาะสมและเงินทุนสนับสนุน เวลาผ่านไปอัศจรรย์การรักษาโรคก็เกิดซ้ำอีก และแม่พระทรงย้ำเรื่องการสร้างวัด พระสังฆราชโวซี ประมุขของคัตอลิกจึงเดินทางไปยังกรุงโรมและขออนุญาตพระสันตะปาปาซึ่งพระองค์ทรงส่งชาวคูตาริอุสผู้ว่าการรัฐและสถาปนิกให้มาดำเนินการแทน เมื่อวัดสร้างเรียบร้อย พระสังฆราชและสถาปนิกเดินทางไปยังกรุงโรมเพื่อเตรียมพิธีเสกวัด ระหว่างทางได้พบชายชราสองคนสั่งให้พวกท่านกลับวัดกล่าวว่า ‘เราสองคนจะรับผิดชอบดูแลเรื่องการเสกวัดให้’ เมื่อพระสังฆราชโวซี และสถาปนิก มาถึงเขาอานิสได้เห็นแสงทองสาดส่องบนวัดและเสียงระฆังดังขึ้นโดยไม่มีผู้ใดตี พวกเขาจึงสรุปว่า ‘พิธีเสกวัดหลังแรกของเลอปูย เป็นผลงานของอัศจรรย์สวรรค์’ ”

หลักฐานจารึกว่าวัดหลังแรกสร้างระหว่าง ค.ศ. 415-430 กว้าง 12 เมตร ยาว 24 เมตร ก่อนจะขยายในภายหลังเมื่อสถานที่แห่งนี้มีความสำคัญมากขึ้นตามลำดับ ตั้งแต่เป็นจุดนัดพบของผู้แสวงบุญที่จะเดินทางไปภาวนาต่อท่านนักบุญยากอบ (องค์ใหญ่) ณ สักการสถานซานติอาโก เดอ คอมโปสเทลลา ในสเปน มารวมตัวกันบริเวณวงเวียนหน้าทางขึ้นอาสนวิหาร ใน ค.ศ. 950 พระสังฆราชโกเตสกาลแห่งเลอปูย นำผู้แสวงบุญชาวฝรั่งเศสกลุ่มแรกเดินทางไปยังสักการสถานนักบุญยากอบ อัศจรรย์มหัศจรรย์หนึ่งในบรรดาอัศจรรย์

3 องค์แรกที่อยู่กับพระเยซูเจ้าในเหตุการณ์สำคัญๆ เสมอ ท่านเป็นพี่ชายนักบุญยอห์น ผู้รับพรพระวรสาร ในศตวรรษที่ 12 ชาวยุโรปนิยมแสวงบุญไปยังชาติอาโก เดอ คอมโปสเตลลา และเลอปูยเป็นจุดนัดพบสำคัญแห่งหนึ่ง

ชาร์ลเลอมาญ (ค.ศ. 742-814) กษัตริย์องค์ที่ 13 ของฝรั่งเศส เสด็จแสวงบุญมายังสักการสถานแม่พระเลอปูย **กษัตริย์หลุยส์ ที่ 9** หรือนักบุญหลุยส์ (ค.ศ. 1226-70) เสด็จเยือนเลอปูยถึง 3 ครั้ง และประทานพระราชมงกุฎนามของพระเยซูเจ้าประดิษฐานไว้ในอาสนวิหารแห่งนี้ ซึ่งสร้างความประทับใจแก่ชาวเมืองอย่างมาก โอกาสสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ 9 เสด็จเยือนอาสนวิหาร พระองค์ตรัสว่า “เลอปูย เป็นสักการสถานแม่พระที่สำคัญที่สุดในฝรั่งเศส”

รูปแบบภายนอกอาสนวิหารและอาคารอื่นๆ ในเมืองเลอปูย ได้รับอิทธิพลจากอารยธรรมตะวันออก **จิตรกรเอมิล เมล์** บรรยายว่า “อาสนวิหารเลอปูย เป็นอนุสรณ์สถานคริสตชนที่ประณีตงดงามที่สุดแห่งหนึ่ง การตกแต่งอารามแห่งเลอปูยมีรูปแบบศิลปะอาหรับผสมผสานอยู่ และคล้ายคลึงกับสุเหร่าที่เมืองคอร์โดบาในประเทศสเปน หินและอิฐก่อสีขาวสลักแดงก็เหมือนกับอาคารในอันดาลูเซียเมืองแกลบูซาไฟในสเปนเช่นเดียวกับเมืองเลอปูย นี่คือการที่มอิกประการหนึ่งของการผสมผสานงานศิลปะเกิดจากการที่เมืองเลอปูยเป็นสถานที่รวมตัวกันก่อนเดินทางไปแสวงบุญที่ซานติอาโก เดอ คอมโปสเตลลา ได้นำศิลปะแบบมัวร์ที่พบเห็นเพราะขณะนั้นชาวมัวร์ครอบครองสเปน จึงเป็นที่มาของการนำศิลปะชาติอาหรับในซีกโลกตะวันออกมาผสมผสานให้ที่เมืองเลอปูย

ศิลปะแบบอาหรับยังเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ของเมือง คือในวันที่ 15 สิงหาคม ค.ศ. 1095 วันสมโภชแม่พระรับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ **สมเด็จพระสันตะปาปาอุรบัน ที่ 2** ทรงประกาศเดินทัพสงครามครูเสดครั้งแรก ค.ศ. 1095-98 และมอบหมายให้**พระสังฆราชอดิฮิมาร์ เดอ มอนแตล** นำทัพพร้อมกองทหาร 400 นาย จากเมืองเลอปูย มุ่งสู่ดินแดนตะวันออก พระคุณเจ้าบาดเจ็บบาสท์และมรณภาพในการต่อสู้ยึดเมืองอันติโอก ผู้ทำสงครามครูเสดได้นำแนวความคิดศิลปะตะวันออกไปดัดแปลงใช้ในงานศิลปะของเมืองเลอปูยอันเป็นบ้านเกิด”

พระรูปแม่พระฉวีดำแห่งแคว้นโอแวร์ญหรือชื่อทางการว่า “พระแม่มารีย์แห่งฝรั่งเศส” (Our Lady of France) สูง 56 ฟุต หนัก 110 ตัน ซึ่งตั้งอยู่บนยอดเขาคอร์เน็ล ช่วยให้แลเห็นธรรมชาติที่งดงามรอบเมือง เอกถลักษณ์หลังคาสีแดงอธิบายว่าเหตุใดพระรูปแม่พระจึงเป็นสีแดงปูนแม่จะดูแปลกตาสำหรับรูปแม่พระ ใน ค.ศ. 1853 **พระสังฆราชมอร์ลอนแห่งเลอปูย** บอกบุญไปยังทุกสังฆมณฑลในฝรั่งเศส เพื่อร่วมสร้างพระรูปแม่พระประจำเมือง สองสามวันหลังจากสภาสังคายนาวาติกันครั้งที่ 1 ประกาศให้วันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 1854 เป็นวันสมโภชพระนางมารีย์ผู้ปฏิสนธินิรมล จักรพรรดิได้ส่งปืนใหญ่จำนวน 213 กระบอก ใช้เวลา

พระแม่มารีย์แห่งฝรั่งเศส

หลอมนาน 4 ปี ก่อนจะหล่อเป็นพระรูปแม่พระที่อ่อนหวาน พิธีเสกพระรูปกระทำในวันที่ 12 กันยายน ค.ศ. 1860 ด้วยเงินบริจาคจากสามัญชนจนถึงผู้ร่ำรวยและมีอำนาจ จึงเหมาะสมที่จะตั้งชื่อว่า “พระแม่มารีย์แห่งฝรั่งเศส”

หากจะไม่กล่าวถึงตำนานการถักลูกไม้ เนื้อหาสำคัญของเมืองนี้คงไม่สมบูรณ์ เพราะลูกไม้ที่เป็นผลิตภัณฑ์ส่งออกผลงานประณีตและจำเป็นต้องมีทักษะพิเศษ เริ่มต้นตั้งแต่ ศตวรรษที่ 15 เล่ากันว่า “อิซาเบล มามูร์ หญิงสาวที่มีชื่อเสียงว่าถักลูกไม้เก่งมาก พระสังฆราชจึงขอให้เธอถักเสื้อคลุมถวายแด่แม่พระลวิดาเพื่อสวมในโอกาสฉลองปีปิติมหาราญ ค.ศ. 1407 เธอพยายามหาวิธีถักต่างๆ แต่ก็ไม่ถูกใจ จนที่สุดเลือกที่จะถักผ้าลูกไม้โปร่งบาง ช่วยให้เห็นความงดงามของพระรูปชัดเจน ศิลปะการถักทอนี้เป็นที่พอใจมาก ชาวเมืองจึงเรียนรู้การถักลูกไม้ โดยมีบาทหลวงฟรังซัวส์ เรกิส (ค.ศ. 1597-1640) ธรรมชาติของ

เยสุอิตช่วยหาตลาดในสเปนและในอเมริกาให้ ท่านจึงได้รับยกย่องเป็นองค์อุปถัมภ์ของผู้ประดิษฐ์งานการถักลูกไม้ ไม่ว่าจะเป็นตุ๊กตา ผ้าปูโต๊ะ ผ้ารองจาน ปกคอประดับเสื้อ ร่มกันแดด ฯลฯ หรือใครอยากได้ “ทูอินวัน” ก็ซื้อพระรูปแม่พระลวิดาสวมเสื้อคลุมทำด้วยผ้าลูกไม้โปร่ง ก็ไม่ผิดกติกาแต่อย่างใด”

ติดกับอาสนวิหารเป็นอารามนักพรตคณะคาร์เมไลท์ ชื่อเป็นทางการว่า “นักพรตอาภรณ์ขาวแห่งเลอปุย” ก่อตั้ง ค.ศ. 1584 และในปัจจุบันยังคงมีคณะนักพรตประจำอาราม มี “วัดน้อยแห่งการใช้โทษบาป” เป็นวัดประจำอาราม ซึ่งโค้งประตูทางเข้าวัดเป็นไม้แกะสลักพระรูปแม่พระรับสาร ซึ่งเป็นองค์อุปถัมภ์ของนักพรตคณะนี้

ภายในวัดน้อยประดับประดาด้วยภาพวาดแม่พระ เริ่มตั้งแต่เพดานเป็นภาพแม่พระรับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ บริเวณฝาผนังเป็นชีวประวัติแม่พระ จากฝาผนังด้านซ้ายมือเรื่อยไป เป็นผลงานภาพวาดของจิตรกรที่มีชื่อเสียงหลายท่านของศตวรรษที่ 17 และศตวรรษที่ 18

ที่มุมภาพมีชื่อผู้บริจาคภาพถวายแด่วัด

อาสนวิหารแม่พระลวิดาแห่งแคว้นโอแวร์ญ ที่มีพระรูปหล่อพระแม่มารีย์แห่งฝรั่งเศส ตั้งตระหง่านบนยอดเขา จึงโดดเด่น มีความเป็นเอกลักษณ์ และเป็นเครื่องหมายของความ เป็นเอกภาพของชาวฝรั่งเศสอย่างแท้จริง

ฉบับหน้าเป็นตอนสุดท้ายจะพาเที่ยววัดนักบุญแอนนา ชมต้นแบบอารามนักพรต เบเนดิกตินที่คลุณี และย้อนร่อนนักบุญแบร์นาแดต์ ที่เนอร์แวร์ เช่นเคย ขอขอบคุณภาพสวยคมชัดฝีมือ คุณกิมห์ พูนต์พาณิชย์ ๕

การถักลูกไม้
เอกลักษณ์ประจำเมือง

พระสงฆ์ใหม่ ค.ศ. 2010

คุณพ่อสมชาย ไร่พสุทัศน์บุญ, SDB

คุณพ่อบุญธรรมดอน สหิบุญ

คุณพ่อสมชายสุข คำบุณย

คุณพ่อสมาน งามใจ

คุณพ่อสมาน พิลาโณ

คุณพ่อไพฑูริย์ สุเมธวิ

คุณพ่อสมชาย สาขามณ

คุณพ่อปิยะพงษ์ สีละโว

คุณพ่อปิยะ พิลาโณ

คุณพ่อสมเกียรติ พรมฉาย

คุณพ่อสุพินันท์ อดิวิ

คุณพ่อสมิทธิ บุญธรรมวร

คุณพ่อสมิทธิ ฤกษ์นิเวศ

คุณพ่อสมานันท์ พรมฉาย

คุณพ่อสมิทธิพันธ์ พงษ์วิวัฒน์

คุณพ่อสมชาย พรมมณี

คุณพ่อคาร์ลอส อารังส, M.E.P.

คุณพ่อวิลเลียม ไท, C.S.R.

คุณพ่อฟรังซิส ฤกษ์ฤกษ์

คุณพ่อเปโตรศักดิ์ ภูระาณัง

คุณพ่อเปโตรชาติ ภูโณณ

คุณพ่อชานตุลย์ ภูโณณ

คุณพ่อเปโตรชาติ ภูโณณ

คุณพ่อไวฑูรย์ ภูโณณ, C.S.R.

คุณพ่อเวียง เวียงวิวัฒน์ไธ, C.S.R.

คุณพ่อชานตุลย์ ภูโณณ

คุณพ่อชานตุลย์ ภูโณณ

คุณพ่อชานตุลย์ ภูโณณ

คุณพ่อชานตุลย์ ภูโณณ

คุณพ่อชานตุลย์ ภูโณณ

พระสงฆ์ที่ฉลอง 50 ปี

(ค.ศ. 1960-2010)

1. คุณพ่อการ์โลส โรดริเกซ คณะเบธาราม วันที่ 29 มิถุนายน 1960
2. คุณพ่อวิลเลียม ไรท์ คณะพระมหาไถ่ วันที่ 29 มิถุนายน 1960
3. คุณพ่อมาร์แชล ลาเวนัง คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส วันที่ 29 มิถุนายน 1960
4. คุณพ่อมิแชล มารีย์ เอลี กูดังค์ คณะมิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีส วันที่ 29 มิถุนายน 1960
5. คุณพ่อยอห์น มารีย์ เวียนเนย์ ทักไนย์ คมกฤส อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ วันที่ 21 ธันวาคม 1960

พระสงฆ์ที่ฉลอง 25 ปี

(ค.ศ. 1985-2010)

1. คุณพ่อยอห์น บัปติสต์ ปรีชา รุจิพงศ์ อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ วันที่ 21 เมษายน 1985
2. คุณพ่อแอนโทนี บัณฑิตย์ ประจกิจ อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ วันที่ 21 เมษายน 1985
3. คุณพ่อยอห์น บัปติสต์ ชาญชัย ทิวไผ่งาม อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ วันที่ 21 เมษายน 1985
4. คุณพ่อโรมัส ศิริพจน์ สกุลทอง อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ วันที่ 21 เมษายน 1985
5. คุณพ่อราฟาแอล มนตรี เพียรรุ่งเรือง สังฆมณฑลนครสวรรค์ วันที่ 28 เมษายน 1985
6. คุณพ่อนิโคลัส ถวัลย์ พันธวิไล สังฆมณฑลอุบลราชธานี วันที่ 9 พฤษภาคม 1985
7. คุณพ่อชาร์ล ประภาส ทองอินทร์ สังฆมณฑลอุบลราชธานี วันที่ 9 พฤษภาคม 1985
8. คุณพ่อยอห์น บัปติสต์ พรทวี โสรินทร์ อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง วันที่ 11 พฤษภาคม 1985
9. คุณพ่อมิกาแอล ทวีศิลป์ พงศ์พิศ อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง วันที่ 11 พฤษภาคม 1985
10. คุณพ่อมิกาแอล นิเวศน์ อินธิเสน อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง วันที่ 11 พฤษภาคม 1985
11. คุณพ่อยอแซฟ สุข ศรีจันทร์ สังฆมณฑลนครราชสีมา วันที่ 25 พฤษภาคม 1985
12. คุณพ่อมิกาแอล ธงชัย สุวรรณใจ สังฆมณฑลเชียงใหม่ วันที่ 2 มิถุนายน 1985
13. คุณพ่ออันตน วิชาญ กิจเจริญ สังฆมณฑลราชบุรี วันที่ 16 มิถุนายน 1985
14. คุณพ่อบาร์นาบัส จำเนียร จิตเสรีวงศ์ สังฆมณฑลราชบุรี วันที่ 16 มิถุนายน 1985
15. คุณพ่อวิชัย โภคทวี คณะเยสุอิต วันที่ 6 กรกฎาคม 1985
16. คุณพ่อมาร์ตินัส ฮาร์โดโน ชานโจโย คณะเยสุอิต 15 สิงหาคม 1985
17. คุณพ่อยอแซฟ ไวยากรณ์ สุขสวัสดิ์ คณะพระมหาไถ่ วันที่ 12 สิงหาคม 1985
18. คุณพ่อเปโตร เจริญ เวียนสิรินันทโชติ คณะพระมหาไถ่ วันที่ 12 สิงหาคม 1985
19. คุณพ่อยอแซฟ ยอด เสนารักษ์ สังฆมณฑลจันทบุรี วันที่ 17 สิงหาคม 1985
20. คุณพ่อยอแซฟ สุดเจน ฝั่นเรื่อง สังฆมณฑลจันทบุรี วันที่ 17 สิงหาคม 1985
21. คุณพ่อดอมินิก วีระชน นพคุณทอง สังฆมณฑลจันทบุรี วันที่ 17 สิงหาคม 1985
22. คุณพ่ออินพนธ์ สาราจิตต์ คณะซาเลเซียน วันที่ 7 ธันวาคม 1985

“ไม่มีเหตุการณ์ใด ที่พระเป็นเจ้าไม่อนุญาตให้เกิดขึ้น” : มุมมองคริสตชน (หลากหลาย) หลังพายุแห่งความไม่สงบผ่านพ้นไป

ศาสนาจารย์ซังชัย ประดับขนานรัตน์ เป็นประธานฝ่ายคริสต์ ร่วมในศาสนพิธี 5 ศาสนา
ฟื้นฟูเมือง (ทำบุญประเทศ) เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2010 ที่ลานพระบรมราชานุสาวรีย์
รัชกาลที่ 6 ถนนราชดำริ (หน้าสวนลุมพินี)

“เราคริสตชนเชื่อว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นไม่สามารถเกิดได้ ถ้าพระเจ้า
ไม่ยินยอมให้เป็นเช่นนั้น คำถามก็คือว่าสำหรับเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นใน
ประเทศไทยนั้น พระเจ้ากำลังพยายามบอกอะไรกับเรา” คำพูดของอาจารย์ชัยณรงค์
มนเทียรวิเชียรฉาย ในการประชุมตอนสายของวันนั้น หลังจากนั้นไม่นานคำถาม 2 คำถาม
ถูกส่งต่อไปยังบุคคลที่ท่านจะได้อ่านในหน้าถัดไป มุมมองหลากหลายแต่ฐานความคิด
หนึ่งเดียวคือ “ความเชื่อศรัทธาในศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก” เป็นการระดม
ความคิดเพื่อเก็บซากปรักหักพังของความทุกข์หลังพายุแห่งความรุนแรงเคลื่อนผ่านเลย

หลากหลายมุมมองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

พระคัมภีร์ พระวาจาพระเจ้า โดยคุณพ่อพงศ์เทพ ประมวลพร้อม
เจ้าอาวาสวัดมารีย์สวรรค์ ดอนเมือง

ศาสนาคริสต์คาทอลิกของเรา มีคำพูดอยู่คำหนึ่งที่ดูเหมือนแพ้ แต่ไม่ใช่ นั่นคือ “เรายอมพระเป็นเจ้า” การยอมพระเป็นเจ้าเป็นอย่างไร การยอมพระเป็นเจ้าคือ การที่เราต้องรับความยุติธรรมในชีวิต ซึ่งดูเหมือนว่า เราอาจได้ตอบกลับไปได้แต่เราไม่ทำ เพราะจะก่อให้เกิด ความรุนแรง และสวนทางกับเรื่องความรักและการให้อภัยที่พระสอน ที่ทำเช่นนี้เพราะเชื่อว่า พระเป็นเจ้าจะทรงเป็นผู้คืนความยุติธรรมให้ แก่เราในภายหน้าไม่ช้าก็เร็ว เมื่อพระเป็นเจ้าทรงคืนความยุติธรรม ให้แก่เรา พระองค์จะไม่ติดอะไรเราไว้เลยแม้แต่คนเดียวในการที่เรา ได้ยอมพระองค์ไปก่อนแล้ว โดยไม่กระทำการรุนแรงตอบโต้ต่อคน หรือสังคมวงกว้าง

“การยอมพระเป็นเจ้า” นอกจากจะไม่ใช่แพ้แล้ว ยังเป็นเรื่อง ความเข้มแข็งด้วย คนที่จะยอมพระเป็นเจ้าได้ในชีวิต เขาต้องมีความ เข้มแข็งเหนือกว่าผู้อื่น จิตใจสูงส่งกว่า และแน่นอนต้องใช้ความเชื่อ ในองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างมาก นักบุญเปาโลสอนว่าการยอมแบบนี้ มาจากพระลัทธิแบบขององค์พระเยซูเจ้า พระอาจารย์เจ้าของเรา

“จึงมีความรู้สึกนึกคิดเช่นเดียวกับที่พระคริสตเยซูทรงมีเกิด แม้ว่าพระองค์ทรงมีธรรมชาติพระเจ้า พระองค์ก็ได้ทรงถือว่าศักดิ์ศรี เสมอพระเจ้านั้นเป็นสมบัติที่จะต้องหวงแหน แต่ทรงสละพระองค์ จนนหมดสิ้น ทรงรับสภาพจุทาส เป็นมนุษย์ดุจเรา ทรงแสดง พระองค์ในธรรมชาติมนุษย์ ทรงถ่อมพระองค์จนถึงกับทรงยอมรับ แม้ความตาย เป็นความตายบนไม้กางเขน” (ฟป 2:5-8)

พระเยซูเจ้าทรงยอมเพราะเห็นแก่พระบิดาเจ้า พระองค์ทรง ยอมถ่อมองค์ลง เพราะพระองค์มีความเชื่อมั่นว่า พระบิดาจะเป็น ผู้ประทานทุกสิ่งคืนแด่พระองค์อย่างสูงส่งยิ่งกว่า

“เพราะเหตุนี้พระเจ้าจึงทรงเทิดทูนพระองค์ขึ้นสูงส่งและประทานพระนามให้แก่พระองค์ พระนามนี้ประเสริฐกว่านามอื่นใดทั้งสิ้นเพื่อทุกคนในสวรรค์และบนแผ่นดินรวมทั้งใต้พื้นพิภพ จะย่อเข่าลงนมัสการพระนาม “เยซู” นี้ และเพื่อชนทุกภาษาจะได้ร้องประกาศว่า พระเยซูคริสต์ ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อพระสิริรุ่งโรจน์แด่พระเจ้า พระบิดา” (ฟป 2:9-11)

“พระบิดาเจ้าข้า ถ้าพระองค์มีพระประสงค์ โปรดทรงนำถ้อยนี้ไปจากข้าพเจ้า แต่อย่าให้

ตราบใดที่เราวาง
ตำแหน่งตัวเราปิด
คิดจะใหญ่เท่า
พระเป็นเจ้า และ
ปิดพระองค์ออกไป
จากชีวิต ชีวิตเรา
ก็อุ่นวยไม่จบสิ้น

เป็นไปตามใจข้าพเจ้า ให้เป็นไปตามประสงค์ของพระองค์เถิด” (ลก 22:42)

พระเยซูเจ้าก็ไม่อยากจะถูกเขาจับไปทรมานเข่นตี และตรึงกางเขนถึงแก่ความตาย แต่พระองค์ทรงยอมพระบิดาแล้วพระบิดาทรงเป็นผู้คืนแก่พระเยซูเจ้า โดยให้พระองค์เสด็จขึ้นพระชนม์ชีพ

หลักการดำเนินชีวิตของคริสตังเรื่อง “การยอมต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า” แม้เหตุผลเราจะดีเพียงใดก็ตาม ท่ามกลางสถานการณ์รุนแรงต่างๆ ยังคงเป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้จริงในชีวิต โดยส่วนตัวไม่ได้รับผลร้ายอะไรมากนักในเหตุการณ์ครั้งนี้ เพราะวัดอยู่ห่างไกลจากสถานที่ชุมนุมเห็นใจแต่สัตบุรุษที่ต้องรับผลในการทำมาหากิน และความเป็นอยู่ พระเจ้าจะประทานคืนแก่ทุกคน “ที่ยอมพระองค์” อย่างแน่นอน

คุณพ่อมีข้อเสนอเพื่อจะเยียวยา ฟืนฟู หรือควรจะไปไหนทิศทางใด (ในระยะสั้นและระยะยาว)

ต้นตอของปัญหาที่มนุษยชาติประสบกันอยู่ทุกวันนี้ นั่นคือ มนุษย์ปิดพระเป็นเจ้าออกไปจากชีวิตของเขา ชีวิตก็วุ่นวายไม่จบ เวลาสวดภาวนาเรายังวางตำแหน่งตัวเองไม่ถูกเลย แล้วเราจะไปสวดขอพระได้อย่างไร “พระองค์สถิตในสวรรค์” ส่วนลูก “อยู่ข้างล่างนี้” ตราบใดที่เราวางตำแหน่งตัวเราผิดคิดจะใหญ่เท่าพระเป็นเจ้า และปิดพระองค์ออกไปจากชีวิต ชีวิตเราก็วุ่นวายไม่จบสิ้น

ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว การเยียวยาปัญหาการแตกแยกในสังคมก็คือ ต้องสอนคนให้รู้จักรักและเคารพพระเป็นเจ้า มีศาสนาเป็นเสาเข็มมโนธรรมไม่ให้เอนไปทางเข้าข้างตัวเองอยู่ร่ำไป จนทำให้ไม่มี ความยุติธรรม และความจริง อย่างไม่มียางอาย (เราสามารถพบความจริงข้อนี้จากพระคัมภีร์โดยพลิกไปอ่านเรื่อง “กอดระหว่างสี” อันเป็นคำประพันธ์ “กลอนเปล่า” พร้อมภาพประกอบสี่สี ได้ในหน้า 85)

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

โดยคุณพ่อพิพัฒน์ รุ่งเรืองกนกกุล

รองเลขาธิการสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

คุณพ่อมีความคิดเห็นอย่างไรกับสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น รวมทั้งผลกระทบต่อท่าน งาน และบริบทในประเด็นของท่าน

เมื่อกล่าวถึงเหตุการณ์อันรุนแรงที่เกิดขึ้น นำความเสียหายอย่างใหญ่หลวงมาสู่สังคมส่วนรวมและประเทศชาติแน่นอนทีเดียวเราคนไทยทุกคนรู้สึกสูญเสีย รู้สึกเศร้าสลดใจ มิใช่ต่อผู้สูญเสียเท่านั้น แต่รวมทั้งผู้ที่อยู่รอบข้างที่เฝ้ามองดู คือ เราทุกคน เราเป็นผู้สูญเสียด้วย เหตุการณ์เหล่านั้นบอกกับเราอย่างชัดเจนว่า เหตุมิได้อุบัติขึ้นอย่างปัจจุบัน แต่มาจากความอ่อนแอ เคยชินต่อความผิดบาป ขาดความเข้มแข็งในชีวิต

แห่งตนเป็นเวลานานจนเลวระดับที่ไม่สามารถ
รับผิดชอบต่อชีวิตของตนเอง และของผู้อื่น
ความเสียหายที่เกิดขึ้นครั้งนี้รุนแรงกว่าครั้งใดๆ
ในประวัติศาสตร์ คนทั่วไปมีคำถามว่า
สถานการณ์จะสิ้นสุดลงเมื่อไร และอย่างไร
มีความกังวลต่อสถานภาพของประเทศไทย
อันเป็นที่รักและหวงแหน ต่อไปข้างหน้าชีวิต
ของคนไทยจะเป็นอย่างไร ซึ่งมีผลกระทบต่อ
ชีวิตและจิตใจของคนมากจริงๆ เมื่อทราบ
เหตุอันเป็นบทสอนชีวิตที่ชัดเจนเช่นนี้ เรา
ทุกคนต้องกลับมาพิจารณาไตร่ตรองชีวิตของ
ตนตั้งแต่นี้ไปว่า เราแต่ละคนมีบทบาทหน้าที่
เฉพาะตนที่สำคัญ มีความรับผิดชอบที่จะ
รักษาทบทางของตนอย่างซื่อสัตย์ เข้มแข็ง
ต้องสำนึกว่า ผลจากการกระทำของแต่ละคน
จะเป็นด้านดีหรือไม่ดี ล้วนมีผลกระทบต่อ
ตนเองและผู้อื่นเสมอ

**เมื่อทราบเหตุอันเป็นบทสอน
ชีวิตที่ชัดเจนเช่นนี้ เราทุกคน
ต้องกลับมาพิจารณาไตร่ตรอง
ชีวิตของตนตั้งแต่นี้ไปว่า เรา
แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่เฉพาะ
ตนที่สำคัญ มีความรับผิดชอบที่
จะรักษาทบทางของตนอย่าง
ซื่อสัตย์ เข้มแข็ง ต้องสำนึกว่า
ผลจากการกระทำของแต่ละคน
จะเป็นด้านดีหรือไม่ดี ล้วนมี
ผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น
เสมอ**

คุณพ่อมีข้อเสนอที่จะเยียวยา ฟันฟู หรือควรจะไปไหนทิศทางใด (ในระยะสั้นและระยะยาว)

ในฐานะเป็นคนไทย ทุกคนต้องสำนึกถึงหน้าที่พลเมืองที่ดี (เดี๋ยวนี้ไม่มีสอนวิชานี้ใน
โรงเรียนแล้ว) ส่งเสริมสนับสนุนกันและกันให้ปฏิบัติหน้าที่พลเมืองของชาติอย่างเข้มข้น รู้รัก
ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นความจริงที่ว่า แต่ละคนพึงดูแลชีวิตของตนก่อน จึงจะ
สามารถให้กับผู้อื่น ส่วนรวมได้ แต่เมื่อถึงยามที่ต้องให้แก่ส่วนรวมแล้ว จำเป็นต้องมีความ
เสียสละอย่างมาก เพื่อร่วมรักษาส่วนใหญ่ให้รอดพ้น

บนพื้นฐานความเชื่อคาทอลิกที่มีพระเป็นเจ้าทรงเป็นแบบอย่างของทุกมิติ ทรงนำเรา
ให้ก้าวไปอย่างมีศักดิ์ศรีของการเป็นลูกพระ จึงจำเป็นที่คริสตชนคาทอลิกต้องยึดมั่นในคำสอน
ในพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ จนเป็นหลักสำคัญของชีวิตที่แสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติ และ
เป็นพยานอย่างเด่นชัด ตามแนวทางของพระศาสนจักรในประเทศไทย ที่มุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิต
ให้สนิทกับพระคริสตเจ้า โดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียว ร่วมมือและ
แบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาค้นพินิจกับผู้มี
ความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้าและเป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชนตลอดไป

**เราคริสตชนเชื่อว่า
ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นนั้น
ไม่สามารถเกิดได้ถ้า
พระเจ้าไม่ยินยอม
ให้เป็นเช่นนั้น คำถามก็
คือว่าสำหรับเหตุการณ์
ความไม่สงบที่เกิดขึ้นใน
ประเทศไทยนั้น พระเจ้า
กำลังพยายามบอก
อะไรกับเรา**

ด้านการศึกษาคาทอลิก

โดยอาจารย์ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

อาจารย์มีความคิดเห็นอย่างไรกับสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น รวมทั้งผลกระทบต่อท่าน งานและบริบทในประเด็นของท่าน

ก่อนอื่น ผมขอขอบคุณพระเจ้าที่เหตุการณ์ความไม่สงบได้ยุติลงแล้วถึงแม้ต้องแลกกับความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินมหาศาล บัดนี้ปัญหาเดิมดูจะหมดไป แต่อาจมีปัญหาใหม่เกิดขึ้นแทนอีกก็ได้ เราคริสตชนไม่ควรหยุดสวดภาวนาเพื่อวิงวอนขอสันติภาพและความสงบสุขอย่างยั่งยืน ช่วงเวลานี้เป็นเวลาที่ควรรื้อฟื้นความศรัทธาในการสวดส่ายประคำเพื่อสันติภาพในประเทศของเราอย่างมากเป็นพิเศษ

เหตุการณ์ไม่สงบ ไม่ว่าจะเป็นที่ประเทศใดเกิดขึ้นได้เพราะปัจจัยหลายๆ อย่างมาผสมกันอย่างลงตัว เช่นเดียวกับเวลาที่เมื่อใดเราเอาไฮโดรเจน 2 ส่วนผสมกับออกซิเจน 1 ส่วน เราจะได้ไฟนั่น ปัจจัยความไม่สงบในประเทศไทยมีหลายประการ เมื่อผสมกันลงตัวได้ที่ ก่อให้เกิดความหายนะชนิดรุนแรงอย่างที่ปรากฏให้เห็น

ผมก็เหมือนกับอีกหลายๆ ท่านได้รับผลกระทบไม่น้อย เริ่มตั้งแต่ความไม่สบายใจ ความวิตกกังวล ความเครียดอย่างต่อเนื่องยาวนาน ความไม่สะดวกและความไม่ปลอดภัยในการเดินทาง ต้องเลื่อนการเปิดเรียน ต้องยกเลิกการประชุม การสัมมนา นัดหมายต่างๆ อย่างไรก็ตาม บ้านพักและที่ทำงานของผมอยู่ห่างจากบริเวณที่มีการชุมนุมมาก แต่มีโอกาสได้เห็นผู้อื่นในละแวกที่ชุมนุมประจักษ์ว่าพวกเขาลำบากกว่า เสียมากกว่า และสูญเสียมากกว่าผมหลายเท่าตัว ทำให้ปัญหาของผมดูเล็กน้อย

อาจารย์มีข้อเสนอที่จะเยียวยา ฟืนฟู หรือควรจะไปไหนทิศทางใด (ในระยะสั้นและระยะยาว)

ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาระดับชาติ การเยียวยาและการฟื้นฟูต้องคิดและต้องทำกันในระดับชาติเพื่อให้บังเกิดผลและทั่วถึง อย่างไรก็ตาม พระศาสนจักรก็สามารถมีบทบาทในการช่วยเยียวยาและฟื้นฟูชุมชนวัด-โรงเรียนและละแวกใกล้เคียงทั่วประเทศที่มีผู้ได้รับผลกระทบ อันเกิดจากการสูญเสียญาติมิตร หรือได้รับบาดเจ็บพิการ ด้วยการเยี่ยมเยียน แสดงความเห็นอกเห็นใจ ให้อภัย และเอื้ออาทร ช่วยเหลือเด็กที่อาจกำพร้าผู้ปกครองในเหตุการณ์ครั้งนี้ ในฐานะคริสตชนผู้มีความเชื่อ การพูดปลอบประโลมใจนั้น ควรมีเป้าหมายที่จะนำไปสู่การให้อภัยอย่างจริงใจในที่สุด เพื่อลดการเคียดแค้น ล้างแค้น และตอบโต้กันอย่างไม่รู้จบสิ้น

คำถามว่าวิวอนขอสันติภาพของเรา ควรรวมการสวดภาวนาสำหรับผู้ได้รับผลกระทบเหล่านี้ด้วย ให้พวกเขาได้รับความบรรเทาใจและสามารถให้อภัยได้

สำหรับคริสตชนแต่ละคน นอกจากเราจะช่วยกันตามที่เสนอมาข้างต้นแล้ว เรายังสามารถช่วยด้วยการเลิกละการวิพากษ์วิจารณ์เหตุการณ์ครั้งนี้ ว่าใครผิดใครถูก ใครชอบธรรมใครไม่ชอบธรรม ทั้งนี้ เพราะข้อมูลที่เรายืนยันได้ฟังมาจะมีทั้งถูกต้องและไม่ถูกต้อง อาจครบถ้วนและไม่ครบถ้วน มีทั้งเรื่องจริงและข่าวลือ ควรปล่อยให้เรื่องนี้เป็นไปตามกระบวนการของรัฐสภา และศาลสถิตยุติธรรม ซึ่งต้องฟังความจากทุกฝ่ายอยู่แล้ว

เราควรมุ่งช่วยกันหาทางป้องกันอย่าให้มีความรุนแรงเกิดขึ้นอีกจะดีกว่าครับ

สำหรับระยะยาว ในฐานะที่เป็นนักการศึกษา ผมคิดว่าเราควรต้องสนใจและเอาใจใส่การสอนและอบรมนักเรียนของเราให้มากขึ้นกว่าเดิม ให้เขาเติบโตขึ้นด้วยความตระหนักให้ได้ว่า เราสามารถมีความเห็นที่แตกต่างกันได้ แต่ต้องไม่แตกแยก เมื่อมีปัญหาใดๆ เกิดขึ้น เราต้องหาวิธีการแก้ไขอย่างสันติ ต้องไม่ใช้ความรุนแรง และไม่ยอมเป็นเครื่องมือของใครที่ชอบใช้ความรุนแรงอย่างเด็ดขาด

วิชาสันติศึกษาควรจะได้รับบูรณาการทั้งในชั้นเรียน และในกิจกรรมต่างๆ

วิชาสื่อศึกษาควรเน้นการรู้จักใช้วิจารณญาณในการรับข้อมูลข่าวสาร อะไรเชื่อได้ อะไรควรต้องตรวจสอบด้วยความรอบคอบ รู้จักการวางตัวเป็นกลางเพื่อเปิดใจกว้างในการรับข้อมูลได้จากฝ่ายต่างๆ

การสอนและอบรมให้เด็กรู้และเห็นประโยชน์ส่วนรวม มากกว่าประโยชน์ส่วนตน ทำได้ไม่ยากแต่ก็ต้องพยายามทำ ไม่ท้อแท้

สุดท้าย เราคริสตชนเชื่อว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นนั้น ไม่สามารถเกิดได้ถ้าพระเจ้าไม่ยินยอมให้เป็นเช่นนั้น คำถามก็คือว่าสำหรับเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในประเทศไทยนั้น พระเจ้ากำลังพยายามบอกอะไรกับเรา

นี่อาจเป็นโอกาสที่ดีที่เราจะหันเข้าหาคำตอบจากพระวาจาของพระเจ้า เพื่อจะได้ยินเสียงของพระองค์ และขอให้พระองค์ทรงนำทางชีวิตที่เหมาะสมแก่เราต่อไปในอนาคต

ด้านสังคม โดยพระสังฆราชฟิลิป บรรจง ไชยรา

พระคุณเจ้ามีความคิดเห็นอย่างไรกับสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น รวมทั้งผลกระทบต่อท่าน งาน และบริบทในประเด็นของท่าน

ความรัก ความเมตตา และการให้อภัยต่อกันและกัน เป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับสถานการณ์แบบนี้

พระคุณเจ้ามีข้อเสนอเพื่อจะเยียวยา ฟันฟู หรือควรจะเดินไปในทิศทางใด (ในระยะสั้นและระยะยาว)

ให้แต่ละคนตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเอง เอาชาติเป็นศูนย์กลางจริงๆ ไม่ใช่อ้างหรือพูดเฉยๆ ว่ารักชาติ มีแต่คำพูดแต่ไม่มีการกระทำ คนไทยด้วยกันเป็นพี่น้องกัน เราต้องไม่ใช่อารมณ์มากกว่าเหตุผลในการ

ดำรงชีวิต สิ่งที่เราทอลิกสอนคือคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

ด้านองค์กรส่งเสริมชีวิต โดยคุณพ่อสิรินนท์ สรรเพ็ชร รองประธานองค์กรส่งเสริมชีวิตแห่งประเทศไทย

คุณพ่อมีความคิดเห็นอย่างไรกับสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น รวมทั้งผลกระทบต่อท่าน งาน และบริบทในประเด็นของท่าน

ณ วันนี้ แทบคิดไม่ออก บอกไม่ถูก ก่อนข้างสับสนว่าอะไรเกิดขึ้นในเมืองไทยกันแน่ ภาพของนักท่องเที่ยวที่ชื่นชมเมืองไทยว่า เป็นสยามเมืองยิ้ม เป็นเมืองที่น่าอันนิมุนที่สุด เคยชื่นชมกรุงเทพมหานครว่าเป็นเมืองที่น่ามาท่องเที่ยวที่สุด เมื่อมาเห็นภาพของกรุงเทพมหานครและภาพของประเทศไทยช่วงสองเดือนที่ผ่านมาเป็นคนละภาพที่คนต่างชาติเคยมองเห็นและชื่นชม

ณ วันนี้ แม้จะประเมินความเสียหายได้เป็นตัวเลข แม้จะจับผู้กระทำความผิดมาลงโทษด้วยข้อหาอะไรก็ตาม แต่จะมีความหมายอะไร หากความจริงวันนี้ที่เป็นรูปธรรมที่

บ่งบอกถึงความสูญเสียอย่างหาคำมิได้ ก็คือ “มีคนตาย” จากเหตุการณ์นี้ และคนเหล่านั้นส่วนใหญ่ก็ไม่ใช่ใคร เป็นคนไทยทั้งนั้น “คนไทยฆ่าคนไทย” กันเอง

เราคนไทยมีชาติ เราคนไทยมีศาสนา เราคนไทยมีพระมหากษัตริย์ หากคนไทยไม่ร่วมรักษาสามสถาบันหลักนี้เอาไว้ให้มั่นคงถาวรสืบไป บอกได้เลยว่า แม้เราอาจจะมีเงินล้านฟ้ามหาศาล แต่มีอาจบันดาลความสุขได้เพราะมีที่อยู่ แต่ไร้ชาติ ไร้ธรรมะ ไร้พ่อ ประสพการณ์ ความผูกพัน ความดีงาม ความเป็นหนึ่งเดียวกันบอกเราคนไทยเสมอว่า สามสถาบันหลักนี้เป็นสุดยอดแห่งแหล่งความสุข ความเจริญ และความสุขสงบของคนไทย ยากที่จะหาประเทศใดๆ ในโลกเปรียบปานได้

สำหรับผลกระทบที่เกิดขึ้น เป็นผลกระทบในทุกๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเราเอง อันได้แก่ ผลกระทบต่อร่างกายภายนอก นั่นคือ บางท่านพิการ บางท่านตาย บางท่านต้องหลบหนี ผลกระทบต่อจิตใจ นั่นคือ กระทบต่อความรู้สึกที่ลึกๆ ที่บางครั้งพรั่งออกมาด้วยความหงุดหงิด ด้วยความเครียด เคล้าน้ำตา เพื่อนหลายคนอดไม่ได้ที่จะระบายออกมาทั้งน้ำตาซึ่งสำหรับเขาหลายคนแล้ว แม้ชีวิตจะยากลำบากขนาดไหน ปากกัดตีนถีบก็ไม่หวั่นและไม่เคยเสียน้ำตาเท่ากับการที่คนไทยทะเลาะและฆ่ากันเอง ผลกระทบต่อสังคมเศรษฐกิจซึ่งแทบไม่ต้องกล่าวเลยว่ากระทบกันขนาดไหน และสุดท้าย ผลกระทบในแง่จิตวิญญาณ เราหาความสงบ ความจริง ความไว้วางใจกันไม่ได้เลย เด็กถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมืออาวุธสงครามถูกนำมาใช้ทำลายและฆ่า โรงพยาบาลและวัดน่าจะเป็นเขตอภัยทานที่สมบูรณ์แบบเด็กกลมมือวางเพลิงเองด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ แน่แน่นอนผลกระทบทั้งสี่ด้านเข้ามาอย่างเต็มทีและเต็มเปี่ยมในชีวิตประจำวันของคนไทยเราช่วงสองเดือนที่ผ่านมา

คุณพ่อมีข้อเสนอที่จะเยียวยา พันฟู หรือควรจะไปในทิศทางใด (ในระยะสั้นและระยะยาว)

แน่นอน “ไม่มีเหตุการณ์ใดที่พระเจ้าไม่อนุญาตให้เกิดขึ้น” แต่พระเจ้าเองก็ไม่อยากให้เห็นเกิดขึ้น พระเจ้าเป็นองค์แห่งความรัก เป็นบิดา ย่อมไม่ชื่นชมที่ลูกๆ ของพระองค์ทะเลาะประหัดประหารกัน แต่ทรงพยายามโน้มน้าว พร่ำสอน คอยเตือนเพื่อให้มนุษย์ใช้เสรีภาพในทางที่ถูกต้อง ใช้มือเท้าทั้งสองข้างกับอีกหนึ่งสมองเพื่อความดี ความงาม และความสงบของสังคม

ณ วันนี้ อยากจะให้ทุกคนได้หยุดนิ่ง สงบ อยู่กับตัวเองสักพัก “คิดรำพึง ไตร่ตรอง” ถึงสิ่งที่ผ่านมา “หาทางที่จะทำให้ใจสงบ นิ่ง” ให้ได้ ใจทุกคนวุ่นวายมากพอกับเหตุการณ์ต่างๆ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อมไม่มากนักน้อย

เราคาทอลิกร่วมสวดภาวนาต่อไป “อย่างไม่หุดย่อน” สำหรับสันติภาพในใจของคนไทยทุกคน สำหรับชาติและพระมหากษัตริย์ และสำหรับผู้สูญเสียและญาติพี่น้องของผู้สูญเสีย

**หากคนไทยไม่ร่วมรักษา
สามสถาบันหลักนี้เอาไว้
ให้มั่นคงถาวรสืบไป บอกได้
เลยว่า แม้เราอาจจะมีเงิน
ล้านฟ้ามหาศาล แต่มีอาจ
บันดาลความสุขได้ เพราะมี
ที่อยู่แต่ไร้ชาติ ไร้ธรรมะ
ไร้พ่อ**

ถึงวันนี้ คงต้องให้กำลังใจกันและกัน พุดดีต่อกัน ขจัดความขัดแย้งโดยเฉพาะคนที่อยู่ใกล้ชิดกับเรา “ไปด้วยกัน ไปได้ไกล”

ส่วนในระยะยาว โดยส่วนตัวแล้ว เห็นด้วยกับแผนปรองดองแห่งชาติ 5 ข้อ หรือที่เรียกว่า “ทิศทาง 5 ข้อ - 5 โรดแมป (Roadmaps)” ของท่านนายกฯ ว่าจะเป็นการแก้ปัญหาได้ในระยะยาว โดยเฉพาะเรื่องการเปิดทุนปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ การปฏิรูปสังคม เศรษฐกิจให้เกิดเป็นธรรม สื่อมวลชนต้องเป็นธรรมและเป็นกลาง ตั้งคณะกรรมการอิสระ ตรวจสอบเหตุการณ์เกิดขึ้น และสุดท้าย คือ ก่อให้เกิดกระบวนการที่เป็นธรรมทางการเมือง แม้แผนปรองดองนี้จะดูเป็นนามธรรมมากกว่า แต่เชื่อว่า หากร่วมมือกันและเกิดแผนปฏิบัติการ ที่เรียกว่า Action Plan จะทำให้แผนปรองดองนั้นเป็นรูปธรรมและจับต้องได้

แน่นอน แผนปรองดอง ก็คือ แผน “คน” ที่ใช้แผนนั้นเป็นเรื่องสำคัญ ถึงวันนี้ ทุกภาคส่วนคงต้องหันมาดูแลแผนงานขององค์กรตนเอง โดยเฉพาะองค์กรคาทอลิก เช่น สถานศึกษา ว่ามีส่วนช่วยกำหนดทิศทางอนาคตของประเทศอย่างไร โดยเฉพาะการพัฒนา คุณธรรม จริยธรรมของ “คน” ซึ่งสักวันหนึ่งคนเหล่านี้อาจจะเข้ามาบริหารประเทศ มาเป็น ผู้นำโดยอาศัยคุณธรรมและจริยธรรม

“มาร่วมสร้างอนาคตอันสดใส เพื่ออดีตที่น่าชื่นชมและปัจจุบันที่น่าพอใจ”

มุมมองพระสังฆราช

พระสังฆราชยอร์ช ยอด พิมพิสาร

พระสังฆราชกิตติคุณสังฆมณฑลอุดรธานี

พระคุณเจ้ามีความคิดเห็นอย่างไรกับสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น รวมทั้งผลกระทบต่อท่าน งาน และ บริบทในประเด็นของท่าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยอันเป็นที่รักของเรานั้น เป็นสิ่งที่คาดคิดไม่ถึงเลยว่า “สยามเมืองยิ้ม” ของเราจะมีเหตุการณ์รุนแรงถึงขั้นการบาดเจ็บล้มตายเป็นจำนวนมาก ตลอดจนความเสียหายในด้านทรัพย์สินเงินทองจำนวนมากมายมหาศาล

สิ่งที่ปรากฏให้เราคนไทยและทั่วโลกได้เห็น เป็นสิ่งที่คงจะฝังลึกลงไปในการคิดของคนเป็นจำนวนมาก ในอดีตเมื่อมีศัตรูมาข่มขู่ประเทศไทยจากภายนอก เราก็ได้พิสูจน์ให้โลกได้เห็นแล้วว่า

คนไทยเราสามารถรวมตัวกันขจัดให้ผ่านพ้นไปได้ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่คงจะฝังลึกในสังคมไทย ซึ่งเรามีได้เคยคิดวามันรุนแรงและลึกมากถึงขนาดนั้น ตราบใดที่เรายังไม่สามารถหาปัญหาที่ฝังลึกอยู่ในสังคมไทยของเราได้ เราก็จะไม่สามารถเยียวยารักษา และขจัดให้ผ่านพ้นไปได้ และการเยียวยานี้จะต้องเกิดขึ้นในทุกภาคส่วนของสังคมไทย อาศัยความร่วมมือร่วมใจของทุกศาสนาในประเทศไทยของเรา

พระคุณเจ้ามีข้อเสนอเพื่อจะเยียวยา ฟันฟู หรือควรจะได้เดินไปในทิศทางใด (ในระยะสั้นและระยะยาว)

การเยียวยา การฟันฟูที่จะบรรลุถึงเป้าหมายได้ ก็จะต้องพบกันครึ่งทาง และมีฐานอยู่ในหลักธรรม คำสอนของทุกศาสนา จึงจะเป็นฐานที่มั่นคง ในเรื่องนี้ทุกศาสนาก็เน้นถึงการแก้ปัญหาด้วยสันติวิธี และการยกโทษให้อภัยซึ่งกันและกัน ทุกฝ่ายต้องมองดูกันในแง่บวก ในแง่ของความเป็นมิตรและพี่น้องร่วมชาติ ผลของความแตกแยกได้ปรากฏให้เราเห็นแล้วจาก

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เราไม่ต้องการให้เกิดขึ้นอีก เราทุกคนจึงต้องให้ความร่วมมือ สดราวาสอก สำนึกอยู่เสมอว่า เราต่างก็เป็นคนไทยด้วยกันทุกคน เราเป็นพี่น้องร่วมชาติ เรามีได้เป็นศัตรูกัน เราต้องลดละความโกรธ ความเกลียด ช่วยกันคิดหาหนทางแก้ปัญหาที่เร่งด่วน เพื่อบรรลุถึงความสงบ อย่าคิดว่าเราเป็นฝ่ายถูก คนอื่นผิดหมด ถ้าคิดแบบนี้ ก็ไม่มีวันที่จะนั่งโต๊ะเจรจากันได้ และที่สำคัญที่สุดก็คือ อย่าปลุกปั่นให้เกิดความรุนแรง แต่ให้ร่วมมือกัน ดังเช่นพี่น้องชาวกรุงเทพฯ จำนวนพันๆ คน ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ที่ออกมาช่วยกันทำความสะอาดจุดที่มีการปะทะกัน ซึ่งแม้เจ้าหน้าที่ของกรุงเทพฯ ที่มีภาระต้องทำความสะอาด เห็นแล้วถึงกับน้ำตาไหลด้วยความประทับใจในการร่วมมือร่วมใจกันในครั้งนี้ ซึ่งสื่อมวลชนก็ได้แพร่ภาพอันน่าประทับใจนี้ไปทั่วโลก ทำให้เราภูมิใจในความเป็นไทยของเรา

เหนือสิ่งอื่นใด ขอให้เราคาทอลิกอริชฐานภาวนาต่อไป เพื่อให้ความสงบและความสมานสามัคคีที่แท้จริงได้เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งในหัวใจของคนไทย อย่าตกเป็นเหยื่อของผู้ปลุกปั่นให้คนไทยทะเลาะเบาะแว้งกันเองถึงขั้นฆ่าฟันกัน ให้เรานำคำสอนขององค์พระคริสตเจ้า ให้เรายกโทษให้อภัยแก่กันและกัน เหมือนดังที่พระเจ้าทรงให้อภัยความผิดของเรามาปฏิบัติ และเน้นบทอริชฐานภาวนาที่พระเยซูเจ้าทรงสอนเราไว้ตอนที่ว่า “โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น”

เหนือสิ่งอื่นใด ขอให้เรากาทอลิกอริชฐานภาวนาต่อไป เพื่อให้ความสงบและความสมานสามัคคีที่แท้จริงได้เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งในหัวใจของคนไทย อย่าตกเป็นเหยื่อของผู้ปลุกปั่นให้คนไทยทะเลาะเบาะแว้งกันเองถึงขั้นฆ่าฟันกัน ให้เรานำคำสอนขององค์พระคริสตเจ้า ให้เรายกโทษให้อภัยแก่กันและกัน

มุมมองมรอาวาส

คุณประจวบ ตรีนิกร ผู้อำนวยการแผนกมรอาวาส
สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย
ประธานชมรมนักธุรกิจคาทอลิก

คนยากจนและผู้ป่วยโรค
ไม่ใช่ภาระของ
สังคม แต่ต้องถือว่าเป็น
เป็นทรัพยากรด้าน
เศรษฐกิจของสังคม

ตามที่ได้รับความคิดเห็นจาก บ.ก. อุดมสานต์ให้แสดงความ
คิดเห็นต่อสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศไทย และให้เสนอ
ข้อเสนอเพื่อเยียวยาและฟื้นฟูสภาพสังคมไทยในฐานะผู้อำนวยการ
แผนกมรอาวาส (คพร.) นั้นขอทำหน้าที่ดังกล่าว ดังต่อไปนี้

ก่อนอื่นในฐานะผู้อำนวยการ คพร. และคริสตชนไทย
คนหนึ่งขอแสดงความเสียใจอย่างสุดซึ้งต่อผู้เสียชีวิต เลือดเนื้อ
และทรัพย์สินจากเหตุการณ์ไม่พึงปรารถนาที่เลวร้ายที่สุดใน
ประวัติศาสตร์ชาติไทย

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากปัญหาด้านสังคม
เศรษฐกิจและการเมืองซึ่งสะสมมายาวนานหลายปี ซึ่งพระ-
ศาสนจักรคาทอลิกสากลได้เตือน สอน และเรียกร้องต่อ
ประชาคมโลกด้วยพระสมณสาส์นต่างๆ ซึ่งรวมกันเรียกว่า
คำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร และพระสมณสาส์นฉบับ
ล่าสุด (Caritas in Veritate) ซึ่งถือได้ว่าเป็นพระสมณสาส์นที่
รวมคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร มีประเด็นที่สำคัญๆ ที่

ตรงกับสถานการณ์ของประเทศไทยพอสังเขป ดังนี้

- มนุษย์ทุกคนเป็นบุตรของพระเจ้า จึงเป็นพี่น้องกันและมีศักดิ์เท่าเทียมกัน แต่ละคน
จึงมีสิทธิที่จะมีชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี ขณะเดียวกันก็มีหน้าที่รับผิดชอบต่อเพื่อนมนุษย์และ
สิ่งสร้างอื่นๆ กฎเกณฑ์ของสังคมและประโยชน์ส่วนรวม
- การพัฒนาประเทศต้องเน้นความเท่าเทียมกันในการแบ่งปันโอกาส งบประมาณ และ
ทรัพยากรของประเทศ เพื่อกระจายรายได้ของคนในชาติให้เสมอภาค ผู้บริหารประเทศต้องทำ
เพื่อความดีส่วนรวม (Common good) โดยใช้หลักความยุติธรรมและธรรมาภิบาล
- การประกอบธุรกิจซึ่งเป็นแรงขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ต้อง
แสวงหากำไรด้วยการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพภายใต้กฎหมาย มีจริยธรรม และรับผิดชอบต่อ
ถึงผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ให้ความยุติธรรมและคุณภาพชีวิตที่ดีต่อลูกจ้าง (รวมถึง
แรงงานอพยพ) ส่วนผลิตภัณฑ์และบริการต้องสนองตอบความจำเป็นในการดำรงชีวิตของ
มนุษย์และไม่เก่งกำไรหรือเสี่ยงลงทุนอย่างขาดความรับผิดชอบ

- คนยากจนและผู้ยากไร้ไม่ใช่ภาระของสังคมแต่ต้องถือว่าเป็นทรัพยากรด้านเศรษฐกิจของสังคม เพราะความต้องการด้านปัจจัยต่างๆ ของเขาทำให้เกิดการผลิตและการค้าขาย

- งานสงเคราะห์ต่างๆ นั้น ถ้าเป็นการให้ตามสิทธิที่ผู้รับพึงได้รับตามสิทธินั้นยังถือว่าเป็นการให้ตามความยุติธรรมตามสิทธิของเขา การให้ด้วยความรักนั้นต้องเป็นการให้เหนือความยุติธรรม กล่าวคือนอกจากให้ตามสิทธิของเขาแล้วยังต้องเสียสละและแบ่งปันของที่เป็นสิทธิของเราให้แก่เขาด้วย

สถานการณ์ในประเทศไทยในหลายสิบปีที่ผ่านมาได้สะสมพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องต่างจากคำสอนของพระศาสนจักรในหลายๆ ด้าน จนเป็นเหตุให้เกิดความแตกแยกที่จบด้วยความรุนแรง อาทิ

- ใช้เสรีภาพอย่างขาดความรับผิดชอบ การละเมิดกฎหมาย การขาดจริยธรรม การซื้อเสียงขายเสียง การทุจริตคอร์รัปชัน ถือเป็นเรื่องธรรมดาและยอมรับได้เพียงขอให้เศรษฐกิจดีค้าขายได้กำไรงาม ส่วนการบังคับใช้กฎหมายมักจะยกเว้นสำหรับผู้มีอำนาจ และผู้มีฐานะดีกับบริวารของเขา

- การพัฒนาประเทศที่ผ่านมาได้สร้างบริโภคนิยมและสร้างความเหลื่อมล้ำของความมั่งคั่งในสังคมอย่างสูง คนรวย 10% ของประเทศเป็นเจ้าของทรัพย์สินมากกว่าครึ่งหนึ่งของประเทศ ในขณะที่คนจนสุด 10% ของประเทศได้ส่วนแบ่งทรัพย์สินไม่ถึง 4% และคนยากจนจำนวนไม่น้อย นอกจากจะมีรายได้น้อยแล้วยังมีหนี้สินล้นพ้นตัวจากการใช้จ่ายด้านสนทนการ (เป็นค่านโทรศัพท์มือถือ) และการเสี่ยงโชค สิ่งเสพติดรูปแบบต่างๆ

- การนำเทคโนโลยีและความก้าวหน้าด้านการสื่อสารมาใช้นั้นแม้ได้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานในระดับหนึ่งแต่ขณะเดียวกันก็ได้มีส่วนอย่างมากที่สร้างนิสัยคนไทยโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนไทยให้เป็นสังคมที่ฟุ้งเฟ้อ ใช้จ่ายเกินตัว เลือกรับข้อมูลเพียงด้านเดียวเห็นผิดเป็นชอบและนิยมความรุนแรง การตัดสินใจทำอะไรมักอยู่บนฐานของความรู้สึก ความชอบ และความเป็นพวกพ้อง มากกว่าเหตุผลและความถูกต้อง

สำหรับคริสตชนคาทอลิกนั้น ก่อนอื่นต้องยอมรับว่าในฐานะที่เป็นคนไทยเราย่อมมีส่วนในปัญหาดังกล่าวด้านใดด้านหนึ่งไม่มากก็น้อย หรือมิได้พยายามมากพอที่จะแก้ปัญหาในอดีตที่ผ่านมา ยังไม่ได้เป็นแสงสว่างของสังคมที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพพอที่จะหยุดยั้งสังคมไทยมิให้มาถึงจุดวิกฤติดังที่ได้ปรากฏ

ในระยะสั้น เราคริสตชนคาทอลิกพึงวอนขอพระจิตเจ้าเสด็จมาในดวงใจสัตบุรุษและเพื่อพระองค์จะนิรมิตแผ่นดินไทยขึ้นใหม่ เราต้องหยุดการกล่าวโทษหรือวิพากษ์กันและกันอย่างไม่สร้างสรรค์ และในฐานะศิษย์แท้จริงของพระเยซูเจ้าต้องรู้จักให้อภัยต่อทุกคนที่ได้ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง “เพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร” (ลูกา 23:34) โดยให้กระบวนการยุติธรรมทำงานต่อไป เราควรยื่นมือเข้าช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ครั้งนี้และร่วมมือกันในการขจัดต้นเหตุที่มาของความขัดแย้งในสังคมหันหน้าเข้าสู่การคืนดีเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติในระยะกลางและระยะยาว คริสตชนไทยโดยเฉพาะฆราวาสจำต้องตื่นตัวโดยศึกษาคำสอน

ด้านสังคมของพระศาสนจักรให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง และดำรงชีวิตเป็นประจักษ์พยานด้วยความเชื่อ และกล้าเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างสังคมและการเมืองขึ้นใหม่ตามการเรียกร้องของ พระศาสนจักรตามพระสมณสาส์น Christifideles Laici องค์การคาทอลิกต่างๆ โดยเฉพาะ การศึกษาคาทอลิกควรจะได้ปรับแนวทางและใช้ศักยภาพและสรรพกำลังที่มีเป็นแสงสว่างแก่ สังคมไทยตามแนวทางคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร และน่าจะถึงเวลาแล้วที่คริสตชน คาทอลิกซึ่งเป็นผู้นำสังคม อาทิ นักการเมือง ข้าราชการ นักวิชาการ นักกฎหมาย นักสิทธิมนุษยชน นักธุรกิจ นักการศึกษา เป็นต้น จะได้รวมกลุ่มกันหาแนวทางที่เหมาะสมให้พระศาสนจักรคาทอลิก เป็นแสงสว่างของสังคมด้วยคำสอนของพระเยซูเจ้าและพระศาสนจักร เพื่อประเทศไทยจะได้ อยู่ร่วมกันด้วยสันติสุขอย่างถาวรสืบไป

มุมมองเยาวชน

น้องภคสร งานสุจริต

ก่อนอื่นคงต้องขอออกตัวก่อนว่า เป็นคนที่ไม่ชอบการเมืองเลย แม้แต่นิดเดียวจริงอยู่ที่เราควรจะต้องติดตามสถานการณ์บ้านเมืองทุกวัน เพราะจะทำให้เรารู้ความเป็นไปของประเทศ ทุกวันนี้ ถ้าเจอข่าว การเมืองเมื่อไร เป็นต้องเปลี่ยนช่องหนีไปซะทุกครั้ง เหตุผลก็คือ คำพูด ที่ผู้ใหญ่มักจะพูดกันว่า “เกมส์การเมือง” ส่วนตัวแล้วเกิดความรู้สึกว่า ทำไม งานบริหารประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้านั้น คนส่วนมาก มักเปรียบให้เป็นแค่ “เกมส์” ได้ยินทีไร รู้สึกหดหู่ทุกที

จากสถานการณ์บ้านเมืองที่เพิ่งเกิดขึ้นนั้น ในฐานะที่เป็นเยาวชน ไม่รู้สึกอยากที่จะโทษให้เป็นความผิดของใคร หรือฝ่ายใดทั้งนั้น เรา เป็นคนไทยเหมือนกัน อยู่ประเทศไทยเดียวกัน ไม่ได้มีประเทศไทยเหนือ หรือประเทศไทยใต้ เหมือนอย่างเกาหลีเหนือ-เกาหลีใต้สักหน่อย ถ้า ต้องแยกประเทศแบบนั้น คนไทยจะมีความสุขหรือเปล่า อีกทั้งยังรู้สึก เศร้าใจในความคิดของคนไทย เราไม่สามารถคาดเดาถึงสาเหตุและ ต้นเหตุที่แท้จริง แต่ปัจจัยที่เราสามารถสังเกตได้ชัดเจน คือ ความ ไม่รู้จักคิด ของคนและความไม่รู้จักพอหรือความไม่รู้จักพอใจในสิ่งที่ ตนมีและเป็น มนุษย์เราเกิดมาแต่ตัว จากโลกนี้ไปก็ไปแต่ตัว เรายังจะ ต้องการอะไรในชีวิตอีก เราลืมแล้วหรือที่จะแสวงหาความสุขสงบ สุขภายในจิตใจของเรา เรามักจะได้ยินคำพูดที่ว่า ต้องเห็นแก่ตัวบ้าง ไม่อย่างนั้นคนอื่นก็จะฉกฉวยเอาไปหมด ทำไมเราไม่ย้อนกลับมาถาม ตัวเองว่า เรารู้สึกสุขใจหรือ ที่ได้ทำแบบนั้น ส่วนตัว อยากให้คนไทย

มนุษย์เราเกิดมา แต่ตัว จากโลกนี้ ไปก็ไปแต่ตัว เรายังจะต้องการอะไรในชีวิตอีก เราลืมแล้วหรือที่จะแสวงหาความสุขสงบสุขภายในจิตใจของเรา

ทุกคนพอใจในสิ่งที่มี ใช้ความคิดของตนเองให้มาก อย่าให้ใครมาคิดแทนและชักจูงเราได้ แต่ก็ได้ไม่ได้หมายความว่าให้อาความคิดของตนเองเป็นใหญ่ นะคะ ในฐานะคริสตชน อะไรเล็กน้อยที่เราทำได้ เราควรทำ อย่าไปมองข้ามความสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการทำความดี การแสดงออกถึงความมีน้ำใจ และอื่นๆ อีกมากมาย เราสามารถทำได้ด้วยตัวเอง ถ้าเราทุกคนร่วมมือกัน ช่วยเหลือกัน เลิกแบ่งเสื้อ แบ่งพรรคแบ่งฝ่าย รอมชอมต่อกัน สังคมจะสามารถฟื้นตัวได้เร็ว และนำมาซึ่งความสุขสำหรับคนในสังคมไทยทุกคน เชื่อว่าเราทุกคนต่างปรารถนาที่จะอยู่ “บ้าน” ที่มีแต่ความสงบสุขร่มเย็นค่ะ

**น้องนิวัฒน์ ขุมจันทร์ ผู้ประสานงานวัย.ซี.เอส.
นิสิตรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**

คงไม่เข้าเกินไปที่ทุกคนจะได้สัมผัสบรรยากาศความเจ็บปวดของสถานการณ์บ้านเมือง อันเกิดจากความคิดเห็นของแต่ละคนไม่ตรงกัน คงจะรู้สึกได้ว่าตลอดระยะเวลา 5-6 ปีที่ผ่านมา สถานการณ์บ้านเมือง ในครั้งนี้คงเลวร้ายที่สุด ตั้งแต่เกิดเหตุการณ์ประท้วงทางการเมืองสู่การรัฐประหารเมื่อ 19 กันยายน 2549 สู่การเกิดสงครามก็พาสี จนทำให้เราไม่รู้ว่าการออกจากบ้านครั้งหนึ่งนั้น เราต้องใส่เสื้อสีอะไร

ท้ายที่สุดของปัญหาก็ถึงจุดแตกหักอีกครั้ง เหตุการณ์ในครั้งนี้มีหลายคนชอบใจ ถูกใจ มีบางคนไม่พอใจ แต่แท้จริงแล้วเราทุกคน ก็มีความรู้สึกเหมือนกันก็คือว่า ไม่เชื่อว่ามันจะเลวร้ายอะไรขนาดนี้

กลางเดือนพฤษภาคม นักเรียน นิสิต นักศึกษา ต่างเตรียมตัวที่จะไปโรงเรียน มหาวิทยาลัย เตรียมตัวที่จะพบเพื่อน พูดคุยเล่าเรื่องที่ฉันได้ไปโน่น ไปนี่มา แต่ในปีนี้อาจต้องรอการเปิดเรียนไปอีกรื่องที่เล่าคงจะเป็นเรื่องที่สลดใจ ไม่ว่าจะเป็น ฉันต้องย้ายบ้านไปอยู่กะอา ช่วงที่เกิดเหตุการณ์ไม่ปกติ หรือไม่ก็....

เราไม่ถามว่าใครถูก ใครผิด ใครควร ใครไม่ควร เขวชน คงไม่มองว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่อง น่าเบื่อ แต่อยากให้เขวชนผู้เป็นปัจจุบันของชาติ จำเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วเรียนรู้และเข้าใจถึงความเป็นมาและเป็นไปของมัน เพื่อจะได้ไม่ทำเมื่อเรามีอำนาจ

**คนมีอำนาจ มักขาดประสบการณ์
คนมีประสบการณ์ มักขาดอำนาจ**

คนมีอำนาจ

มักขาดประสบการณ์

คนมีประสบการณ์

มักขาดอำนาจ

มุมมองพระสงฆ์ นักบวช และสถาบันคาทอลิกที่ได้รับผลกระทบ

คุณพ่อสุรัช กิจสวัสดิ์ เจ้าอาวาสวัดแม่พระฟาติมา ดินแดง

คุณพ่อมีความคิดเห็นอย่างไรกับสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น รวมทั้งผลกระทบต่อท่าน งาน และบริบทในประเด็นของท่าน

วัดแม่พระฟาติมา ดินแดง อยู่ไม่ห่างนักจากสถานที่ชุมนุม ได้ทางด่วนดินแดง และสามเหลี่ยมดินแดง หลังจากฉลองวัดประจำปี วันที่ 13 พฤษภาคม ค.ศ. 2010 เมื่อเริ่มมีการปิดถนนหลายสาย รวมทั้งถนนหน้าวัดที่จะไปทางอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ทำให้สัตบุรุษไม่สามารถเดินทางมาวัดได้ ต้องไปเข้าวัดที่อยู่รอบนอก ปกติวันอาทิตย์สัตบุรุษจะเต็มวัดทุกรอบในเวลา 07.00 น. 09.00 น. และ 17.30 น. เมื่อวันอาทิตย์ที่ 16 พฤษภาคม สัตบุรุษสามารถมาได้เพียงหนึ่งในสามของที่เคยมาเป็นประจำด้วยเหตุการณ์ความไม่สะดวก ทุกคำกั้นมีเสียงระเบิด เสียงปืนเป็นระยะๆ ต่อเนื่อง เมื่อมาถึงวันที่ 19 พฤษภาคม ในตอนบ่ายที่ศูนย์การค้าใหญ่ๆ หลายแห่ง สถานที่หลายแห่ง ธนาคารหลายสาขาถูกเผา แฟลตดินแดงที่ถูกเผาแต่ชาวบ้าน ช่วยกันดับไว้ทัน จนเมื่อรัฐบาลประกาศเคอร์ฟิวของวันที่ 19 พฤษภาคม เริ่มตั้งแต่เวลา 20.00 น. จนถึง 06.00 น. ของวันที่ 20 พฤษภาคม ในคืนวันที่ 19 พฤษภาคม มีมิสซาค่ำเริ่มสวดเวลา 18.30 น. และมีมิสซาเวลา 19.00 น. พ่อตัดสินใจว่าเวลา 18.30 น. ตั้งศีลมหาสนิทสวดชั่วโมงศักดิ์สิทธิ์จนถึงเวลา 19.00 น. ก็ให้สัตบุรุษรับศีลมหาสนิทและรีบกลับบ้าน เวลาประมาณ 19.15 น. ก็มีรถปิกอัพชนคนมาจากบ่อนไก่ เนื่องจากถนนหน้าวัดก็ถูกปิดไม่ให้รถยนต์ผ่าน และไม่มีใครอยากผ่าน คืนนั้นชาวบ้านที่อยู่แถวนั้นรีบปิดไฟกันแล้ว พวกเขามีประมาณ 10 คน ใส่ชุดสีดำ บางคนใส่หมวกปิดหน้า ไม่มีอาวุธ มีแต่อุปกรณ์เผา เนื่องจากไม่มีรถวิ่งผ่าน พวกเขาก็มีไม้ มีก้อนหินใหญ่ๆ ที่อยู่เกาะกลางถนน เริ่ม

**พวกเขาจะถูก
กระຈกแม่พระที่
อยู่ติดกับกำแพง
ข้างวัดด้วย พวก
เราช่วยกันห้าม
ขอร้องยกมือไหว้
พวกเขาเตรียม
เผาแล้ว แต่คนจัด
วัดบอกว่ามีซิส-
เตอร์อยู่ข้างบน**

ขว้างปาก้อนหินไปที่ธนาคารกสิกรไทย ตู้โทรศัพท์ คูหาที่ติดกับธนาคารเขาเพิ่งทำประตูเหล็กจึงไม่เสียหาย พ่อดีพ่อยังอยู่หน้าวัดได้ยินเสียงกระຈกแตก คนจัดวัด พนักงานของวัด ผู้อำนวยการสภาภิบาลวัด รีบออกไปดูเหตุการณ์ พวกเขาจะถูกกระຈกแม่พระที่อยู่ติดกับกำแพงข้างวัดด้วย พวกเราช่วยกันห้าม ขอร้องยกมือไหว้ พวกเขาเตรียมเผาแล้ว แต่คนจัดวัดบอกว่ามีซิสเตอร์อยู่ข้างบน เนื่องจากว่าซิสเตอร์คณะโดมินิกัน 3 ท่านเข้าห้องพักอยู่ชั้นสอง และชั้นสามเหนือร้านเซเว่นอีเลฟเว่น หัวหน้าที่ทีมก็ห้ามพรรคพวกว่า อย่าเผา มีคนอยู่ข้างบน

ซิสเตอร์ไม่กล้าออกมา เพราะว่ากลัวปิ่น หรือกลัวพวกเขาก็กไม่ทราบ พวกพนักงานต้องช่วยให้ซิสเตอร์ออกจากหน้าต่างเหล็กคัต ทางด้านหลังและเอาบันไดพาให้ซิสเตอร์ลงมาและเข้าไปพักที่ห้องพยาบาลในโรงเรียนแม่พระฟาติมา

ซิสเตอร์บอกว่ากลัวมาก ๆ พวกที่มาเผาฆ่าลายธนาการเพราะยังโกรธแค้นบวกกับความเมา ไม่รู้ว่าไปเผาที่ไหนมาบ้าง ขอบคุณพระที่พวกเขาหยุดกระทำเพราะพวกเราไปขอร้อง ถ้าไม่มีคนของเราไปทัน ความเสียหายเกิดขึ้นแน่ ๆ และยังมีศัตรูอื่นอีกหนึ่งท่านที่ต้องปีนบันไดหนีทางหน้าต่างไปลงที่โรงเรียนเช่นกัน เพราะกลัวอาคารถูกเผาและไปพักที่ห้องพยาบาลของโรงเรียนด้วย

แม้สถานที่และวัดของเราปลอดภัย เราก็กังวลใจที่เกิดความเสียหายมากมายในที่ต่างๆ ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด หลายคนมีผลกระทบต่อการทำมาหากิน ไม่มีที่ทำกิน ไม่มีรายได้ ไม่มีงานทำ ทางภาครัฐบาลก็กำลังดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามลำดับแก่ทั้งผู้ประกอบการและพนักงานบริษัทต่างๆ

คุณพ่อมีข้อเสนอที่จะเยียวยา ฟืนฟู หรือควรจะไปในทิศทางใด (ในระยะสั้นและระยะยาว)

ต้องฟื้นฟูทั้งความเสียหาย และฟื้นฟูจิตใจ ในส่วนความเสียหายภาครัฐบาล ยื่นมือให้ความช่วยเหลือ ดังมีหน่วยงานต่างๆ ที่ให้ความสะดวกสำหรับเจ้าของกิจการต่างๆ ตลอดจนผู้ค้ารายย่อย แต่อาจจะกระทบโดยตรงกับพนักงานที่ต้องตกงาน วิกฤตความเมตตาจากเจ้าของกิจการให้อภัยพนักงานเหล่านี้ต่อไป

การฟื้นฟูด้านจิตใจ เนื่องจากประชาชนทั่วไปยังคงตกใจกับการที่บ้านเมืองถูกเผาทำลายคนในชุมชน จึงมีความรู้สึกไม่ปลอดภัย แม้ตัวพ่อเองทดลองเดินไปในสถานที่ที่ถูกเผา เห็นมีตำรวจและทหารเฝ้ายามและถือปืนคอยดูแลอยู่ พ่อเดินไปสักระยะหนึ่งก็เกิดความกลัวไม่ปลอดภัย ไม่กล้าเดินต่อไป ในระยะสั้นนี้เชื่อว่าจิตใจของทุกคนยังหวาดกลัว ไม่ค่อยกล้าเดินทางไปไหนมาไหนอย่างที่เคยทำในชีวิตประจำวัน การเยียวยาก็คือ ต้องค่อยๆ ให้ความปรองดองกลับมาเหมือนเดิม การให้อภัยต่อกัน การคืนดีต่อกัน การแสดงความเมตตาและความรักต่อผู้ที่อาจจะหลงผิดไป พระเยซูคริสต์เจ้ายังให้อภัยคนที่ทำร้าย เมียนดี คำว่า และตรึงพระองค์บนไม้กางเขน ก่อนสิ้นพระชนม์พระองค์ยังขอให้พระบิดาอภัยโทษแก่ผู้ที่ตรึงกางเขน โปรดอภัยแก่พวกเขาเถิด เพราะพวกเขาไม่รู้ว่พวกเขาได้ทำอะไรลงไป แต่เนื่องจากความขัดแย้งนี้ยังไม่ได้รับการแก้ไข และกระจายไปทุกหย่อมหญ้า จึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาล ผู้นำศาสนาต่างๆ และพวกเราชาวคาทอลิก จะต้องใช้ความพยายามในการสอนด้วยความรักและเห็นใจ พร้อมทั้งเข้าใจปัญหาของความขัดแย้งนี้ เพื่อลดความเกลียดชังต่อกัน เข้าใจปัญหาของคนยากจน และทำให้คนยากจนได้ร่ำรวยทางจิตใจ และสามารถดำรงชีวิตอย่างมีสันติสุขได้ เชื่อว่าต้องใช้เวลานานเพื่อความสงบสุขจะได้กลับมาเหมือนเดิม

คุณพ่อศิริชัย เล้ากอบกุล

เจ้าอาวาสวัดพระมหาไถ่ ซอยร่วมฤดี

คุณพ่อมีความคิดเห็นอย่างไรกับสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น รวมทั้งผลกระทบต่อท่านงาน และบริบทในประเด็นของท่าน

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนกว่าที่ผ่านมา และถึงจุดแตกหัก ได้เริ่มตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม ค.ศ. 2010 มันมีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ จนกลายเป็นสงครามกลางเมือง กำลังก่อตัวขึ้นเรื่อยๆ ผลกระทบก็เป็นลูกโซ่ตามไปในที่ต่างๆ ขยายวงกว้างขึ้นในทุกๆ ด้านของชีวิต

วัดพระมหาไถ่มีผลกระทบจากความไม่สงบอย่างไร?

วัดพระมหาไถ่ ตั้งอยู่ตรงกลางระหว่างบ่อนไก่ สีลม ดินแดงและราชประสงค์ ย่อมมีผลกระทบแน่นอน ทางด้านอภิปาลมีผลกระทบเนื่องจากสัตบุรุษมาวัดไม่ได้ ทุกอย่างก็หยุดไปโดยปริยาย

ถ้ารักก็อภัยได้ การอภัยเป็นวิธีเยียวยาที่ดีที่สุด เป็นการให้โอกาสผู้ทำผิดแล้วกลับใจ คนที่จะอภัยให้คนอื่นได้ต้อง “เข้าใจ” เบื้องหลังของการกระทำของเขา เช่น ความจริงของคนที่มาชุมนุมประท้วง ไม่ใช่เป็นคนไม่ดีทั้งหมด

กิจกรรมในวัด

เราเปิดวัดทุกวันและพร้อมจะทำมิสซา เพราะถือว่า ถ้าเขาอุตส่าห์มาถึงวัดได้ เราก็ทำมิสซาให้ได้เช่นกัน... วันธรรมดามีมิสซาภาษาไทย 06.30 น. และอีก 3 มิสซาก็เป็นภาษาอังกฤษ ก็มีคนมา 2-5 คนในแต่ละมิสซา ส่วนมิสซาวันอาทิตย์ มีภาษาไทย 4 รอบ และภาษาอังกฤษ 5 รอบ รวมๆ แล้วมีประมาณหนึ่งร้อยต้นๆ ก็มีตั้งแต่ 2-20 คนต่อมิสซา... ได้ถามพวกเขาว่าเข้ามาได้อย่างไร พวกเขาตอบว่าก็เดินผ่านด่านทหาร บอกว่าจะไปวัดพระมหาไถ่ในซอย เขาก็ให้เข้ามา เพียงเดินไกลหน่อย ถ้าเป็นชาวต่างชาติทหารก็ไม่ถามมากนัก

บรรยากาศในเขตวัด

บรรยากาศในวัดของเราเงียบจนวังเวง เป็นความเงียบที่เกิดจากความไม่ปกติของสังคมตรงนั้น บรรยากาศเหมือนบ้านนอก ที่แยกจากบ้านนอกคือไม่มีแม้แต่เสียงนก พวกกระแตวิ่งตามต้นไม้ก็เงียบหายไป สงสัยมันก็คงตกใจกลัวเหมือนกัน เพราะมีเสียงปืนดังมาทุกวัน และกลางคืนด้วย เวลาเสียงตูมที่มันคงตกใจที่มัน? ทางด้านบ่อนไก่จะได้ยินมากหน่อย ทางสวนลมๆ ดินแดงหรือราชประสงค์เสียง “ตูมๆ” ก็มาเรื่อยๆ ทั้งสามด้าน ทุกวันทุกคืน ทั้งคนทั้งสัตว์ก็เพี้ยนได้เท่าๆ กัน เสียงปืนเป็นเสียงที่แปลก เป็นเสียงที่มีอิทธิพลทางจิตใจ ทำให้เราคิดได้

หลายๆ อย่าง คิดว่าใครตายบ้างหนอ? แล้วมันจะหลงมาวัดเรามั้ย? พลังมองดูหลังคาวัดอันสดใส... มองออกไปทางหน้าต่างห้องนอน รู้สึกปลอดภัยแต่ไม่สบายใจ เพื่อมันหลงมาหล่นข้างเตียง เราคงไม่ว่าอะไรหรอก ผลข้างเคียงก็แค่ “หลับไม่ตื่น ฟันไม่มี” เท่านั้น...ช่วงนี้มีเวลามาก เลยเพื่อเจอได้มากนะ

ณ วันพุธที่ 19 พฤษภาคม 2010 ตื่นเช้าขึ้นมาก็มีเสียงปิ่นและเฮลิคอปเตอร์ลอยไปลอยมาบนน่านฟ้า ใจก็กลัวมันจะถูกบั้งไฟ (พลูอีสาน) มันยิงร่วง... คิดแล้วก็เดินไปทำมิสซาที่วัด ... ร.ป.ภ.วิ่งมาบอกว่า “ทหารเต็มซอยแล้วครับ!” เฮ้ย ของจริงแล้วมั้ง?... ใจเต้นแรงขึ้น เรามีสองทางเลือก คือ เครียด หรือแปลงความเครียด ให้เป็นทุน คือตั้งสติ ทำใจให้สบายๆ ว่าแล้ว ก็เข้าไปถวายบูชามิสซา...จนถึง อาแมน

มองไปในอนาคต

เชื่อว่ารัฐมีผู้เชี่ยวชาญในการฟื้นฟูประเทศ ไม่มีอะไรที่เราไม่เคยได้ยินมาก่อน เพียงแต่จะทำหรือไม่ทำ อย่างไรก็ตามอยากเสนอหลักการฟื้นฟู หรือแก้ไขปัญหามุมมองของทางคริสต์ในแนวทางกว้างๆ ในการแก้ปัญหาต่างๆ

1. คุณที่ความจริง

จุดสำคัญในศาสนาก็คือ ความจริง พระเยซูเจ้าพูดถึงพระจิตแห่งความจริง เมื่อพระจิตจะเสด็จลงมาเหนือบรรดาสาวก จะสอนให้พวกเขารู้จักความจริงทั้งหมดที่พระเยซูเจ้าเคยสอน และยืนยันยึดอยู่ในความจริงนั้น ความจริงมันเจ็บปวดเมื่อมันเกี่ยวกับตัวเราเอง บางครั้งมันทำให้เราตายได้เช่นกัน

ชีวิตของพระเยซูเจ้า พระองค์ก็ยืนยันยึดในความจริง พระองค์พูดกับชาวยิวอย่างตรงไปตรงมาตามความเป็นจริงว่า พระองค์คือผู้ที่พระบิดาทรงส่งมา...สิ่งที่พระองค์สอน ก็เป็นสิ่งที่พระบิดา (พระเจ้า) บอกให้สอน... พระบิดากับเราเป็นหนึ่งเดียวกัน... เราเป็นอาหารแท้จากสวรรค์ ใครกินเนื้อของเราและดื่มโลหิตของเราจะมีชีวิตนิรันดร์... พระเยซูเจ้าไม่รู้หรือว่า ถ้าพูดเช่นนั้นแล้วจะต้องตาย? ถ้าพระองค์รู้แล้วทำไมยังกล้าพูดเช่นนั้นอีก?... สำหรับพระเยซูเจ้า ต้องพูดความจริง แม้จะต้องตายก็ยอมตาย ไม่ถอนคำพูดเพราะเป็นความจริง จะเชื่อก็เชื่อ ไม่เชื่อก็ไม่ต้องเชื่อ เพราะนี่คือความจริง

ชีวิตของบรรดาสาวก ประกาศ เทศน์ สอน เกี่ยวกับเรื่องพระเยซูเจ้าสิ้นพระชนม์แล้วกลับคืนชีพ เพื่อไถ่บาปโลก... ก็เป็นเรื่องขัดแย้งกับผู้ใหญ่ของศาสนายิว จนถูกห้ามปรามไม่ให้พูดเรื่องพระเยซูอีก แต่พวกสาวกก็ตอบว่า “เราจะต้องเชื่อพระเจ้า หรือต้องเชื่อมนุษย์?”... สาวก

ที่ยืนยันความจริง เพราะพวกเขาได้รู้ ได้เห็นมา เขาก็ยอมตาย และที่สุดพวกเขาก็ถูกประหารชีวิต... พวกเขาตาย แต่ความจริงที่พวกเขาประกาศนั้น “ไม่ตาย” จึงตกทอดมาถึงพวกเราทุกวันนี้และตลอดไป

กษัตริย์ซาโลมอน เมื่อได้รับสถาปนาเป็นกษัตริย์ของชาวยิว ซาโลมอนขออย่างเดียวจากพระเจ้า คือ **ขอปัญญา** เพื่อใช้ในการปกครองประชาชน และพระเจ้าก็อวยพรเขาอย่างล้นเหลือ เพราะเขามีได้ขอเพื่อตัวเอง แต่เพื่อความคิดของส่วนรวม

ชีวิตของคาทอลิก เราก็คงพยายามค้นหาความจริงของสถานการณ์นี้ว่าคืออะไร?

“ผลไม้มันจะมาจากการที่มันไม่โตไม่ได้” คุณผลที่เกิดขึ้นแล้วเรารู้ว่าต้นเหตุของมันเป็นอย่างใด เราก็ต้องดำรงชีวิตในความเป็นจริงด้วย ช่วงนี้มีคำที่พูดกันมากคือ “สมานฉันท์” คือกลับมาเป็นหนึ่งเดียวกัน ความจริงคือถ้าเอาน้ำกับน้ำมันมารวมกัน มันก็ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน... เหมือนเรื่องลูกไล่ผลาญ ที่ผลาญจนไม่มีเหลือ แม้กระทั่งศักดิ์ศรีของตนเอง แต่เมื่อสำนักคิดกลับไปหาบิดาเพื่อขอโทษ บิดาเห็นหน้าลูกก็ถามว่าเขามีโทษ... จึงจัดงานเลี้ยงฉลอง เพราะลูกได้กลับมาแล้วอย่างปลอดภัย

ความจริงที่เกิดขึ้นคือ

ความจริงคือ มีสองกลุ่มขัดแย้งกัน กลุ่มหนึ่งว่า “ให้ยุบสภาภายใน 15 วัน” อีกกลุ่มว่า “ยุบก็ได้ และเลือกตั้งวันที่ 14 พฤศจิกายน” ความจริงคือ “ถ้ายุบแล้วประชาชนจะได้อะไร?”

- จากนั้น ความจริงคือ มีการฆ่า ทำลายล้าง ตาย บาดเจ็บ... ศาสนาก็สอน “มิให้ฆ่ากัน...” ต้องเคารพชีวิตและศักดิ์ศรีของบุคคล

- ความจริงคือ มีการเผาบ้าน ห้างร้าน ฯลฯ ผลกระทบต่อคนทั้งชาติ...มาก น้อย...

- ความจริงคือ หลายคนหมดอาชีพ ไม่มีเงินให้ลูกไปโรงเรียน...

- ความจริงที่มองเห็นได้จากการชุมนุมคือ (เขาว่า) เขาอยากได้ประชาธิปไตย... คนจนไม่ได้รับการช่วยเหลือเท่าที่ควร... ชาวนาเป็นเจ้าของข้าวกลับยากจน แต่ผู้ขายข้าวของชาวนากลับรวย

- ความจริงคือ มีการใช้ความรุนแรง หวังจะมีชัยชนะ แต่ความรุนแรงก็ไม่เคยมีชัยชนะถาวร

- เมื่อเราเห็นความจริงเป็นเช่นนี้ เราก็สามารถฟื้นฟูหรือปฏิรูปชีวิตตนเอง และคนในชาติได้

2. ความยุติธรรม

เมื่อเห็นความจริงแล้ว ก็ต้องปฏิบัติตามความจริงคือ **ความยุติธรรม** ในมุมมองของศาสนาคริสต์ ความยุติธรรมของพระเยซูนั้น มิใช่ “ตาต่อตา ฟันต่อฟัน” ซึ่งเป็นกฎโบราณก่อนสมัยพระเยซู พระองค์มาทำให้กฎต่างๆ ของชาวยิวสมบูรณ์ขึ้น นั่นคือ ความยุติธรรมแบบของพระเจ้า... มันเป็นความจริงบวกกับความรักความเมตตา ผลออกมาคือ การอภัยเมื่อเขาสำนักคิดพระเยซูเล่าเรื่องเปรียบเทียบเรื่องลูกไล่ผลาญ คือบิดาอภัยให้ลูกคนเล็ก ซึ่งผลาญทุกสิ่ง แม้กระทั่งศักดิ์ศรีของตนเอง แต่ลูกสำนักคิด กลับไปหาพ่อ และขอเป็นเพียง “คนใช้ของพ่อ”

เพราะไม่สมจะเป็นลูกอีก...” เมื่อพ่อเห็นลูกกลับมาหน้าตาดูไม่ได้ ก็สงสาร อภัยให้ทุกอย่าง พร้อมทั้งคืนความเป็นลูกให้แล้วจัดงานเลี้ยงฉลอง... ส่วนพี่ชายคนโต โกรธพ่อ เพราะมองว่าพ่อไม่ยุติธรรม... (ลก 15:11-32) เขาไม่เข้าใจว่า ความยุติธรรมที่แท้จริงนั้น ต้องมีความรักความเมตตาอยู่ด้วย มิฉะนั้นจะมีความสุข

สันติภาพจะเกิดขึ้นได้ ต้องมีการอภัย... รัฐบาลในอดีต ก็เคยให้อภัยแก่นักศึกษาผู้หลงผิดเป็นคอมมิวนิสต์แล้วเข้าไป...และรัฐบาลบอกว่า มาช่วยกันพัฒนาบ้านเมืองเถอะ ทุกอย่างอภัยให้แล้ว... คอมมิวนิสต์ก็กลายเป็นประชาชนปกติ

3. ความรักและการอภัย

ถ้ารักก็อภัยได้ การอภัยเป็นวิธีเสียยาที่ดีที่สุด เป็นการให้โอกาสผู้ทำผิดแล้วกลับใจ คนที่จะอภัยให้คนอื่นได้ ต้อง “เข้าใจ” เบื้องหลังของการกระทำของเขา เช่น ความจริงของคนที่มาชุมนุมประท้วง ไม่ใช่เป็นคนไม่ดีทั้งหมด

ความจริงส่วนหนึ่ง คือ คุณตาคุณยายที่นั่งประท้วงที่ราชประสงค์บางคนให้สัมภาษณ์อย่างมั่นใจว่า “เราจะไม่ไป จนกว่าจะได้ประชาธิปไตย”..เขาอธิบายว่า “ประชาธิปไตยทำให้เรามีกิน..” คนต่างจังหวัดอีกคนเมื่อกลับถึงบ้าน นักข่าวถามว่า “ไปประท้วงทำไม?” คำตอบคือ “ไปเอาประชาธิปไตยคืนมา ที่เห็นว่าถูกต้อง เพราะคนส่วนใหญ่ ในหมู่บ้านเขาไปกิน... ถ้าเราเข้าใจเขาเราก็ไม่เกลียดชังหรือเจ็บใจเขาที่มีส่วนทำให้ผู้นำเขาคิดนั้น

พระเยซูไม่เคยสอนให้เกลียดใคร แม้แต่คนบาปหนักที่สุด สำหรับชาวยิวแล้วชาวโรมันที่ปกครองพวกเขาเป็นคนที่ “ต้องฆ่าทิ้ง”... และมีนักบวชชาวยิวประมาณห้าพันคนอยากให้พระเยซูเป็นกษัตริย์จับอาวุธไปสู้กับพวกโรมัน แม้พระเยซูจะรักชนชาติตนเองก็ไม่เห็นด้วยกับการใช้ “ความรุนแรงปราบความรุนแรง” จึงแนะนำว่า “ท่านเคยได้ยินว่า จงรักพี่น้องของเจ้าและจงเกลียดชังศัตรู”....“แต่เราบอกกับท่านว่า จงรักแม้กระทั่งศัตรู ทำดีต่อผู้ที่เกลียดชังท่าน อวยพรให้ผู้ที่ด่าแฆท่าน ภาวนาให้คนที่เกลียดชังท่าน... ถ้าท่านรักแต่คนที่รักท่าน พระเจ้าจะอวยพรท่านได้อย่างไร? แม้แต่คนชั่วช้าก็ยังรักคนที่รักเขาเหมือนกัน” (ลก 6:27-36)

พระเยซูเจ้ามอบบทภาวนา “ข้าแต่พระบิดา...” ให้กับเรา ถ้าปฏิบัติตามก็มีความสุข

- เรียกพระเจ้าว่า พระบิดาของเราทุกคน...

- ขอให้อาณาจักรของพระองค์จงมาถึง... อาณาจักรพระเจ้ามีลักษณะดังนี้คือ มีความยุติธรรม สันติ และความรัก

- ขอให้เรามีอาหารประจำวันแก่ทุกๆ คน นั่นหมายถึง ถ้าเรามีเราต้องแบ่งให้คนไม่มีได้กิน

- ขอพระเจ้าอภัยในความผิดของเรา เหมือนเราอภัยให้ผู้อื่น นั่นคือถ้าไม่อภัยให้ผู้อื่น พระเจ้าก็ไม่ต้องอภัยให้เรา ขอพระเจ้าคุ้มครองเราให้ปลอดภัยจากความชั่วร้ายทั้งหมด

สรุปคือ เราต้องมองเหตุการณ์ตามความเป็นจริง ต้องแก้ไขอย่างยุติธรรมตามความเป็นจริงนั้น เมื่อเห็นถูกเห็นผิด หากมีการกลับใจ ก็ต้องมีการอภัย “แบบพระเจ้า”

ซิสเตอร์กลียา تريโสภา

รองมหาธิการิณีคณะภคินีพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งกรุงเทพฯ

ซิสเตอร์มีความคิดเห็นอย่างไรกับสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น รวมทั้งผลกระทบต่อท่าน งาน และบริบทในประเด็นของท่าน

เห็นผลของความแตกแยกกันทางความคิดด้านการเมือง มีผลมากต่อความไม่สงบในครั้งนี้ เห็นถึงความแตกต่างของระดับของค่านิยม พื้นฐานการศึกษา พื้นฐานแนวคิดแนวปฏิบัติของประชาชนไทย

เห็นว่าอิทธิพลของสื่อต่างๆ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิด ทศนคติและวิถีชีวิตของประชาชนทั้งระยาวและระยะสั้น

ถ้ามองแง่ดีก็คิดว่าเป็นสิ่งที่ดี ที่เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้ความดีบางประการสุกขึ้นอย่างชัดเจน เช่น การร่วมทุกข์ร่วมสุขระดับประเทศ การร่วมมือกันในการป้องกันชุมชนของตน การเป็นกำลังใจให้กันและกัน การช่วยเหลือกันเท่าที่จะช่วยได้ เป็นโอกาสให้ทุกคนหันมาสนใจและแยกแยะการเมืองแบบไทยๆ ได้เห็นแง่มุมด้านดีบางประการที่ต้องการพัฒนาแบบต่อเนื่องต่อไป

อารามเปิดเป็นเขตอภัยทาน ให้ความช่วยเหลือสำหรับคนที่เดือดร้อน ในละแวกนั้นเข้ามาพักพิง ถ้ามั่นใจก็จะรักษา รับประทานอาหาร สิ่งของ เครื่องใช้

นี่เป็น สัญญาณ ของกาลเวลา สำหรับ ประเทศไทย

ผลกระทบต่อข้าพเจ้า

- ส่วนตัวรู้สึกเศร้าใจ เสียใจ ที่เห็นความแตกแยกและการทะเลาะกัน สู้รบกัน ระหว่างคนไทยด้วยกัน
- สงสารคนที่ไม่รู้เรื่อง คนชื้อๆ คนที่ต้องทำมาหากิน ต้องมาเจอกับปัญหาเมืองที่ยังไม่เข้าที่เข้าทางของประเทศ ทำให้พวกเขาลำบาก จะมีคนตกงานมากขึ้นอีก
- เสียหายที่ประเทศถูกทำลายโดยเฉพาะ สิ่งก่อสร้างที่สวยงามกรุงเทพฯ ที่เป็นเมืองสวยงามและจังหวัดอื่นๆ
- เห็นว่าจะต้องเรียนรู้ที่จะอยู่อย่างมีสติ สงบ อดทน มีสันติภายในตัวเองในสถานการณ์ที่ร้ายแรง
- ในสถานการณ์บางอย่างที่ตนไม่สามารถทำอะไรได้ เช่น ในขณะที่ไฟไหม้ข้างอาราม ทำให้เห็นว่าการภาวนาต่อหน้าศีลมหาสนิท ปล่อยให้พระเป็นเจ้าทำงานบ้าง วางใจในพระเป็นความบรรเทาใจที่ดีที่สุด
- ช่วยให้เกิดการเรียนรู้จักแยกแยะข้อมูลข่าวสาร เปิดรับและวินิจฉัยข้อมูลและสถานการณ์ทุกด้านอย่างรอบคอบ เพื่อจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงทุกวัน ประสบการณ์เหล่านี้ข้าพเจ้าและบุคคลรอบด้านอยู่ด้วยกันด้วยบรรยากาศที่ไม่เครียด เห็นว่าน่าจะถูกถ่ายทอดไปยังเยาวชน และสมาชิกนักบวชในบริบทของงานที่ทำด้านการอบรม

ซิสเตอร์มีข้อเสนอเพื่อจะเยียวยา ฟืนฟู หรือ ควรจะเดินไปในทิศทางใด (ในระยะสั้นและระยะยาว)

ทุกฝ่ายทั้งฝ่ายรัฐ เอกชน องค์กรศาสนา ผู้ให้การศึกษา นักจิตวิทยา นักบวช นักสังคมสงเคราะห์ หรือองค์กรอิสระต่างๆ ควรหันหน้ามาร่วมกันหาหนทางเพื่อจะเยียวยาและฟื้นฟูด้านการเมือง ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ หรือแม้กระทั่งประชาชนแต่ละคนอย่างเราๆ ก็ต้องรับผิดชอบที่จะหาทางทำอะไรได้ก็ทำเพื่อช่วยกันทำให้ประเทศไทยมีชีวิตชีวาอีกครั้ง ให้เป็นประเทศสยามเมืองยิ้มอีกครั้ง

สำหรับพระศาสนจักรไทย น่าที่จะคำนึงว่า นี่เป็นสัญญาณของกาลเวลาสำหรับประเทศไทย ที่จะบอกว่าจะมองหาวิธีการประกาศศาสนาที่ช่วยเยียวยา และฟื้นฟูประเทศอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะด้านการให้การศึกษาคาทอลิก เรามีโรงเรียนทั่วประเทศมากมาย น่าจะมีการรวมตัวกัน คิดหาหนทางว่าเราจะหาทางให้การศึกษานักเรียนทุกคนในโรงเรียนของเราอย่างไร วิธีการอะไร ช่วยให้ทุกคนตระหนักถึงคุณค่าของความสามัคคี สิทธิมนุษยชนที่ถูกต้อง ความรักชาติและความรักให้อภัยกันและกัน รักสันติ และเป็นหนึ่งเดียวกันทั่วประเทศ และต้องเรียนรู้ที่จะให้รู้แพ้รู้ชนะ มีวินัยและยอมรับกติกา เคารพกฎหมาย มีประชาธิปไตยอย่างแท้จริง โดยเฉพาะการบริโภคข้อมูลข่าวสารแบบรู้จักแยกแยะไตร่ตรองก่อน

ระดับครอบครัวแบบไทยๆ ต้องเยียวยาและฟื้นฟู ความรัก สามัคคีกันอีกครั้ง เพราะการแบ่งแยกด้านความคิดทำให้คนในครอบครัวไม่ไว้วางใจกัน ทะเลาะกัน หวาดระแวงกัน พระศาสนจักรควรมุ่งที่การฟื้นฟูครอบครัวอีกครั้ง

ขณะที่พระศาสนจักรกำลังเตรียมแผนอภิบาลภายใน 5 ปี นี้ และมุ่งฟื้นฟูการเป็นศิษย์ในวิถีชุมชนวัด เป็นโอกาสดีที่เราจะฟื้นฟูและเยียวยาแต่ละชุมชนทั้งคริสตชนและเพื่อศาสนาอื่น สร้างจิตตารมณ์ความรัก การให้อภัย ความสามัคคี มีสันติ และการแบ่งปันโดยไม่เลือก ไม่แบ่งชนชั้นฐานะ ศาสนาได้อีกครั้ง

คุณแม่เทเรซีตาแห่งพระกุมารเยซู อธิการิณีคณะคาร์เมลไลท์กรุงเทพฯ

คุณแม่มีความคิดเห็นอย่างไรกับสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้น รวมทั้งผลกระทบต่อท่าน งาน และบริบทในประเด็นของท่าน

ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเวลาร่วม 2 เดือน...ซึ่งตอนนี้ได้คลี่คลายลงไปพอสมควร มีผลกระทบไปทั่วทั้งหมด ไม่ว่าเศรษฐกิจ ภาพพจน์ของประเทศ ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน สิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้ล้วนมาจากต่างคนต่างมีความคิด ความต้องการของตัวเอง ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่ผิด ความคิดเราแต่ละคนไม่เหมือนกัน เพียงแต่ว่าเราต้องเอาความคิด ความต้องการของเราไปใช้ให้ถูกทาง ไม่กระทบและทำความเดือดร้อนให้ผู้อื่นรอบข้าง แม้แต่ที่อารามเองก็ได้รับผลกระทบเช่นเดียวกัน เป็นต้นเมื่อเราจะไปโรงพยาบาล ต้องเดินออกไปที่ปากซอย ซึ่งบางครั้งเป็นผู้อาวุโส ทำให้ลำบากมาก หรือเมื่อรถเข้ามาที่ถนนคอนเวนซ์ ถูกตรวจตลอด ทำให้รู้สึกเหมือนเราถูกจำกัดอิสรภาพที่เราเคยมี

แต่เราก็เข้าใจถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ นอกจากนี้แล้วเราสวดภาวนามากขึ้น อดทน รอเวลาให้ทุกอย่างกลับคืนสู่ภาวะปกติ จริงๆ แล้ว สังคมไทยเป็นสังคมที่เรียบง่าย อยู่ด้วยกันอย่างสันติมาตลอด แต่ ณ เวลานี้ สันติสุข สันติภาพในประเทศไทยของเราแตกแยกอย่างรุนแรง เราต้องพยายามที่จะช่วยกันคืนความสงบสันติให้กับประเทศ กับสังคมให้มากที่สุดเท่าที่เราจะทำได้ กำลังเล็กๆ แต่ละกำลังเมื่อรวมกันมันก็จะยิ่งใหญ่ เป็นความสามัคคีที่จะช่วยให้เกิดสันติสุขได้ พระเยซูเจ้าเองก็ได้สอนเราในเรื่องสันติสุขและการให้อภัย และเป็นแบบอย่างให้แก่เรา “เรามอบสันติสุขให้ท่าน จงมอบสันติสุขนี้แก่กันและกัน” ซึ่งในมิสซาก็ได้เน้นย้ำในจุดนี้อยู่แล้ว เราในฐานะคริสตชนไม่ว่าพระสงฆ์ นักบวชหรือฆราวาสก็จำเป็นที่จะเป็นแบบฉบับในเรื่องนี้ไม่เฉพาะแต่คริสตชนกันเองเท่านั้น แต่ให้แก่คนต่างศาสนาและสังคมที่เราอยู่ แม้ว่าสถานการณ์แบบนี้จะทำให้ยากที่จะไม่คิด ไม่โกรธ ไม่เลือกข้าง แต่ถ้าเราต้องการสันติสุขกลับมา แม้จะทำได้ในทันทีแต่ก็ต้องพยายามที่จะทำ

คุณแม่มิมีข้อเสนอเพื่อจะเยียวยาฟื้นฟูหรือควรจะไปในทิศทางใด (ในระยะสั้นและระยะยาว)

ส่วนการเรื่องของการฟื้นฟูนั้น นอกจากจะฟื้นฟูทางด้านเศรษฐกิจประเทศแล้ว สิ่งสำคัญที่สุดคือฟื้นฟูสภาพจิตใจ แก่คนที่ได้รับผลกระทบโดยตรง ไม่ให้เกิดความแค้น เพราะจะเป็นบ่อเกิดของความก้าวร้าว เราอาจจะช่วยกันฟื้นฟูและปลูกฝังเกี่ยวกับความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ให้มากขึ้น โดยเฉพาะเด็กๆ และผู้คนต่างจังหวัดที่ไม่ได้รับข่าวสารข้อมูล ให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง อาจจะจัดทำสื่อทางทีวี โครงการหรือนิทรรศการให้แก่เด็กๆ เยาวชน หรือแม้แต่ผู้ใหญ่ เป็นไปตามระดับการรับรู้ในแต่ละวัย จัดทำหนังสือให้น่าสนใจ เหล่านี้อาจจะจัดขึ้นทั้งในส่วนของรัฐบาล องค์กรต่างๆ และโรงเรียน เป็นโครงการที่อาจจะจัดขึ้นเป็นระยะ ไม่ให้ทั้งช่วงนานเกินไปและไม่ถี่เกินไป และอีกประเด็นหนึ่งที่น่าจะได้รับการแก้ไขในช่วงเวลานี้คือเรื่องของการแบ่งแยกสี เพราะปัจจุบันนี้ดูเหมือนสีแต่ละสี กลายเป็นสัญลักษณ์ไปแล้วว่า สีไหน คือกลุ่มไหน พยายามทำให้สีทุกสีเป็นหนึ่งเดียวกัน

สำหรับเราคริสตชน ไม่ว่าจะเป็นพระสงฆ์ นักบวช หรือฆราวาส การภาวนาเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตประจำวัน ที่จะช่วยเป็นแรงผลักดันให้ทุกอย่างดีขึ้น

การเผาทำลายไม่ได้ทิ้งไว้เพียงซากปรักหักพังแห่งความสูญเสียและเงินก้อนโตที่รัฐบาลหรือผู้มีส่วนร่วมพยายามให้ข้อมูลถึงความเสียหาย แต่หลายคนคงสูญเสียมากไปกว่าที่รับทราบ ญาติพี่น้องที่บาดเจ็บล้มตาย ความรู้สึกที่ยังหาคำตอบไม่ได้

ขอให้เราเก็บกู้กำลังใจและลุกขึ้นมาอีกครั้ง เรียนรู้และพบว่า แท้จริงแล้วพระเจ้าอาจจะกำลังต้องการจะบอกกับสังคมไทยว่า “ศาสนาอันเป็นหนึ่งในสถาบันหลัก ผูกติดกับกิจกรรมแห่งความดีงาม ยังเป็นเสาหลักอยู่จริงหรือไม่ หรือแท้จริงแล้วสิ่งที่ต้องเร่งฟื้นฟูคือ หัวใจศรัทธาในตัวตนแต่ละคน”

ผมปิดเรื่องราวที่ได้อ่านแล้วทั้งหมด มองออกไปยังหน้าต่างด้านนอก ท้องฟ้าดูแจ่มใสอีกครั้ง บรรยากาศช่วงฟ้าหลังฝนนั่นเอง แบบนี้หรือเปล่าที่เราเรียกว่าฟ้าสวຍหลังพายุผ่านพ้น

นิราศลาว

(ตอนที่ 2)

เกาะกลางแม่น้ำโขง

วัดดอนโดน ตำบลศูนย์แพร์ธรรม ทั้งเกาะดอนโดน เป็นคริสต์

ตั้งใจลึกๆ ว่าไป “ท่าแขก” ครั้งนี้ ถ้ามีโอกาสก็อยากจะไปวัดดอนโดนด้วย เพราะได้เคยอ่านประวัติศาสตร์ การเผยแผ่ศาสนาในเขตภาคอีสาน สยาม และลาว ได้พูดถึงบ่อยๆ สมัยที่ผ่านๆ มาได้ไปเพียงที่วัดนักบุญอันนา หนองแสง ก็หลายครั้ง ได้แต่เบิ่งอยู่ไกล ถ่ายภาพเป็นเพียงที่ระลึก พร้อมทั้งก็อยู่ลึกๆ ว่าสักวันหนึ่งก่อนตาย ข้าน้อยคงได้มาเกาะดอนโดนสักครั้ง

วันนั้นหลังจากเสร็จพิธีทางการแล้ว ระหว่างนั่งกินข้าวเที่ยงกันแซบอีหลี คนที่มีหน้าที่รับผิดชอบก็พักเหนื่อย และคนที่ไปแจกไปร่วมงาน ก็ทยอยกลับบ้าน มีสามเณรใหญ่ สามเณรกลาง เยาวชนของวัด และชาวบ้าน เริ่มเคลียร์งานต่างๆ รวมทั้งเยาวชนชาวฝรั่งเศส 2 คน ชายหนึ่ง หญิงหนึ่ง เดินเก็บขยะที่ยังไม่เรียบร้อย ทั้งสองคนสมัครมาสัมผัสชีวิตที่นี่ ช่วยเหลือสังคมประมาณ 1-2 ปี

ผมในฐานะ “ผ.อ.- ผู้อาศัย” พรรคพวกมาก็ยังนั่งๆ รีๆ รอๆ

“อยากไปคอนโดน...นี่ไง คุณพ่อเขียน เจ้าวัดอยู่นี่แล้ว ถ้าอยากไป คุณพ่อพาไปได้เลย”

เหมือนพรรคพวกจะรู้ใจ ผมก็ดีใจ และ... ไว้ใจเขา!

คุณพ่อบุญเขียน พัทธวงษ์ อายุ 53 ปี เกิด ค.ศ. 1957 บวช 24 ปี ค.ศ. 1986 พระคุณเจ้าอุทัย เทพมณี เป็นผู้บวชให้ คุณพ่อมีเชื้อสายญวน สมัยเป็นเณรใหญ่สมัยนั้น ก็ส่งไปเรียนที่เวียดนาม อยู่ 5 ปี ได้เข้าใจและรู้ภาษาญวนพูดได้คล่องแคล่ว

คุณพ่อเป็นเจ้าอาวาสอยู่ที่อาสนวิหาร นักบุญหลุยส์แห่งนี้ 14 ปีแล้ว มีสัตบุรุษประมาณ 1,000 คน และต้องรับผิดชอบอีก 3 วัด คือ วัดนักบุญยอแซฟ กักไค มี 200 คน ที่วัด

คอนโดนมี 600 คน และที่วัดเซม้งอีก 200 คน รวมทั้ง 4 แห่งประมาณ 2,000 คน

ระยะทางจากอาสนวิหารฯ ไปท่าเรือเพื่อจะไปคอนโดนเพียง 9 กิโลเมตร ระหว่างทางก็ถือว่าได้นั่งรถชมบ้านเมืองไปด้วย แต่ถ้าจะนั่งเรือก็ต้องใช้เวลานาน เพราะก่อนที่จะออกเดินทางไป คุณพ่อได้พาไปที่ทำเรือ มีคริสตังจากวัดคอนโดนขับเรือจากเกาะคอนโดนมาร่วมงานที่ทำแซกด้วย

จากท่าแซกถ้าจะขึ้นเหนือ ไปเวียงจันทน์ ระยะทาง 350 กิโลเมตร และจากท่าแซกจะลงใต้ ไปปากเซ จำปาสัก ระยะทาง 360 กิโลเมตร เรียกว่าอยู่ตรงกลางพอดี

ถนนลาดยางเรียบ รถไม่มากนัก เราแยกซ้ายเข้าซอยเล็กๆ ถนนยังเป็นลูกรัง ประมาณสัก 2 กิโลเมตร มีวัดนักบุญยอแซฟ กักไค ซึ่งเป็นหมู่บ้านคริสตัง คุณพ่อต้องติดต่อขอยืมเรือ คริสตังที่นั่น เตรียมเครื่องหางยาวแบกใส่บาเดินไปติดตั้งที่เรือ นั่งเรือไปอีกประมาณ 30-45 นาที

เพราะบริเวณที่จะขึ้นเกาะได้ อยู่ด้านที่ติดกับฝั่งไทย ต้องเล่นเรืออ้อมเกาะไปครึ่งหนึ่ง!

คุณพ่อบุญเขียน เตรียมร่มกันแดดไว้พร้อม และเดินกะเผลก เพราะเท้าโดนแก้วบาด สังเกตดูหลังเท้ามีอาการบวมๆ ทั้งลงและขึ้นฝั่ง ต้องเดินอย่างช้าๆ และระวัง พร้อมทั้งเหนื่อยจากเป็นประธานจัดงานอภิเษกมาหมาดๆ ด้วย

พอเรือเทียบท่าซึ่งเป็นตลิ่งธรรมชาติ เราก็ค่อยๆ ไต่ขึ้นไป มีราวไม้ไผ่ช่วยช่วงหนึ่ง พอถึงข้างบน ก็รู้สึกโล่งอกเพราะเป็นลานโล่งๆ ยืนหายใจลึกๆ ให้เต็มปอด ให้หายเหนื่อยสักครู่หนึ่ง และก็เหลียวซ้ายแลขวา ชื่นชมกับธรรมชาติโดยรอบ มองเห็นฝั่งไทยอยู่ตรงกันข้าม มีเรือประมงเล็กๆ กำลังหาปลา บางลำก็จอดอยู่ริมฝั่ง

เกาะเป็นรูปรีๆ จากเหนือจรดใต้ยาว

บ้านชิตเตอร์

5 กิโลเมตร ส่วนด้านกว้าง 500 เมตร

มีชันนารีที่ได้มาเริ่มแพร่ธรรมที่นี่ตั้งแต่ ค.ศ. 1886!

ที่นี่มีไฟฟ้าลากสายมาจากฝั่งลาว มีรถไถ รถมอเตอร์ไซด์ แต่ไม่มีรถยนต์

ผมกวาดสายตามองไปทั่วๆ มีต้นไม้ใหญ่ๆ ปกคลุมทั่วไป เห็นศาลาหรืออนุสรณ์รูปแม่พระ ตั้งอยู่ บริเวณตรงทางเข้าหน้าวัดเก่า ตัววัดเก่ายัง ดูแข็งแรง แต่เล็กๆ ทรงยุโรป ภายนอกยังดูดี ร่มรื่น ส่วนภายในวัดโล่งไม่มีเก้าอี้หรือม้านั่ง เพราะไม่ได้ใช้เป็นวัดแล้ว

บ้านชิตเตอร์สร้างด้วยอิฐฉาบปูนสองชั้น ทรงโบราณ เก๋ๆ โทรมๆ แต่แข็งแรง มีเด็กๆ ประมาณ 15 คน ร้องเพลง ประบมือกันอยู่หน้า บ้านชิตเตอร์ ปกติจะมีชิตเตอร์อยู่ประจำที่นี่ แต่ วันนี้ไปช่วยงานที่วัดใหญ่ยังไม่กลับมา

บ้านพักคุณพ่ออยู่ห่างไปสัก 30 เมตร อยู่ ด้านเดียวกัน เป็นบ้านไม้ มีดินมะพร้าว มะม่วง ฯลฯ ขนาดใหญ่ ปกคลุมทั่วไป มองจากไกลๆ เห็นเพียงต้นไม้เท่านั้น

อาคารวัดใหม่ หลังคาสีแดง มีหอสังฆกรรม อยู่ตรงส่วนพระแท่น หันหลังชนกับวัดเก่า เพิ่ง สร้างเสร็จ ยังไม่ได้เสก หน้าต่างเป็นกระจก บานใหญ่ๆ มองดูโปร่ง มีพระแท่น ตู้ศีล และ ม้านั่งที่ย้ายมาจากวัดเก่าเรียงเป็นแถวอยู่บริเวณ ส่วนหน้า

ผมเดินดูสถานที่ทั่วไป พร้อมทั้งถ่ายรูป วิดีโอ... แบบรีบๆ และกลับมาที่หน้าวัดเก่า เห็น เด็กๆ ที่เล่นอยู่หน้าบ้านชิตเตอร์มาอยู่ที่บริเวณ หน้าวัดเก่า พวกหนึ่งยืนเต้น อีกพวกหนึ่งร้องเพลง ตีฉิ่ง เคาะจังหวะ และมีอยู่คนหนึ่งดูเหมือนจะอายุ 12-13 ขวบ เป็นพี่ใหญ่ ควบคุมการแสดงอยู่

“เด็กพวกนี้ เขาชอบการแสดงของเขาเอง สำหรับวันเสกวัดใหม่ วันที่ 1 พฤษภาคม ที่จะถึงนี้!”

ขอย้อนรอยประวัติศาสตร์มาแล้วให้ฟังกัน พอหอมปากหอมคอสักเล็กน้อย จากหนังสือ อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง ประวัติ ข้อมูล และการดำเนินงาน ค.ศ. 2000 หน้าที่ 11 และอีกเล่มหนึ่ง “หนังสือประวัติการเผยแผ่ คริสตศาสนาในประเทศสยามและลาว คุณพ่อ โรแบต์ โกสเด เขียน และอรสา ชาวจิน แปล” หน้าที่ 501 ได้กล่าวถึงเรื่องเดียวกัน

“..เดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1891/พ.ศ. 2434 คุณพ่อโปรมได้จัดตั้งโรงเรียนครูคำสอนขึ้นที่ เกาะดอนโดน ซึ่งเป็นเกาะเล็กๆ กลางแม่น้ำโขง ในเขตประเทศลาว เหนือนครพนมขึ้นไปประมาณ 4-5 กิโลเมตร พร้อมกันนั้นก็ได้เตรียมผู้ที่จะเป็น

พระสงฆ์ โดยคัดจากคนที่มีลักษณะดีเหมาะสม จากวัดต่างๆ เข้ารับการอบรมเตรียมเป็นพระสงฆ์ (...)โรงเรียนที่ตั้งขึ้นที่ดอนโดน จึงเป็นทั้งบ้านเณร และโรงเรียนครูคำสอนในเวลาเดียวกัน ภายใต้ การดูแลของคุณพ่อเดอลาเล็กซ์ ในปีแรกมี นักเรียน 12 คน เมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จในปี ค.ศ. 1892 มีนักเรียนเพิ่มขึ้นเป็น 24 คน ต่อมา ค.ศ. 1894 คุณพ่อโปรมได้แต่งตั้งให้คุณพ่อ เอกกอฟฟอง เป็นอธิการ และคุณพ่ออัมโบรซิโอ ซีน เป็นอาจารย์ประจำ”

“น่าเสียดาย บ้านเณรดอนโดน หรือโรงเรียน ดอนโดน เปิดอยู่ได้ไม่นาน ก็พังทลายลงเพราะ พายุไต้ฝุ่น ประมาณเดือนเมษายน ค.ศ. 1901 ดังปรากฏในบันทึกของพระสังฆราชก็้อาส ความว่า “บ้านเณรดอนโดนของเราถูกพายุไต้ฝุ่น ระหว่างอาทิตย์ปีศาจพัดพังทลาย เหลือความ สามารถจะซ่อมแซมได้เราจำเป็นต้องสร้างตึกใหม่

ซึ่งจะไม่อยู่บนเกาะนี้อีกแล้ว แต่จะไปสร้างในสถานที่ที่มั่นคงกว่านี้ ทางเหนือของหนองแสง ระยะห่างดินประมาณ 20 นาที”

ในประวัติการเผยแพร่คริสต์ศาสนาในประเทศไทยสยามและลาว คุณพ่อโรแบต์ โกสเดเชียน และอริสา ชาวจีน แปล หน้าที่ 502 ได้กล่าวถึงดอนโดนไว้ตอนหนึ่งว่า

“ค.ศ. 1882 พระคุณเจ้าเวย์ ได้ส่งคุณพ่อเคลเมนต์ พรัง ซึ่งเคยเป็นพระภิกษุและเป็นหลานของเปาโล ปาน มีพื้นเพมาจากวัดเพลง หลังจากบวชแล้วระยะหนึ่ง ได้ถูกส่งมาช่วยคุณพ่อเกโก ที่วัดคำแก้ม และวัดดอนโดน ท่านได้สอนชาวบ้านให้รู้จักเลื่อยไม้ สมัยนั้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังไม่รู้จักวิธีเลื่อยไม้กัน ต่อมาไม่นานท่านป่วยเป็นโรคหัวใจขั้นรุนแรง จนไม่สามารถทำงานได้ บางครั้งต้องหยุดสอนคำสอนผู้เตรียมตัวรับศีลล้างบาป ท่านเดินทางกลับกรุงเทพฯ เดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1887”

“ค.ศ. 1881 พระคุณเจ้าหลุยส์ เวย์ ได้

ส่งมิสชันนารี 2 องค์ คือคุณพ่อโปรม และคุณพ่อเกโก พร้อมกับครูคำสอนคนหนึ่งชื่อครูเฌรทองและคนรับใช้อีก 2-3 คน ออกจากวัดอัสสัมชัญ วันที่ 12 มกราคม ค.ศ. 1881 เดินทางมาถึงเมืองอุบลฯ วันที่ 24 เมษายน ปีเดียวกันรวมเวลาเดินทาง 102 วัน” (ประวัติการเผยแพร่ฯ หน้า 462-463)

เริ่มต้นที่อุบลฯ เป็นแห่งแรก และขึ้นมาที่นครพนม ท่าแร่ คำแก้ม ดอนโดน และได้เริ่มก่อตั้งกลุ่มคริสตชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนเวียดนาม โดยบางแห่งได้สอนคำสอนและล้างบาปให้ด้วย

“สำหรับการแพร่ธรรมในสมัยนั้นขึ้นอยู่กับมิสซังสยามมาตลอด จนกระทั่ง ค.ศ. 1899 ได้แยกเป็นมิสซังสยามและมิสซังลาว มีพระสังฆราชคืออาส เป็นประมุข มีพื้นที่ภาคอีสานของไทยและประเทศลาว ไม่รวมแขวงจำปาสัก แขวงไทนิลตะวันออก และแขวงอัตตะปือทางภาคใต้เวลานั้นมิสซังมีคริสตังประมาณ 9,262 คน คนที่เตรียมตัวเป็นคริสตชนอีก 1,761 คน

วัดคำแก้ม

ศูนย์กลางตั้งอยู่ที่หนองแสง ห่างจาก
ตัวเมืองนครพนมไปทางเหนือ 3
กิโลเมตร” (อัครสังฆมณฑลท่าแร่ฯ
เรื่องเดียวกัน หน้า 12)

ประวัติคุณพ่อเคลเมนต์ ฟรังซ์ นี้
น่าสนใจมากครับ ท่านมีลูกเป็น
เจ้าอาวาสคือ สมภาร ปาน ซึ่งต่อมา
ได้เกิดเลื่อมใสศรัทธาได้รับศีลล้างบาป
ค.ศ. 1864 เมื่ออายุ 68 ปี แล้ว ที่วัด
แม่พระบังเกิด บางนกแขวก ได้รับชื่อนักบุญเปาโล การเป็นคริสตังของท่าน
เป็นเรื่องใหญ่โตมากในสมัยนั้น โดย
รับพิธีแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยพิธีกรรม ท่าน
ได้มรณะ วันที่ 1 สิงหาคม ค.ศ. 1873
ไม่มีโอกาสได้เป็นพระสงฆ์ ไม่มี
โอกาสได้เห็นหลานของท่านได้บวช
เป็นพระสงฆ์ คือคุณพ่อเคลเมนต์
ฟรังซ์ นี่แหละ เพราะท่านได้มรณภาพ
ไปก่อนประมาณ 7 ปี พระคุณเจ้า
หลุยส์ เวย์ บวชคุณพ่อเคลเมนต์ ฟรังซ์ วันที่ 1
พฤศจิกายน ค.ศ. 1880 และมรณะ ค.ศ. 1901
ฝังอยู่ที่วัดเกาะใหญ่ อูรุธยา

ประวัติของท่าน คู่กับวัดพระธาตุยาคู วัดเพลง
ราชบุรี เพราะท่านเป็นคนสร้างวัดหลังแรกและ
ร่างของท่านก็บรรจุอยู่ในสุสานของวัดนี้เอง

ผมได้เดินดูภายในวัดเก่า ได้พบภาพพิมพ์
โปสเตอร์รูปมิสชันนารีขนาดใหญ่อยู่รูปหนึ่ง
ซึ่งได้เห็นที่อาสนวิหารนักบุญหลุยส์ด้วย เป็น
ภาพมิสชันนารีชาวต่างชาติ คณะโอเอ็มไอ. 6 องค์
คณะเอ็มอีพี. 5 องค์ พระสงฆ์ลาว 1 องค์
และครูคำสอนลาว 2 คน เด็กๆ ลูกศิษย์ 2 คน
ที่ถูกฆ่าตายอันเนื่องมาจากโดนเบียดเบียนทั้งหมด
16 องค์ ซึ่งพระศาสนจักรในลาวได้เริ่มดำเนิน
เรื่องเพื่อขอให้ทางพระศาสนจักรประกาศ

รับรองเป็น “บุญราศี”

เป็นภาพที่พระศาสนจักรในลาวได้จัดพิมพ์
ขึ้นเพื่อเชิญชวนให้คริสตังลาวได้ทราบและ
สวดภาวนาให้ทุกอย่างได้ดำเนินการไปด้วย
ความเรียบร้อย

โอ้วันนี้ ข้าเจ้ายืนอยู่ที่ดอนดอนแห่งนี้
ผ่านมา 124 ปีแล้ว!

คุณพ่อนูญเฮียน เล่าว่า “การก่อสร้างใช้เวลา
1 ปีเศษ ได้รับความช่วยเหลือการก่อสร้าง
จากฝรั่งเศสและโรมเป็นทุนแต่ยังไม่เรียบร้อย
ดินนัก ที่มาของแบบแม่พิมพ์นี้มาจากวัดอัคร-
เทวดาคาเบรียล ปากทวย นครพนม ซึ่งภราดา
เซนต์คาเบรียลได้ไปสร้างไว้ เวลานี้สิ่งที่
ต้องการทำแต่ยังไม่มียอดางค์ก็คือ รูป 14 ภาค
อยากทำเป็นกระจกสี น่าจะประมาณ 2-3 แสน

พี่น้องท่านปรารถนาจะช่วยก็ติดต่อกับพ่อได้”

ซิสเตอร์แก่นศรี เพ็งพระจันทร์ ลูกวัดคอนโดน คณะรักกางเขนลาว ที่ปรึกษาคนที่ 2 ถวายตัวมาได้นาน 32 ปี ประจำอยู่ที่อาสนวิหารนักบุญหลุยส์ “ปกติช่วยงานที่วัด สอนคำสอนเด็กๆ และสอนเยาวชนหญิงให้เตรียมตัวแต่งงาน และคนที่แต่งงาน ยังไม่เรียบร้อยหรือรื้อฟื้น ก็ช่วยเตรียมเขาให้ทำพิธีศีลสมรสให้ถูกต้อง ปีหนึ่ง 10 คู่ นอกจากนั้น ก็ช่วยคนยากจนทั่วไปออกไปเยี่ยมเยือนเขา”

พระคุณเจ้ายอห์น บัปติสต์ อุทัย เทพมณี อายุ 63 ปี ปกครอง ค.ศ. 1975-1997 องค์แรกหลังการปลดปล่อย พระคุณเจ้าก็เป็นลูกวัดคอนโดนนี้ด้วย ท่านมรณะ ค.ศ. 1998

“ในครอบครัวมีซิสเตอร์เพียงคนเดียวอยู่ที่ลาว พ่อแม่ที่ๆ ได้อพยพลี้ภัยย้ายไปอยู่ฝรั่งเศส สมัยปลดปล่อย ปี ค.ศ. 1975 ตัวซิสเตอร์เองเคยไปฝรั่งเศสครั้งแรกตอนแม่ตาย และครั้งที่สองคุณพ่อตาย และได้เรียนต่อที่ฝรั่งเศสอยู่ 3 ปี

คุณแม่บุญเลี้ยง อินทราช อธิการิณีเจ้าคณะรักกางเขนในลาว คุณแม่เป็นญาติใกล้ชิดกับพระคุณเจ้าใหม่ เพราะตอนเล็กๆ พ่อแม่ท่านเสียชีวิตของพระคุณเจ้าก็ได้รับมาเลี้ยงดูอยู่ด้วยกัน เป็นเหมือนพี่น้องกัน บ้านคณะรักกางเขนห่างจากที่นี่ไปเล็กน้อย อยู่ที่หลัก 9 และมีบ้านซิสเตอร์ย้ายด้วย”

ในสังฆมณฑลนี้มีซิสเตอร์อยู่ 10 คน และทำงานอยู่ที่ท่าแขก ปากซัน และเชียงขวาง

“มีนาง (อัสปีรันต์ 3 คน) และโนวิสปีที่สอง มี 3 คน”

ตลอดเวลาที่ได้พูดคุยกัน ผมพูดคุยเป็นภาษาไทยเหมือนปกติ และซิสเตอร์พูดคุยกันอย่างคล่องแคล่ว ชัดเจน และซิสเตอร์เอง ภาษาลาว ภาษาไทย พูดภาษาฝรั่งเศสได้ ส่วนภาษาอังกฤษพอเข้าใจ

ภาษาคน ยังต้องเรียนตลอดชีวิต!

ระหว่างที่นั่งคุยอยู่นั้น มีซิสเตอร์เพื่อนๆ กลุ่มหนึ่งได้เดินผ่านมา และทักทายอย่างเป็นกันเอง ซึ่งผมเองก็ไม่ทันได้ถามรายละเอียดว่ามาจากท่าแร่หรืออยู่ที่ลาว ผมก็เดาว่าน่าจะเป็นซิสเตอร์ที่ท่าแขกนี่เอง

“เมื่อไร คุณพ่อจะเขียนหนังสือ...คนนั่งหลังพวงมาลัย เล่มสอง? สนุกดี!” พร้อมทั้งยิ้มแย้มแถมปริไปทำงานของซิสเตอร์ต่อ

“โอ้...ซิสเตอร์!”

เราพยายามติดต่อคุณพ่อธีระยุทธ อนุโรจน์ ทั้งคุณพ่อนุญเฮียน ทั้งซิสเตอร์แก่นศรี พยายามโทรเท่าไรก็ไม่ติด ติดก็ไม่รับสาย จึงได้ใช้เวลาเดินๆ ดูๆ บริเวณโดยทั่วไป สักพักใหญ่ซิสเตอร์จึงเดินมาบอกว่า

“คุณพ่อพักอยู่ที่นี้ต่ออีกคืนหนึ่งเด้อ พ่อธีระยุทธเขากลับไปถึงวัดของเขาที่บ้านแพงแล้ว!”

เนื่องจากเป็นวันเสาร์เย็น ต้องถวามิสซาให้สัตบุรุษ ระยะทางจากนครพนมไปถึงวัดเขาราว 90 กิโลเมตร พรรคพวกคงรอไม่ไหว และอีกใจหนึ่งคงจะให้เราอยู่ที่นี้ ได้รู้ได้เห็นอะไรหลายๆ ก็พอจะเข้าใจกัน แต่อีกความคิดหนึ่งหมายความว่า

“ผมโดนปล่อยเกาะ เพราะไปเกาะดอนโดน!”

อย่างไรก็ดี ทราบว่าวันรุ่งขึ้นพระคุณเจ้าใหม่จะถวามิสซาครั้งแรกในฐานะพระสังฆราช ณ อาสนวิหารนี้เอง และมีพิธีบายศรีสู่ขวัญ หรือผูกข้อต่อแขน รดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ และมีสรภัญญะแม่พระด้วย!

คงจะได้เป็นบุญตาที่มากกว่านี้ จะได้มีโอกาสรู้เห็นสิ่งที่ไม่เคยคิดว่าจะได้รู้ ได้เห็น ก็มาได้รู้ ได้เห็นเป็นบุญตาต่ออีกวันหนึ่ง

รุ่งเช้าวันอาทิตย์ที่ 11
เมษายน เวลา 07.30 น.
คุณพ่อธัญญา ศรีอ่อน จาก
สกลนครเดินยืมพากลุ่มทัวร์
หน้าคูนๆ กลุ่มหนึ่งมาที่บ้าน
สำนักมิสซังท่าแขก ประมาณ
10 คน ซึ่งตั้งใจจะมาร่วมพิธี
อภิเษกพระคุณเจ้า ออกรถ
ตั้งแต่วันที่ 9 เมษายน เวลา
สองทุ่มที่วัด กะว่าจะไปร่วม
พิธีอภิเษกพระสังฆราชใหม่
แบบสบายๆ แต่ว่าเป็นช่วง
สงกรานต์ วันแรกที่หยุดยาว
บรรดาคุณป้าแล้วว่า

“ดี สี่ ยัง อยู่ แ ก่ สี่ คี๊ว
นครราชสีมา!”

โอ้... คงจะสวดสายประ-
คำกันได้หลายสิบสาย!

ยังง้อออกจากบ้านแล้ว
ต้องเดินหน้าต่อ กลับไปก็อายุลูกอายุหลานมัน
บรรดาแม่ๆ ชายๆ ทั้งหลายไปไม่รอด ตัดสินใจ
ไปพบคุณพ่อศรีธัญญา เอ๊ย...ไม่มี “ศรี” ที่
สกลนคร คุณพ่อที่คุ้นเคยกัน เป็น “ตัวช่วย” ให้
ช่วยพาไปในเมื่อไหนๆ ก็มาถึงนี่แล้ว ก็พาทัวร์
วัดคริสต์ฝั่งไทย “วัดนักบุญอันนา หนองแสง”
เป็นการปลอมใจ เป็นกำไรให้กับ “คณะลูกทัวร์
จอมอึด” เพราะยังง้อๆ ก็ไม่ทันแล้ว ตกเย็นจึง
ข้ามแม่น้ำโขง ไปพักที่ท่าแขก ฝั่งลาว และเข้า
ไปร่วมมิสซาแรก เวลา 08.30 น. มีหน้าซ้ำได้
กินข้าวเช้าที่บ้านพระคุณเจ้าฟรีอีกหนึ่งมื้อ และ
หลังพิธีได้มีโอกาสถ่ายภาพกับพระคุณเจ้าใหม่
ทั้งของลาวและของเขมร พร้อมหน้าพร้อมตา
อย่างใกล้ชิดอีกด้วย

เมื่อข้ามฝั่งไทย ก็ยังเลาะเลียบบแม่น้ำโขง
ลงไปทางพระธาตุพนม และวัดช่องแซ่ ยโสธร
ถึงแยกย้ายกันกลับบ้าน แบบทางใครทางมัน

เรียกว่าไปซ้ำดีกว่าไม่ไป เพียงแต่เข้าไป 24
ชั่วโมงเท่านั้นเอง

ที่บอกว่าคูนๆ หน้าเป็นนักหนา ก็เพราะ
ทั้งกลุ่มเป็นสัตบุรุษ

“วัดนักบุญอันนา ทำเงิน สมุทรสาคร!” ๕

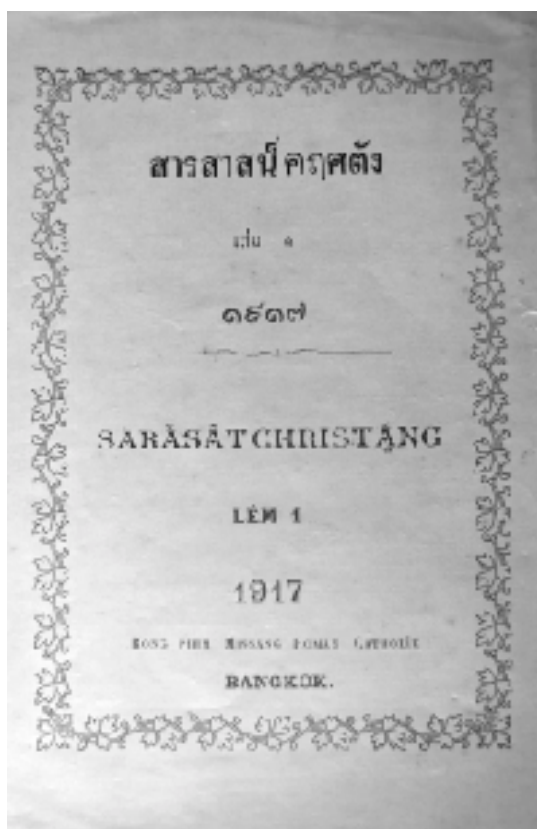
หมายเหตุ: วันที่ได้พูดคุยกับคุณพ่อนุญเซียน และ
ไปเยี่ยมวัดคอนโดน วันที่ 21 เมษายน ค.ศ. 2010

จาก
สารสาสน์ คฤศตัง
 เป็น **อุดมทัศน์**
 บนเส้นทางอักษร 90 ปี บุมกรัพย์คริสตังไทย

(ตอนที่ 2)

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

ครั้งนี้ ขอนำภาพปกหนังสือ สารสาสน์คฤศตัง มาให้ดูกันบ้าง ตั้งแต่ฉบับแรก ค.ศ. 1917 รูปเล่ม สีสันค่อยๆ พัฒนาขึ้น ทั้งเนื้อหาที่หลากหลายมากขึ้น และการจัดรูปเล่ม ซึ่งสามารถบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ในเล่มได้บ้าง ส่วนครั้งหน้าจะพยายามเอาเนื้อหาามาแบ่งปันกันต่อครับ

ปี ค.ศ. 1917

ปี ค.ศ. 1942

ปี ค.ศ. 1952

ปี ค.ศ. 1930

ปี ค.ศ. 1952

ปี ค.ศ. 1942

ปี ค.ศ. 1948

ปี ค.ศ. 1953

ปี ค.ศ. 1949

ลูกา 19:15-21

แต่เขายังได้รับตำแหน่งกษัตริย์แล้วกลับมา จึงสั่งให้ไปเรียกผู้รับใช้ที่เขา มอบเงินให้ไว้มาพบ เพื่อจะรู้ว่าแต่ละคนได้ทำธุรกิจอย่างไร คนแรกเข้ามารายงานว่า “นายขอรับเงินที่ท่านให้ไว้ ทำกำไรได้สิบเท่า” นายจึงบอกเขาว่า “ดีแล้ว เจ้าเป็นผู้รับใช้ที่ดี เพราะเจ้าซื่อสัตย์ในเรื่องเล็กน้อย เจ้าจึงมีอำนาจปกครองเมืองสิบเมืองเถิด”

คนที่สองเข้ามารายงานว่า “นายขอรับ เงินที่ท่านให้ไว้ ทำกำไรได้ห้าเท่า” นายบอกเขาว่า “เจ้าจงไปปกครองเมืองห้าเมืองเถิด”

อีกคนหนึ่งเข้ามารายงานว่า “นายขอรับ เงินที่ท่านให้ไว้ อยู่ที่นี่ ข้าพเจ้าเอาผ้าห่อเก็บไว้ ข้าพเจ้ากลัวท่าน เพราะท่านเป็นคนเข้มงวดท่านเอาสิ่งที่ท่านไม่ได้ฝาก ท่านเก็บเกี่ยวสิ่งที่ท่านไม่ได้หว่าน”

ทรัพย์สินสมบัติ

สามิ-ภรรยา คู่หนึ่ง เป็นครอบครัวยากจน ทั้งคู่ขยันขันแข็ง แต่ยังหาเช้ากินค่ำเพื่อเลี้ยงลูกหลายคน คืนหนึ่ง สามิฝันว่า เขาเห็นเมืองๆ หนึ่ง มีชุมสมบัติถูกฝังไว้ใต้สะพานแห่งหนึ่งในเมืองนี้..... รุ่งเช้า เขาตื่นเต้นมาก รีบเล่าเรื่องในฝันให้ภรรยาฟัง ส่วนภรรยาก็พูดสวนกลับไปที่ว่า เป็นเรื่องเหลวไหล ไม่มีใครเขานำชุมทรัพย์ไปฝังไว้ดอก พูดแล้วก็ไล่ให้สามิออกไปทำงาน

แต่อย่างไรก็ตาม สามิก็ยังครุ่นคิดถึงเรื่องในฝันนี้ ไม่ใช่เพียงวันนั้นวันเดียว แต่ต่อมาอีกหลายวัน จนกระทั่งเขาทนไม่ไหว จึงบอกกับตัวเองว่า เขาจะต้องเดินทางเข้าเมืองหลวง เพื่อหาสะพานนี้ และหาสมบัติที่ถูกฝังไว้ใต้สะพานนี้ให้ได้.....เมื่อเขาเดินทางไปถึงเมืองหลวง ก็สืบเสาะถามหาสะพานตามในฝัน ไม่นานก็พบเขาค้อมๆ มองๆ อยู่ตรงเชิงสะพาน ดินสะพาน

ใต้สะพานนั้นอยู่เป็นครุใหญ่ จนกระทั่งตำรวจที่เดินตรวจอยู่บริเวณนั้นเกิดความสงสัย จึงเรียกชายผู้นี้มาสอบถามว่าทำอะไร.....เขาจึงเล่าเรื่องในฝันให้นายตำรวจคนนั้นฟัง

.....พอฟังจบ นายตำรวจก็หัวเราะด้วยความขบขัน พร้อมกับเล่าเรื่องความฝันของตนให้ชายคนนั้นฟังว่า.....เขาก็ฝันเหมือนกัน เขาฝันว่า สามิ-ภรรยายากจนคู่หนึ่งมีบ้านอยู่ในชนบท ทั้งคู่เป็นคนดี ขยันขันแข็ง แต่ยากจนเพราะมีลูกมาก แต่ทั้งคู่หาไม่รู้ว่ามีบ้านของเขามีชุมทรัพย์ฝังอยู่ใต้เสาในหิ้งครัว.....ชายผู้เป็นสามิเมื่อได้ยินเรื่องนี้ก็หูผึ่ง รีบถามรายละเอียดต่อไปว่า ครอบครัวสามิ-ภรรยาผู้นี้อยู่ในชนบทไหน ตำบลไหนและเมื่อได้ยินตำรวจบอกชื่อชนบท เขาก็ฉงน เพราะเป็นชนบทที่เขาอาศัยอยู่นั่นเอง จึงสอบถามต่อไปว่า หิ้งครัวในฝันเป็นอย่างไร

แล้วเขายังประหลาดใจมากขึ้น เพราะคำตอบ
ของตำรวจ คือห้องครัวในบ้านของเขาเอง

ชายผู้เป็นสามีจึงรีบเดินทางกลับบ้าน และ
เมื่อมาถึงก็หาจอบรับมาขุดบริเวณรอบๆ เตาใน
ห้องครัว ยิ่งความประหลาดใจให้แก่ภรรยา และ
ลูกๆ เมื่อถูกซักถามว่า เกิดอะไรขึ้น สามี
ก็เล่าเรื่องที่นายตำรวจฝันให้ฟัง..... แต่ขุดไป
นานจนหลุมลึก 4-5 ฟุต ก็ยังไม่พบอะไร จน
ตกคำ ชายผู้เป็นสามีก็เหนื่อยจึงหยุดพัก ระหว่าง
ที่เขาพลอนอนหลับไป ฝ่ายลูกๆ ก็ช่วยกันขุดต่อ
ตลอดคืน และในที่สุด พวกเขาก็พบหีบสมบัติ
ที่ถูกฝังไว้ใต้เตาในห้องครัวจริงตามที่ตำรวจบอก
พวกลูกๆ รีบปลุกคุณพ่อให้มาช่วยยกหีบสมบัติ
ที่หนักมากขึ้นจากหลุมซึ่งขณะนี้ลึกมาก เมื่อเปิด
ฝาออก พวกเขาก็ตกตะลึงที่เห็นเหรียญเงิน
เหรียญทองเต็มหีบ ยิ่งความดีใจให้แก่ครอบครัว
ยากจนครอบครัวนี้ เพราะนับแต่นี้ไปพวกเขาจะ
ไม่ต้องหิวโหยอีกต่อไป

แต่เนื่องจากครอบครัวนี้เป็นครอบครัวที่
ศรัทธาในพระเจ้า เขาจึงแบ่งสมบัติที่พวกเขาเชื่อ
ว่าพระเจ้าเป็นผู้มอบให้ดังนี้ :-

* ส่วนแรก มอบให้วัดเพื่อสร้างวัดใหม่
ในชุมชนของเขา เพื่อสมาชิกในชุมชนนั้นจะได้
ไม่ต้องเดินทางไกลเพื่อไปวัดวันอาทิตย์

* ส่วนที่สอง พวกเขาแบ่งให้แม่หม้าย
คนชรา เด็กกำพร้า โดยสร้างบ้านพักให้แก่
พวกเขาเหล่านี้ และถ้าหากมีคนแปลกหน้า
เดินทางผ่านมา และไม่มีที่พัก ก็สามารถมาพักที่
บ้านนี้ได้ด้วย

* ส่วนที่สาม เขาใช้จ่ายสำหรับครอบครัว
ของเขาเอง โดยสร้างบ้านใหม่ที่ใหญ่ขึ้น มีห้อง
สำหรับตัวเขาเองกับภรรยา และสำหรับลูกๆ
นอกจากนั้น ยังมีคอกสัตว์สำหรับสัตว์เลี้ยงของ
ครอบครัว สำหรับแกะที่เลี้ยงไว้เพื่อตัดขนมาทอ

เป็นผ้าห่ม สำหรับวัวที่เลี้ยงเพื่อรีดนม สำหรับ
ม้าที่เลี้ยงไว้ใช้ในการเดินทาง แลยังมีที่ดินสำหรับ
ปลูกสวนครัวด้วย

* ส่วนที่สี่ เขาแบ่งไว้สำหรับช่วยเหลือ
เพื่อนๆ ที่ขัดสน ที่ต้องการใช้เงินอย่างกะทันหัน
โดยไม่ยืมโดยไม่คิดดอกเบี้ย พวกเขาจะได้
ไม่ต้องไปใช้การกู้เงินนอกระบบที่คิดดอกเบี้ย

* ส่วนก้อนสุดท้าย เขานำไปมอบให้
ตำรวจเป็นการตอบแทนบุญคุณที่เล่าเรื่องความ
ฝันให้ฟัง ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการค้นหาสมบัติ
ที่ถูกแหล่ง คือที่บ้านของเขาเอง

(จาก Matthew : The Book of Mercy

โดย Megan McKenna

New City Press, New York; 2002)

ข้อคิดแห่งชีวิต : พระเป็นเจ้าได้มอบ “ทรัพย์
สมบัติ” แห่งชีวิตที่จำเป็น ที่ดี ที่สวยงามให้แก่
มนุษย์ทุกคน โดยไม่ยกเว้นใครเลย อยู่ที่เรแต่ละ
คนที่จะค้นหาพระพรต่างๆ ที่พระเจ้า “ฝัง”
ไว้ในตัวเรา และนำมาใช้ในชีวิตประจำวันของเรา
เปรียบเสมือน การนำเงินตะลันต์ เงินมีนา
เงินเหรียญ เงินบาท ที่พระองค์มอบให้มาใช้เพื่อ
ให้เกิดผลออกงานขึ้น แทนที่จะปล่อยให้ฝังดิน
ไว้โดยไม่เกิดผลคืออะไรเลย (ดูพระวรสารนักบุญ
มัทธิว 25:14-30 และบทความ “ผม/ฉัน
เป็นใคร? (Who Am I?)” ในหนังสือ “2009
วันละก้าวกับพระเจ้า” หน้า 125-148)

นักบุญยอห์น บัปติสต์

(ฉลองการบังเกิด)

ฉลองวันที่ 24 มิถุนายน

ยอห์น บัปติสต์ เป็นบุตรของท่านสมณะเศคาริยาห์ และนางเอลีซาเบธ ประจำเวรในหมวดของอาบิยาห์มีภรรยาชื่อเอลีซาเบธ จากตระกูลสมณะอาโรน ทั้งสองคนเป็นผู้ชอบธรรมเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า ปฏิบัติตามบทบัญญัติและข้อกำหนดทุกข้อของพระเจ้าโดยไม่มีข้อตำหนิ แต่สามีภรรยาผู้นี้ไม่มีบุตร เพราะนางเอลีซาเบธเป็นหมัน และทั้งสองคนชรามากแล้ว

วันหนึ่ง เศคาริยาห์กำลังปฏิบัติหน้าที่สมณะเฉพาะพระพักตร์ ตามธรรมเนียม... เขาจับสลากได้หน้าที่เข้าไปในพระวิหารของพระเจ้าเพื่อถวายกำยาน... ทันใดนั้น ทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้าปรากฏองค์ยืนอยู่เบื้องขวาของพระแท่น เมื่อเศคาริยาห์เห็นก็รู้สึกมีความกลัวอย่างมาก แต่ทูตสวรรค์กล่าวว่า “เศคาริยาห์ อย่ากลัวเลย พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของท่านแล้ว เอลีซาเบธ ภรรยาของท่านจะให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่ง ท่านจะตั้งชื่อเขาว่า “ยอห์น” ท่านจะมีความชื่นชมยินดี และคนจำนวนมากจะยินดีที่เขาเกิดมา เพราะว่าเขาจะเป็นผู้ยิ่งใหญ่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า เขาจะไม่ดื่มเหล้าเลย เขาจะรับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยมตั้งแต่อยู่ในครรภ์ของมารดา... เขาจะมีจิตใจและพลังของประกาศกเอลียาห์มาเตรียมรับการเสด็จมาของพระองค์... เป็นการเตรียมประชากรให้พร้อมที่จะรับเสด็จองค์พระผู้เป็นเจ้า”... เศคาริยาห์ถามทูตสวรรค์ว่า “ข้าพเจ้าจะแน่ใจเรื่องนี้ได้อย่างไร ข้าพเจ้าชราแล้วและภรรยาของข้าพเจ้าก็อายุมากแล้วด้วย” ทูตสวรรค์ตอบว่า “ข้าพเจ้าคือคาเบรียล ซึ่งเฝ้าอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า พระองค์ทรงใช้ข้าพเจ้ามาพูดกับท่าน และนำข่าวดีนี้มาแจ้งให้ท่านทราบ แต่ท่านไม่เชื่อคำของข้าพเจ้าซึ่งจะ

เป็นจริงเมื่อเวลากำหนด ดังนั้นท่านจะเป็นบิดาจนถึงวันที่เหตุการณ์นี้จะจริง”

ต่อมาไม่นานนางเอลีซาเบธภรรยาของเขาก็ตั้งครรภ์ นางเก็บตัวอยู่ในบ้านเป็นเวลาห้าเดือน นางกล่าวว่า “พระเจ้าทรงทำเช่นนี้เพื่อข้าพเจ้าบัดนี้ พระองค์พอพระทัยช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากความอับอายที่ข้าพเจ้ามีต่อหน้าคนทั้งหลายแล้ว”

เมื่อครบกำหนดคลอด นางเอลีซาเบธให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งเพื่อนบ้านและบรรดาญาติรู้ว่าพระเจ้าทรงแสดงพระกรุณายิ่งใหญ่ต่อนาง จึงมาร่วมยินดีกับนาง... เมื่อเด็กเกิดได้แปดวัน เพื่อนบ้านและญาติพี่น้องมาทำพิธีสุหนัดให้ เขาต้องการเรียกเด็กว่า เศคาริยาห์ ตามชื่อบิดา แต่มารดาของเด็กค้านว่า “ไม่ได้เขาจะต้องชื่อยอห์น” คนเหล่านั้นจึงพูดกับนางว่า “ท่านไม่มีญาติคนใดมีชื่อนี้” เขาเหล่านั้นจึงส่งสัญญาถามบิดาของเด็กว่าต้องการให้บุตรชื่ออะไร เศคาริยาห์ขอกระดานแผ่นหนึ่งแล้วเขียนว่า “เขาชื่อยอห์น” ทุกคนต่างประหลาดใจ ทันใดนั้นเศคาริยาห์ก็กลับพูดได้อีก เขาจึงกล่าวถวายพระพรพระเจ้า เพื่อนบ้านทุกคนต่างรู้สึกกลัว และเรื่องทั้งหมดนี้ได้เล่าลือกันไปทั่วแถบภูเขาของแคว้นยูเดีย ทุกคนที่ได้ยินเรื่องนี้ต่างก็แปลกใจและถามกันว่า “แล้วเด็กคนนี้จะป็นอะไร” เพราะพระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่กับเขา **อ**

“ขอให้เขาทั้งหลายเป็นหนึ่งเดียว”

พระเยซูเจ้าสวดขอพระบิดาในขณะกินเลี้ยงครั้งสุดท้ายพร้อมกับบรรดาอัครสาวกทั้ง 12 องค์ว่า “เพื่อเขาทั้งหลายจะได้เป็นหนึ่งเดียวกันอย่างสมบูรณ์” (ยน 17:20-23)

พระเยซูเจ้า พระเอกบุตรของพระบิดา เสด็จลงมาเกิดเป็นมนุษย์จากพระนางพรหมจารี มาริอาด้วยเดชพระจิตเจ้า ได้เทศนาสั่งสอนมนุษย์ทุกคน จนกระทั่งยอมถูกตรึงตายบนกางเขน เพื่อช่วยมนุษยโลกให้เป็นคนดี มีความรักสามัคคี เป็นหนึ่งเดียวกันในโลกนี้ และจะได้รับรางวัลในสวรรค์นิรันดร์

จริงๆ แล้วมนุษย์ทุกคนก็อยากเป็นคนดี อยู่ร่วมกันในโลกใบนี้ด้วยความสงบสุขและสันติ แต่ทำไมมนุษย์ในโลกนี้ยังต้องโกรธเกลียด เคียดแค้น แข่งฆ่ากัน ทุกยุคทุกสมัย ทุกหนแห่งทั่วโลก และโดยเฉพาะในประเทศไทยอันเป็นที่รักของคนไทยทุกคนในปัจจุบันนี้ ทั้งๆ ที่ทุกคนรู้ดีอยู่แก่ใจว่าผลของมันคืออะไร คือความพินาศยับเยินของทรัพย์สินเงินทอง บาตรเจ็บล้มตายเป็นจำนวนมากมาย ยิ่งกว่านั้นคือความโกรธเกลียด เคียดแค้น บาตรใจเจ็บช้ำน้ำใจ และจะอยู่กันอีกนานเท่าไร?

ความพินาศทางวัตถุ ตึกรามบ้านช่อง แก้วไข่มุกทองคำ สวรรค์ใหม่อาจจะดี สวยงามกว่าเก่าเสียอีก แต่ความโกรธเกลียด เคียดแค้น อาฆาตกันและกันนี้ซิ แก้วไข่มุกทองคำที่สด นอกจากจะลึ่มดิดื้อตันเลวร้ายและขมขื่นนั้นด้วยการให้อภัยกันและกัน อันเนื่องมาจากความรักที่จริงใจต่อกันและกันเท่านั้นแหละ

เหตุผลที่ช่วยให้เรารักกันได้อย่างสนิทใจมีหลายอย่าง เช่น คิดด้วยเหตุผล ที่เราทะเลาะโกรธเกลียดเคียดแค้นจนแข่งฆ่ากันแล้ว ผลมันคืออะไร ความพินาศและความตายของทั้งสองฝ่าย บุญก็ไม่ได้ บาปติดตัวอีกต่างหาก หากให้อภัยกันแล้ว ผลคือ ความสุขใจสงบ สุข สันติ บุญก็ได้ กุศลก็ได้ทั้งในโลกนี้และสวรรค์อีกต่างหาก

นอกจากนั้นเราเป็นคนไทยด้วยกันไซ้ไหม คิดดูซิเวลาเรารักกัน สามัคคีกัน ช่วยเหลือกันและกันอย่างจริงใจและจริงใจ ประเทศไทยของเราก็สงบสุข สันติ ไซ้ไหม ทุกคนก็อยากให้เป็นเช่นนั้นไซ้ไหม ดีไหม ชอบไหม

เรามีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระบรมราชินีนาถและพระราชวงศ์ทุกพระองค์ที่มีบุญบารมีและที่รักของเราชาวไทยทุกคนมิใช่หรือ ทุกคนก็เห็นประจักษ์แก่ใจของเราอย่างปฏิเสธมิได้มิใช่หรือ เราก็น่าจะรักกันและกันให้พระองค์ทรงสบายพระทัยไม่ได้หรือ

และเหตุผลสุดท้าย เราทุกคนต้องตายอยู่แล้วมิใช่หรือ รักกันไว้ ทำดีด้วยกันก็ทำให้ตัวเราเอง ครอบครัวของเรา ญาติมิตร สังคม ประเทศชาติของเรามีความสุขไปด้วยมิใช่หรือ “รักกันไว้เถิด เราเกิดร่วมแดนไทย...” ๕

วันที่การทำมิสซาของผม จะไม่มีวันเหมือนเดิมอีกต่อไป

ผมพบตัวเองอยู่หน้ากระจกอีกครั้ง จำความรู้สึกนี้ได้ชัดเจน มันเหมือนเมื่อ 14 ปีที่แล้ว วันแรกหลังวันรับศีลบวช ไม่เห็นมีความเปลี่ยนแปลงอะไรภายนอก ยังเป็นคนๆ เดิม ความรู้สึก รัก ชอบ ชัง เกลียด เดิมๆ แต่เหมือนมีพลังบางอย่างอยู่ภายใน เหมือนมีแรงผลักดันอะไรบางอย่างที่ทำให้ระยะก้าวของเราจะมิดระว่างและรอบคอบขึ้น มันเป็นเช้าวันที่ผมต้องทำมิสซาแรก โอกาสเข้าเฝ้าของพระสงฆ์ของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

“ผมตื่นขึ้นมามองหน้าตัวเองในกระจกอีกครั้ง ไม่มีสิ่งใดเปลี่ยนแปลงไปเลย หลังวันบวช มีเพียงสิ่งเดียวเท่านั้นคือ พระพรของพระ ที่ยกคนธรรมดาคนหนึ่ง ให้ทำหน้าที่อันสูงส่ง มันอาจจะดูเหมือนคำที่ขัดกัน แต่หน้าที่ที่สูงส่งที่พูดถึงนี้คือ หน้าที่แห่งการรับใช้” ผมจำบทเทศน์ในวันนั้นพอเลาๆ การมีพระสงฆ์บวชของค์เดียวในรอบปีนั้น แลผมยังเป็นเรากคนเดียว ไม่มีการเกียจจนวามิสซาแรกที่นี่ ใครจะเป็นประธาน ใครจะเทศน์ ใครจะเป็นตัวแทนกล่าว มาคนเดียว ไม่เกี่ยวใครรับไปเติมๆ เตรียมไปให้ครบครัน

“อาสนวิหารอัสสัมชัญ หลังนี้เป็นวัดหลังที่ 2 แล้ว หลังจากกรุงศรีอยุธยาของเมืองไทยได้แตกลง พระศาสนาจักรคาทอลิกก็ดูเหมือนว่าสูญสลายไปด้วย เมื่อบ้านเมืองฟื้นฟูขึ้น บางกอก

เมืองใหม่ที่ถูกสร้างขึ้นพร้อมกับการสร้างศูนย์กลางทางศาสนาขึ้นที่นี่ ของบรรดามิสชันนารี มีสำนักพระสังฆราช มีวัด มีโรงเรียน และการย้ายโรงพิมพ์คาทอลิกมาไว้ที่นี่ ดำเนินงานของอาสนวิหารอัสสัมชัญก็เริ่มนับหนึ่งในปี ค.ศ. 1919”

ผมฟังเรื่องราวประวัติของอาสนวิหารอัสสัมชัญอย่างตั้งใจ จากทราวาส ผู้ที่ปกดิเวลา มีคนมาเยี่ยมวัดจะได้รับมอบหมายให้เป็นผู้แนะนำงานสื่่อมวลชนเป็นงานที่ได้รับมอบหมายจาก

พระสังฆราช 4 ปีมาแล้ว งานที่ทำให้ได้ทำอะไรแปลกๆ ที่ชีวิตพระสงฆ์ปกติไม่ค่อยมีโอกาสได้ทำ งานที่ทำให้พบว่าพระพรของพระช่างยิ่งใหญ่เกินกว่ามนุษย์เล็กๆ คนหนึ่งจะเข้าใจ ยิ่งทำก็ยิ่งพบ ยิ่งทำก็ยิ่งเห็นว่า ชีวิตพระสงฆ์นี้มีมิติที่หลากหลายและท้าทาย เราอาจจะมีการแตกต่างกัน แต่ด้วยหัวใจเดียวกัน ของความรักในพระเป็นเจ้า การรับใช้อย่างนอบน้อมไม่รอมชอมกับความสามารถ หรือความเข้าใจผิดประสมมนุษย์ว่าข้าฯ แน่ เก่งกาจ ผมงพึ่งเรื่องอาสนวิหารอัสสัมชัญด้วยความตั้งใจ เพราะกำลังจะต้องให้สัมภาษณ์เรื่องประวัติ อาสนวิหารอัสสัมชัญและสถาปัตยกรรมของที่นี่ กับสื่อทีวีดาวเทียมช่องหนึ่ง

“พระแท่นหินอ่อนที่เราเห็นอยู่นี้มีการขยับปรับเปลี่ยน ตกแต่งเพิ่มเติมอยู่บ้าง แต่ที่น่าสนใจคือ ได้พระแท่นเป็นห้องใต้ดิน แล้วในห้องใต้ดินนี้เอง เราได้บรรจุศพของบรรดามิสชันนารีไว้ ...”

“มีอยู่เยอะไหม” ผมถาม ถามแบบลองนึกดูว่าถ้าสื่อถาม จะถามประมาณไหน

“เยอะมากค่ะ ล่าสุด พระคุณเจ้ายวง นิตโย และคุณพ่อบุญราศี นิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง ก็เคยนอนอยู่ข้างล่างนี้” ผู้เล่าเงิบไปสักครู่ ผมคิดว่าเธอคงคิดอะไรอยู่ในใจ

“ทั้งร่างเลย หรือแค่เพียงกระดูกหรือส่วนที่พอจะเหลือไว้” ผมถาม เพราะไม่รู้จริงๆ แม้ว่า จะเคยลงไปสวดหรือทำกิจกรรมทางศาสนาอยู่บ้าง “ทั้งตัวเลยค่ะ” ผมว่าน่าจะรวมหัวใจไว้ด้วย

“เมื่อเรามองมายังพระแท่นแล้วพี่น้องเห็นอะไรครับ... เราอาจจะเห็นพ่อ เห็นธรรมาสน์ เห็นดอกไม้ เห็นพระแท่น นั่นคือสิ่งที่เราเห็นได้ด้วยตาของเรา มีบางสิ่งที่พี่น้องไม่เห็นแต่มันมีอยู่จริง วันที่การทำมิสซาของพ่อที่อาสนวิหารแห่งนี้เปลี่ยนไป พ่อเห็นมิสชันนารี ที่อยู่ใต้พระแท่นที่

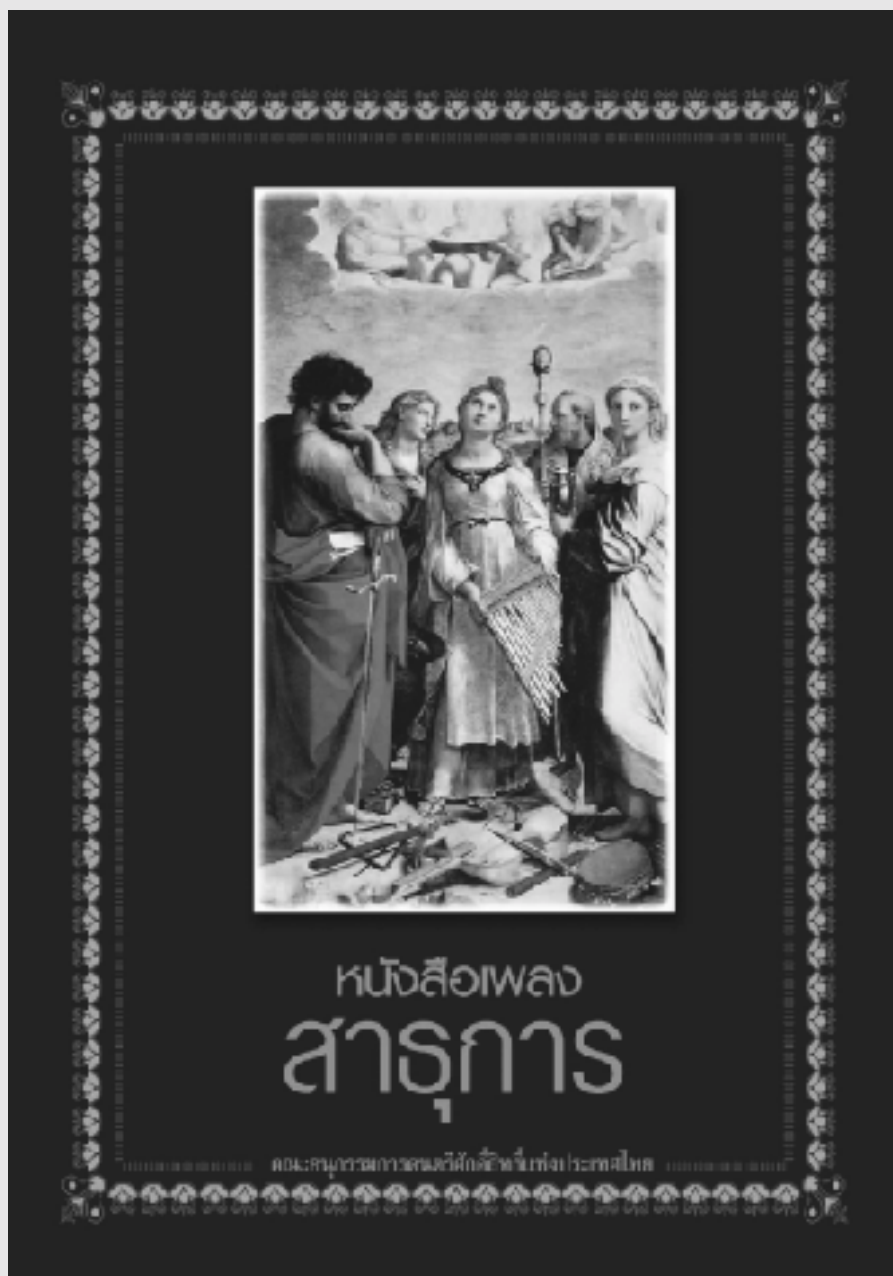

เราประกอบพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ นี่แหละมิสชันนารีที่ก่อร่างสร้างพระศาสนจักรในเมืองไทย พวกท่านจบชีวิตที่นี่ และฝังร่างของตัวเองไว้ เพื่ออะไรนะเหรอ ถ้าไม่ใช่เพราะความรัก และข่าวดีที่นำมามอบให้กับสังคมไทยของเรา เพื่อนำความรอดพ้นมาสู่แผ่นดินเกิดของพวกเราทุกคน หลายสิ่งเราเห็นได้ด้วยตา แต่มีหลายสิ่งที่เกิดขึ้นที่เราต้องใช้สายตาแห่งความเชื่อเท่านั้น ที่จะมอง” บทเทศน์ตอนหนึ่งในมิสซาเช้าที่อาสนวิหารอัสสัมชัญ

เมื่อใดก็ตามที่เราเริ่มใช้สายตาแห่งความเชื่อ การมองโลกของเราจะไม่เหมือนเดิมอีกต่อไป ผมมองตัวเองในกระจกอีกครั้ง มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมาย หน้าตา รูปร่าง เส้นผม ฯลฯ แต่สิ่งหนึ่งที่ยังคงอยู่เหมือนเมื่อ 14 ปีที่แล้ว “พระพรของพระ” ที่ยกคนธรรมดาคนหนึ่ง ให้ทำหน้าที่อันสูงส่ง มันอาจจะดูเหมือนคำที่ขัดกัน แต่หน้าที่สูงส่งที่พูดถึงนี้คือ หน้าที่แห่งการรับใช้นั่นเอง โลกไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปเท่าไรนักหรอก เพียงแต่ขอให้เราแต่ละคนได้หยิบแว่นสายตาที่ชื่อความเชื่อ มาสวมไว้ตลอดเวลาเท่านั้นเอง

หมายเหตุ ขอมอบบทความนี้ให้กับชีวิตพระสงฆ์พื้นเมืองทุกองค์ในโอกาสปีปีพระสงฆ์ ๕๖

ทำไมต้อง “หนังสือเพลงสาธุการ” คณะกรรมการดนตรีศักดิ์สิทธิ์

ชื่อนั้นสำคัญไฉน? ทำไมต้องเป็นหนังสือเพลงสาธุการ? เป็นหนังสือเพลงเล่มอื่นไม่ดีหรือ? ที่จริงแล้วหนังสือเพลงที่ใช้ในพิธีกรรมล้วนดีกันทั้งนั้น ขึ้นอยู่กับว่าเราจะใช้เพื่อความถูกต้องหรือความถูกต้อง ผมไม่อยากปฏิเสธว่าหนังสือเพลงที่แต่ละที่จัดพิมพ์ขึ้นมาก็เพื่อใช้ในจุดหมายเดียวกัน คือ สรรเสริญพระในพิธีกรรม แต่อย่าลืมว่าบทเพลงเป็นเพียงเครื่องมือเพื่อรับใช้พิธีกรรม ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เราควรใช้บทเพลงให้สอดคล้องกับพิธีกรรมหลายคนสงสัยว่าบทเพลงที่ถูกใจหลายต่อหลายเพลงหายไปไหน... ในหนังสือเพลงที่คณะกรรมการดนตรีศักดิ์สิทธิ์จัดพิมพ์ขึ้น ทำไมไม่ได้นำมาใช้ในภาคต่างๆ ของพิธีกรรมอย่างที่ท่านคิด วันนี้มีคำตอบครับ นั่นก็คือ “เพื่อให้ถูกต้องและสอดคล้อง ตามความหมายของพิธีกรรมแต่ละขั้นตอนมากที่สุด”

จากปี พ.ศ. 2527 หนังสือเพลงปรารภนา ได้รวบรวมบทเพลงเก่าที่มีอยู่เพื่อใช้และจำหน่าย ปรากฏว่าได้รับความพึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะโดนใจผู้ใช้

ต่อมาคณะกรรมการดนตรีศักดิ์สิทธิ์ ได้จัดพิมพ์หนังสืออีกเล่มหนึ่งชื่อ “สรรเสริญสดุดี” ในปี พ.ศ. 2544 โดยมีการประชาสัมพันธ์แนะนำวิธีการใช้อย่างต่อเนื่อง แต่ผู้ใช้อย่างมีความเข้าใจในการปรับปรุงหนังสือเล่มนี้น้อยมาก ถึงกับบางวัดต้องจัดพิมพ์ขึ้นเองเพราะไม่ค่อยถูกใจ เนื่องจากมีหลายต่อหลายเพลงที่ยากใช้หายไปจากหนังสือเพลงปรารภนาเล่มเดิม แต่อย่างไรก็ตามหนังสือสรรเสริญสดุดีเป็นหนังสือที่ต้องการยืนยันความถูกต้องในการใช้เพลงให้สอดคล้องกับพิธีกรรม มากกว่าการใช้เพื่อความถูกต้องเท่านั้น แต่ก็ต้องยอมรับข้อจำกัดและข้อบกพร่องในการจัดทำหนังสือสรรเสริญสดุดี ทั้งช่วงเวลาในการจัดพิมพ์ และบุคลากรที่มีอย่างจำกัดในการดำเนินการ จึงทำให้เกิดข้อบกพร่องบางประการ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการดนตรีศักดิ์สิทธิ์ตระหนักถึงข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น จึงได้ทำการสำรวจข้อดี ข้อเสียหนังสือสรรเสริญสดุดี จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกระดับเพื่อนำมาปรับปรุงก่อนที่จะมีการดำเนินจัดพิมพ์ขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจผ่านขบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม อันประกอบไปด้วยผู้ชำนาญด้านทำนอง ผู้ชำนาญด้านคำร้อง พระสงฆ์นักบวชผู้ให้คำแนะนำด้านเทววิทยา นักประพันธ์เพลง ตลอดจนผู้ชำนาญพิเศษอื่นๆ เพื่อดำเนินการกลั่นกรองอย่างมีขั้นตอน และครบทุกมิติเท่าที่ทำได้ ใช้เวลาดำเนินงานประมาณสองปีเศษเพื่อจัดพิมพ์เป็น “หนังสือเพลงสาธุการ” โดยมี 3 รูปแบบให้ท่านเลือกใช้ อันได้แก่ ขนาด A5 ไม่มีโน้ต ขนาด A5 มีโน้ต และขนาด A4 มีโน้ต (สำหรับผู้เล่นออร์แกน)

คณะกรรมการดนตรีศักดิ์สิทธิ์ ไม่ได้เรียกร้องหรือบังคับให้ท่านมาใช้หนังสือเล่มนี้ หากท่านคิดว่าหนังสือเล่มอื่นๆ เหมาะสมกว่า มีความรู้ความเข้าใจเรื่องดนตรีศักดิ์สิทธิ์ดีกว่า คณะกรรมการดนตรีศักดิ์สิทธิ์ และมีความรับผิดชอบเพียงพอต่อผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น ต่อกระบวนการความรู้ความเข้าใจ ของบรรดาสัตบุรุษในเรื่องการใช้บทเพลงศักดิ์สิทธิ์ในพิธีกรรม

แต่ภราดาศักดิ์ดา กิจเจริญ... ด้วยอาลัยรัก

ไฉ่ความตาย
ชีวิตชาติ
ท่านภราดา
ถึงบ้านปลาย
วันเวลา
ท่านอุทิศ
มุ่งหมายจริง
ผลิตศิษย์ไทย
ไฉ่ชีวิต
ทั้งรอยราก
ทำความดี
คนรักใคร่
ขอพระเจ้า
โปรดเร่งรู้ด
ร่วมบรมสุข
นิจนิรันดร์

วายชีวา
หนึ่งนี้
ศักดิ์นาม
ถวายชีวิต
หน้าที่
เพื่อกิจการ
ผดุงเพิ่ม
ให้ก้าวหน้า
พาคิดหวน
ฝากรอยรัก
มีผลงาน
อาลัยหา
เนาใน
รับท่านเข้า
ทุกคืนคำ
ในสันติ

เกินกว่าคาด
มีความหมาย
พบความตาย
ปิดชีวา
ทั้งชีวิต
งานศาสนา
เสริมปัญญา
พัฒนาไทย
มาด่วนจาก
ประจักษ์ไข
सानน้ำใจ
ไศวกากัน
ใจมนุษย์
เนาสวรรค์
ประจำวัน
รู้จักาล.

ทิวเขาและลำน้ำ

ได้ออกจากกรุงเทพฯ แต่เช้า ไม่นานรถโดยสารก็แล่นออกมาถึงชานเมืองที่
รายล้อมไปด้วยดอกไม้และทิวเขา ลำน้ำลำตะคองยังคงให้ความรู้สึกเหมือนสิบกว่าปี
ที่แล้วที่ฉันมักเลือกนั่งรถไฟขึ้นล่องระหว่างกรุงเทพฯ-โคราช ไปเรียนหนังสือและทำงาน
ยังจำได้ว่าผ่านสวนองุ่นที่อำเภอปากช่อง มีพ่อค้าแม่ค้าหิ้วองุ่นสดสีสวยมาขายบนรถไฟ
ซึ่งมีราคาถูกกว่าองุ่นในซูเปอร์มาร์เก็ตเป็นไหนๆ รสชาติก็ไม่แพ้องุ่นนอกราคาแพงที่
เต็มไปด้วยสารเคมี

ต้นตะแบกให้ดอกสีม่วงอ่อนๆ นุ่มนวลตา ชมพูพันธุ์ทิพย์ก็ไม่แพ้กัน โปรยดอก
จนใต้ต้นเหมือนถูกปูด้วยผืนพรม ธรรมชาติเหล่านี้จะทำให้เรานึกถึงผีพระหัตถ์ของ
พระเป็นเจ้า

กลับถึงบ้านคราวนี้פקความเชื่อมาเต็มกระเป๋า เชื่อว่าควรวางใจในพระเป็นเจ้า
และแม่พระมากกว่าสิ่งอื่นใด เพราะพระองค์มั่นคงในความรักเหมือนที่เรามั่นคงที่จะ
เชื่อและวางใจในพระองค์ อดทนต่อสิ่งต่างๆ ทำงานและอยู่อย่างสงบเสงี่ยม

ทิวเขาแข็งแกร่ง ลำน้ำมีสายน้ำที่จำเียนปรับตัวเข้าได้กับทุกภาษาชะ แม่พระมี
พระทัยอย่างนั้น แม้จะทุกข์ แต่พระแม่ยังเปี่ยมด้วยรอยยิ้มและมีพระทัยเมตตา ๕

ผู้นำด้านพื้นโพลีเมอร์ที่แท้จริงตลอดระยะเวลากว่า 80 ปี ด้วยวัสดุเคลือบพื้น-ผนัง
ที่มีคุณภาพสูง ผลิตจากอเมริกาภายใต้ชื่อทางการค้า “STONHARD” ที่มีคุณสมบัติ

- เป็นวัสดุเคลือบผิวสามารถทนการกัดกร่อนของสารเคมีได้ดี ในแต่ละสภาวะแวดล้อม
- ลดปัญหาเรื่องการ Shut down เครื่องจักรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน

บริษัท 949 ชัฟฟลายส์ จำกัด ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย
มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี มีผลงานมากมายในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โรงงาน
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และโรงแรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถทำให้ท่าน
มั่นใจในผลิตภัณฑ์ และการบริการที่จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

โทรศัพท์ 0-2645-2599

โทรสาร 0-2645-2744

บริษัท 949 : ชัฟฟลายส์ จำกัด

184/181 ชั้น 28 อาคารฟอรัมทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ 0-2645-2599, 0-2645-2600 โทรสาร 0-2645-2744

DaDa Sound

บริษัท ดาดาสาวด์ จำกัด

ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล

สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท

อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening

งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ

งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์

งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป

พร้อมให้ท่านมั่นใจในผลงานของเรา

ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี

จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ

ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สมโชค - จินดา สหิประบุร 63/3 อ.บางขุนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com

E-Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

MARTIN DE TOURS

LIBRARY

ห้องสมุดมาร์ติน เดอ ทัวร์ส์ (Martin de Tours) เป็นชื่อเดิมของห้องสมุดของโรงเรียนในอดีต (โดยตั้งอยู่ในตัวอาคาร “อัสสัมชัญ 100 ปี” ซึ่งอาคารถูกรื้อถอนเมื่อปี พ.ศ. 2546) ตั้งขึ้นเพื่อให้เกียรติแด่ท่านเจ้าอาธิการ มาร์ติน เดอ ทัวร์ส์ อธิการโรงเรียนอัสสัมชัญ (ดำรงตำแหน่งอธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2445-2463 และ พ.ศ. 2472-2475)

ห้องสมุด “มาร์ติน เดอ ทัวร์ส์” ตั้งอยู่บนชั้น 3 ถึงชั้น 5 ของอาคารศูนย์การเรียนรู้ และหอประชุมเมเนกประสงค์ “Saint Louis-Marie Memorial Building” ประกอบด้วย

ชั้น 3 Digital Library เป็นส่วนของการเรียนรู้ และสืบค้น ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย ห้อง Conference Room, Edutainment Booth, ห้อง Media Center, ห้อง Sound Studio, ห้อง Production Room

ชั้น 4 Reading Library เป็นส่วนอ่านหนังสือและมุมค้นคว้า ที่รวบรวมหนังสือทั้งในและต่างประเทศ, ห้อง Reading Group

ชั้น 5 Computer Lab เป็นห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ PC และ Mac, ห้องปฏิบัติการ Robot ห้อง Photo Studio

ห้องสมุดมาร์ติน เดอ ทัวร์ส์ (Martin de Tours) จัดให้เป็นห้องสมุดที่ทันสมัย สามารถตอบสนองต่อความต้องการของการเรียนการสอน ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างสมบูรณ์

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โรงเรียนอัสสัมชัญ โทรศัพท์ 0-2630-7111-25

โรงเรียนอัสสัมชัญ

แผนกประถม 90/1 ซอยสาทร 11 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์ : 0-2675-6970-82 โทรสาร : 0-2212-2310

แผนกมัธยม 26 ซอยเจริญกรุง 40 แขวงบางรัก เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทรศัพท์ : 0-2630-7111-25 โทรสาร : 0-2237-7769

<http://www.assumption.ac.th> E-mail : webmaster@assumption.ac.th

ด้วยหัวใจ แห่งรักและสันติ

“เศร้าใจอีกครั้งที่มีคนเจ็บ คนตาย ไม่ว่าจะเป็นใคร เป็นฝ่ายใดก็ตาม ก็เป็นคนเหมือนกับเรา มีคนที่เขารัก และมีคนที่รักเขาเช่นเดียวกับเราทุกคน... ไม่อยากให้ใครเจ็บ ไม่อยากให้ใครตายเพียงเพราะความขัดแย้งอีกเลย...”
ถ้อยคำนี้เขียนขึ้นจากความรู้สึกเล็กๆ ในหัวใจของคนๆ หนึ่ง ต่อเหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองของเรา

สิ่งที่ซ่อนอยู่ภายใต้ถ้อยคำดังกล่าวมาจากการให้คุณค่ากับชีวิตให้คุณค่ากับการปกป้องชีวิต ชีวิตเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าประทานให้กับมนุษย์ทุกคน

ในความรุนแรงซึ่งเป็นผลจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ส่งผลให้ความเจ็บปวด ความโกรธ ความเกลียดชัง ความเคียดแค้น... ยังคงอยู่ในจิตใจของผู้คนจำนวนมากไม่ว่าจะเป็นฝ่ายใดก็ตาม หรือแม้แต่ผู้คนที่ไม่อยากจะเลือกฝ่าย

ดูเหมือนว่าจิตใจของทุกคนนั้นต้องการการเยียวยาการเยียวยาที่มีความหมาย ในขณะนี้เป็นารเยียวยาจากความเจ็บปวด ความโกรธ ความเกลียดชัง ความเคียดแค้น

การเริ่มต้นดูแลจิตใจตนเอง ดูแลจิตใจของคนรอบข้าง ดูแลจิตใจของคนทุกฝ่ายด้วยการตระหนักรู้ถึงความรู้สึกภายใน และรับฟังกันและกันให้มาก... โอบอุ้มเยียวยาจิตใจไว้จนจิตใจนั้นคลายความเจ็บปวด โกรธ เกลียดชัง เคียดแค้น... ควบคู่ไปกับการละเว้นคำพูดหรือการกระทำที่เพิ่มแผลแห่งความเจ็บปวด... ละเว้นและหยุดการแก้แค้นตอบโต้กัน... ละเว้นการเชียร์หรือสนับสนุนให้เกิดความรุนแรงต่อกัน... ทั้งในชีวิตจริงและในโลกของการสื่อสารด้วยช่องทางต่างๆ อาทิ อินเทอร์เน็ต เฟซบุ๊ก (ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มความรุนแรงมากยิ่งขึ้น)...

ในขณะเดียวกัน การกลับมาตั้งหลัก ตั้งสติที่เจตนาและความปรารถนาดีต่อตนเอง ต่อคนรอบข้าง และต่อทุกคนในสังคมไทย... สิ่งเหล่านี้นับเป็นหนทางสำคัญประการแรก เป็นบันไดขั้นแรกของการเยียวยาที่แท้จริง

ต่อไปนี้เป็นหัวข้อร่าฟังภาวนาเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติความยุติธรรมและสันติจากสารวันสันติสากลซึ่งพระสันตะปาปาทรงเชื้อเชิญคริสตชนทุกคนให้มีส่วนร่วมเสริมสร้างความยุติธรรมและสันติขึ้นในสังคมโลก... มีหัวข้อที่อาจเป็นคำตอบให้กับสังคมไทยของเรานี้...

1. ยุติความรุนแรง แสวงหาสันติภาพ
2. ถ้าต้องการสันติภาพ จงปกป้องชีวิต
3. แต่ละคนปฏิบัติยุติธรรม ก็จะนำสันติมาสู่ทุกคน
4. ไม่มีสันติภาพหากปราศจากความยุติธรรม และจะไม่มีความยุติธรรมหากปราศจากการให้อภัย

5. สันติภาพ ดำรงอยู่ในความจริง
6. หากท่านปรารถนาสันติ จงเข้าหาคนยากจน
7. จัดความยากจนเพื่อสร้างสันติภาพ

การให้คุณค่ากับการ “ยุติความรุนแรง แสวงหาสันติภาพ” “ถ้าต้องการสันติภาพ จงปกป้องชีวิต” เป็นพื้นฐานสำคัญประการแรกดังที่กล่าวแล้ว

ส่วนหัวข้อที่ว่า “แต่ละคนปฏิบัติคุณธรรม ก็จะนำสันติมาสู่ทุกคน” “ไม่มีสันติภาพหากปราศจากความยุติธรรม และจะไม่มีความยุติธรรม หากปราศจากการให้อภัย” “สันติภาพ ดำรงอยู่ในความจริง” เป็นแนวทางประการที่สองของการดูแลเยียวยาสังคมของเราจากความเจ็บปวดและลดทอนความเคียดแค้น ความจริงและความยุติธรรมนี้สามารถช่วยได้ โดยการทำความจริงให้ปรากฏ ด้วยกระบวนการยุติธรรม มีการสอบสวนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อพิสูจน์ตนเอง แทนการเชื่อตามข่าวลือต่างๆ กระบวนการยุติธรรมที่มีความโปร่งใส เชื่อถือได้ จะแยกแยะผู้บริสุทธิ์และผู้ที่ทำให้ผิดซึ่งอาจใช้เวลาเป็นเดือนเป็นปี ตามด้วยกระบวนการลงโทษอย่างเป็นธรรม สิ่งนี้จะช่วยเยียวยาผู้สูญเสียและเจ็บปวด

ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายใดก็ตาม

ส่วนการให้อภัยนั้นไม่ได้หมายถึงการละเว้นการลงโทษ ผู้กระทำผิดตามกระบวนการยุติธรรม แต่หมายถึงการเปิดหัวใจให้อภัยกับผู้ที่ทำให้เกิดการสูญเสียเจ็บปวด โดยละเว้นการตอบโต้ด้วยความรุนแรง ละเว้นการแก้แค้นหรือการทำร้ายอีกฝ่ายหนึ่ง

แนวทางสุดท้ายคือ “หากท่านปรารถนาสันติ จงเข้าหาคนยากจน” “จัดความยากจนเพื่อสร้างสันติภาพ” ประเด็นนี้เป็นคำตอบในเรื่องความเป็นธรรมในสังคม ช่องว่างความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และความไม่เป็นธรรมในลักษณะ

สังคมสองมาตรฐาน ซึ่งทุกฝ่ายได้กล่าวยอมรับในความจริงข้อนี้และถือเป็นเงื่อนไขสำคัญประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งซึ่งนำไปสู่ความรุนแรงในที่สุด...

การเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนให้เกิดความเป็นธรรมในสังคมทั้งโดยส่วนตัวตามบทบาทหน้าที่ของตน รวมถึงการร่วมกันผลักดันให้เกิดการปฏิรูปประเทศเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ลดความไม่เป็นธรรมในสังคม เกิดการปฏิบัติต่อกันแบบมาตรฐานเดียวไม่ให้เป็นสองมาตรฐาน... ความร่วมมือนี้ไม่จำกัดว่าจะจะเป็นใคร เลือกเสื้อสีใด หรือไม่เลือกเสื้อสีใดก็ตาม ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้ทั้งสิ้น

หวังว่าแนวทางร่ำฟิงภาวนาเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติความยุติธรรมและสันติจากสารวันสันติสากลนี้จะเป็ประโยชน์แก่ผู้อ่านทุกท่านในการมีส่วนร่วมฟื้นฟูจิตใจของตนเอง คนรอบข้าง ตลอดจนทุกคนในสังคมไทยอันเป็นที่รักของเรา ให้กลับคืนสู่แนวทางแห่งความรัก แนวทางแห่งสันติในเร็ววัน... ตามแบบอย่างชีวิตของพระเยซูเจ้าผู้นำแห่งความรักและสันติของเราคริสตชน...

ขอพระคุ้มครองท่านผู้อ่านทุกท่านและทุกคนในครอบครัวของท่านให้ปลอดภัย ขอให้หัวใจของท่านเต็มเปี่ยมไปด้วยความรักเมตตาและสันติของพระองค์...

หมายเหตุ : ผู้เขียนขอขอบพระคุณพระอาจารย์ไพศาล วิสาโล สำหรับแรงบันดาลใจในการเขียนบทความนี้ ส่วนท่านที่สนใจติดตามรายละเอียดของสารวันสันติสากล ท่านสามารถหาอ่านได้ที่ www.jpthai.org

เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ
กำลังใจ สื่อสารอย่างสันติ ปันน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต

บ้านใส่ใจบนเฟซบุ๊ก www.facebook.com/carefor

ผลิตภัณฑ์อาหาร

จากการที่ได้ไปประชุมสมัชชาที่บ้านผู้หว่าน มีบางท่านพูดคุยกันเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่มีการจำหน่ายอยู่ทั่วไป และจากการพิจารณาแล้ว บางรายการไม่น่าจะมีสรรพคุณตามอ้างได้จริงเนื่องจากคุณแล้วมีคุณอนันต์จนไม่น่าจะเป็นไปได้ จึงขอเล่าข่าวจากกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ 21 เมษายน ค.ศ. 2010 ดังนี้คือ

สืบเนื่องจากตำรวจกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคบ.) ได้รับการร้องเรียนและแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหารที่ต้องสงสัยว่าผิดกฎหมาย จึงได้ประสานมายังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) เพื่อร่วมตรวจสอบสถานที่ผลิตผลิตภัณฑ์ดังกล่าว ดังนั้น เมื่อวันที่ 21 เมษายน 2010 ตำรวจ บก.ปคบ. พร้อมด้วย อย. จึงนำหมายค้นศาลอาญาไปตรวจสถานที่แห่งหนึ่ง

จากการตรวจสอบ พบเป็นสถานที่ผลิตผลิตภัณฑ์อาหาร และพบผลิตภัณฑ์อาหารผิดกฎหมายหลายรายการ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์อาหารเข้าข่ายอาหารปลอม จำนวน 4 ยี่ห้อ ได้แก่

1. สลิมคัพ ขามะนาวปรุงสำเร็จผสมคอลลาเจน เลขสารบบอาหาร อย. 10-1-07851-2-0008 ซึ่งเป็นเลข อย. ปลอม ไม่มีในสารบบอาหาร จำนวน 3,472 กล่อง

2. โกโก้มอลต์ ไวท์ เลเบิล สูตรถั่วขาวและกระบอกเพชร เลขสารบบอาหาร อย. 10-1-07851-2-0003 ซึ่งเป็นเลข อย. ปลอม ไม่มีในสารบบอาหาร จำนวน 459 กล่อง

3. โกโก้ปรุงสำเร็จชนิดผง ตราสลิมคัพ ไฮ-แคลเซียม เลขสารบบอาหาร อย. 10-1-07851-2-0001 ซึ่งเป็นเลข อย. ปลอม ไม่มีในสารบบอาหาร จำนวน 576 กล่อง

4. กาแฟปรุงสำเร็จชนิดผง คิงส์คอฟฟีพลาส คิง เฮอร์บ (King Herb) เลขสารบบอาหาร อย. 10-1-07851-1-0038 โดยฉลากแสดงชื่อผู้ผลิตไม่ตรงตามข้อเท็จจริง จำนวน 4,824 กล่อง

ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์ทั้ง 4 ยี่ห้อดังกล่าว ยังพบความผิดเกี่ยวกับการแสดงฉลากไม่ถูกต้อง โดยฉลากแสดงสรรพคุณของส่วนประกอบ ซึ่ง อย. ไม่อนุญาตให้แสดง

จากการตรวจสอบ ยังพบผลิตภัณฑ์อาหารที่เข้าข่ายเป็นอาหารที่มีฉลากไม่ถูกต้อง ได้แก่ ฉลากระบุสรรพคุณของส่วนประกอบ ซึ่งอาจทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดในสาระสำคัญ อีกจำนวน 17 ยี่ห้อ รวม 39,084 กล่อง เช่น

ยี่ห้อ สลิมคัพ กาแฟปรุงสำเร็จชนิดผง สูตรข้าวกล้องงอก

จมูกข้าวหอมชนิด เลขสารบบอาหาร อย. 10-1-07851-1-0065 ยี่ห้อสลิมคัพ

ข้าวกล้องงอกชนิดผง เลขสารบบอาหาร อย. 10-1-07851-1-0084 ยี่ห้ออินสแตนท์ คอฟฟี ฟอรัลเฮลท์ (Instant Coffee for Health)

ไฮ-คาเฟ โด๊ปเทค เลขสารบบอาหาร อย. 10-1-07851-1-0024

ยี่ห้อฟิตตี้ คอฟฟี โกลเดนทรี โด๊ป (Fitty Coffee Golden Life) เลขสารบบอาหาร อย. 10-1-07851-1-0027

จำนวนรวมผลิตภัณฑ์ผิดกฎหมายทั้งสิ้น 43,872 กล่อง มูลค่ารวมกว่า 9 ล้านบาท จึงยึดและอายัดผลิตภัณฑ์ดังกล่าว รวมทั้งส่งตัวอย่างผลิตภัณฑ์ตรวจวิเคราะห์หาผลความอันตราย

นอกจากนี้ยังพบภาชนะบรรจุที่มีฉลากไม่ถูกต้อง จำนวน 16,000 กล่อง และเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตอาหารดังกล่าว จำนวน 5 รายการ รวมทั้งพบโปสเตอร์และแผ่นพับโฆษณาโอ้อวดว่า ผลิตภัณฑ์อาหารสามารถลดน้ำหนัก กระชับสัดส่วน จำนวน 41,200 ชิ้น

จึงได้เตรียมดำเนินคดีผู้ผลิตหลายข้อหา ได้แก่

1.ผลิตอาหารปลอม มีโทษจำคุกตั้งแต่ 6 เดือน ถึง 10 ปี และปรับตั้งแต่ 5,000 บาทถึง 100,000 บาท

2.ผลิตอาหารที่มีการแสดงฉลากไม่ถูกต้อง มีโทษปรับไม่เกิน 30,000 บาท

3.โฆษณาสรรพคุณอาหารโดยไม่ได้รับอนุญาต มีโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท

4.หากผลการตรวจวิเคราะห์ พบยาเสพติดความอันตรายสูงในผลิตภัณฑ์อาหาร จะจัดเป็นอาหารไม่บริสุทธิ์ มีโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ขณะนี้มีการประกาศกฎเกณฑ์ที่เกิดขึ้น คือเมื่อมีการจับกุมดำเนินคดีในรายการใดแล้ว ก็มีการเปลี่ยนชื่อ เปลี่ยนยี่ห้อ เปลี่ยนการผลิตเป็นอย่างอื่นบ้าง ที่น่าเป็นห่วงที่สุดคือการทำเลข อย.ปลอม ทำให้

ประชาชนผู้บริโภคทั่วไปตรวจสอบได้ลำบาก ไม่ทราบอะไรจริง อะไรเป็นเท็จ

ดังนั้นจึงขอความร่วมมือจากผู้บริโภคอีกทางหนึ่ง ในการแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขภาพที่ผิดปกติหาย หรือพบเห็นโฆษณาผลิตภัณฑ์สุขภาพที่หลอกลวงผู้บริโภค โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ประเภทขายตรงที่ไม่มีในท้องตลาด โดยร้องเรียนแจ้งเบาะแสมายังสายด่วน อย. โทร 1556 โทรศัพท์ 02-2590-1556 อีเมลล์ 1556@fda.moph.go.th หรือส่งตัวอย่าง/กล่องผลิตภัณฑ์ที่ต้องสงสัยมาที่ตู้ ปณ. 1556 ปณฝ. กระทรวงสาธารณสุข จ.นนทบุรี

ตรงกับคำที่ว่าตนเป็นที่พึ่งแห่งตนนะจะเลือกซื้ออะไรก็ต้องพิจารณาดูดีๆ อะไรที่ดูว่าดีมากๆ อาจจะเป็นสิ่งที่อันตรายได้เนะคะ ๕

ปลอดภัยไว้ก่อน

เพื่อครอบครัวและตัวคุณเอง
ปัจจุบันเชื้อโรคแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว
และยังหาวิธีรักษาไม่ได้ แหม่ทางป้องกัน

คือใช้ของจริงร่วมกัน
ตั้งมั่นความไว้วางใจส่วนตัวเพื่อใช้
ในสถานบริการเสริมความงามเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

มัยกวง

ตัวแทนจำหน่าย
ป ลี ก และ ส ง

ปัตตาเลี่ยนไฟฟ้า คลิปปา โตไก

Klippa

- เครื่องเล็มเรียบ ร่อนฝ้า
- สามารถปรับฟันได้ตามต้องการ
- ทวีตวนไฟ 3 ขนาด

TOGAI

- ตามาเยาที่ผู้ตัดผมไม่ป
- ราคาอ้อมเขา
- พร้อมรับประกันคุณภาพ

**ศูนย์รวม
อุปกรณ์เสริมสวย
ชาย-หญิง**

บริการลับของมีคมทุกชนิด

มัยกวง 62 ซอยบำรุงรัฐ อ.เขารวม กทม. 10100 โทร. 0 2224 3620, 0 2226 1236, 0 2622 8038 แฟกซ์ : 0 2226 1236

อาศัยกับปูชา

ความลำบากใจอย่างหนึ่งสำหรับชีวิตธรรมทูตคือ การที่ต้องออกจากสถานที่ที่เคยอยู่ที่เคยใช้ชีวิตทำงาน ต้องจากชาวบ้าน คนรอบข้าง และสัตบุรุษที่คุ้นเคย เพราะเขาได้รับพันธกิจใหม่ บรรยากาศแบบนี้จะคล้ายๆ กับบรรยากาศการโยกย้ายวัด แต่สำหรับผม มันไม่ใช่การย้ายสถานที่ทำงาน แต่เป็นการเปลี่ยนรูปแบบการใช้ชีวิตอย่างสิ้นเชิง...

เมื่อตอนวันเสกน้ำมันศักดิ์สิทธิ์เมื่อปลายเดือนมีนาคมที่ผ่านมา มีการประกาศว่า ผมจะต้องไปศึกษาต่อที่กรุงโรม มันทำให้เวลาในชีวิตของผมที่เขมรนี้เหลือน้อยลงทุกที มันเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมกับเครื่องบินกำลังลงจอด ผู้อ่านหลายท่านคงจะเคยมีประสบการณ์ประมาณนี้กับเวลาที่ต้องส่งมอบงาน จะหยุดตัวเองเพื่อไปทำงานอื่น ผมต้องตั้งใจที่จะหยุดหลายๆ โครงการ

ที่อยากจะทำต่อ และเริ่มใช้เวลาส่วนหนึ่งเรียนภาษาใหม่ (อิตาลี)

ขอบคุณพระเจ้า ที่ได้ส่งธรรมทูตไทยมาทันเวลา ชิสเตอร์และพระสงฆ์ไทยที่อยู่ด้วยกันเวลานี้ แม้จะอยู่ในช่วงเรียนภาษา แต่ก็เริ่มที่จะเรียนรู้ชีวิตธรรมทูตจากการทำงานบ้างแล้ว โดยเฉพาะบรรดาชิสเตอร์ (คณะพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งกรุงเทพฯ) ที่จะทำงานที่พนมเปญต่อไปในอนาคต ได้รับงานหลายอย่างจากผมไป และจะช่วยทำงานจนกว่าพระสงฆ์ใหม่ที่โยกย้ายจะเข้าประจำการในเดือนตุลาคม ทั้งนี้เป็นเพราะในปีนี้มีธรรมทูตจากหลายประเทศ ครบช่วงเวลาที่จะสามารถพักภารกิจได้ คือโดยทั่วไปสามปีก็จะพักกันสามเดือน ซึ่งจะเป็นช่วงกลางปีที่จะขาดแคลนพระสงฆ์อย่างมาก ดังนั้น เมื่อพวกท่านกลับมา ก็จะเข้าประจำการในเดือนตุลาคมนี้อย่างเป็นทางการ

กิจกรรมที่ผ่านมาที่มีความสำคัญในแง่ส่งเสริมกระแสเรียกคือ พิธีถวายตัวตลอดชีพของ **ซิสเตอร์สังวาส** และ **ซิสเตอร์ธาริน** สมาชิกรักกางเขนแห่งกำแพง เมื่อวันที่ 28 เมษายนที่ผ่านมา โอกาสนี้มีคณะนักบวชหญิงไปร่วมงานกันหลายคณะ นี่เป็นโอกาสที่สัตบุรุษจะได้รู้จักคณะต่างๆ เหล่านี้ด้วย ซึ่งซิสเตอร์สองท่านนี้ ได้ใช้ชีวิตร่วมกับ **ซิสเตอร์เซเวียร์** และ **ซิสเตอร์เปลาจี** สมาชิกรักกางเขนอุบลฯ ผู้ร่วมงานกับคณะธรรมทูตไทย และวันที่ 6 พฤษภาคม ที่ผ่านมา ก็มีพิธีถวายตัวครั้งแรกของ **ซิสเตอร์สุข** ริน สมาชิกชาวเขมรของคณะผู้รับใช้ดวงหทัยนิรมลของพระแม่มาเรีย ผ่านทางสมาชิกคณะผู้รับใช้ฯ ที่ทำงานอยู่ที่ จ.กำแพงฯ ทำให้จำนวนนักบวชหญิง ชาวแกมพูชาเพิ่มจำนวนมากขึ้น

ในส่วนของพระศาสนจักร ได้มีพิธีเสกวัดใหม่ ที่บ้านกคอลล-เลอ จ.กำแพงฯ เมื่อวันที่

13 เมษายน ช่วงสงกรานต์พอดี กลุ่มคริสตชนนี้เป็นกลุ่มเก่าแก่ตั้งแต่ก่อนสงคราม แต่เพิ่งจะมีวัดเป็นรูปเป็นร่าง และอีกแห่งหนึ่งคือที่บ้านจอมลัก จ.กำแพงฯ เป็นวัดที่เกิดขึ้นจากกลุ่มคริสตชนที่อพยพมาอยู่หลังจากปิดค่ายอพยพ วัดนี้ได้สร้างโดยมีการวาดภาพที่เกี่ยวข้องกับพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม และพันธสัญญาใหม่อย่างสวยงาม

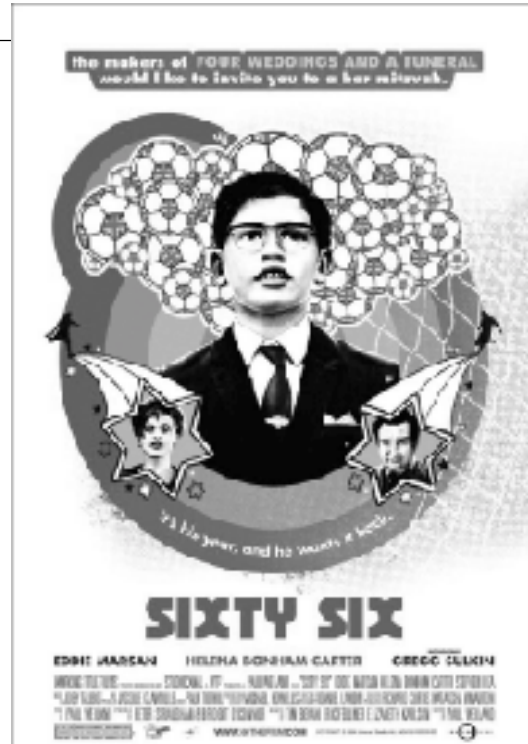
เดือนนี้เป็นเดือนที่ผมเริ่มบอกอำนาจคณะกรรมการหน่วยงานต่างๆ ที่เคยทำงานด้วยกันอย่างเช่น หน่วยงานสุขภาพอนามัยของมิสซังพนมเปญ ถ่ายทอดงานศูนย์วัฒนธรรมคาทอลิกแห่งชาติ และสื่อมวลชนคาทอลิก รวมทั้งคณะกรรมการพิธีกรรมทั้งระดับชาติและมิสซัง และอัครมุขมณฑลในเขตวัดต่างๆ เช่น วัดสวายปะ, วัดโปทม, วัดกไดกอนดาล, วัดออนลง-กังน วัดโปเจนจง และกลุ่มคริสตชนที่ปนเยลือ (ทางเหนือสุดของพนมเปญ) และปิดสุดท้ายที่วัดนักบุญยอแซฟ พนมเปญ ในวันที่ 23 พฤษภาคม จากนั้นก็จะอำลาเพื่อนพี่น้องพระสงฆ์ที่มาเข้าเฝ้าเป็นประจำปีด้วยกันที่ จ.กรุงพระสีหนุ (กำแพงโขม) ระหว่างวันที่ 24-29 พฤษภาคม แล้วไปถวายมิสซาสุดท้ายในเขมรที่ จ.เกาะกง ก่อนจะข้ามชายแดนมาประเทศไทย

พระวาจาของพระเยซูเจ้าตรัสว่า “เรากำลังจะไป และเราจะกลับมาหาท่านทั้งหลาย” (ยน 14:28) เตือนใจและให้กำลังใจผมเสมอ โดยเฉพาะในช่วงเวลานี้ มิสซังส่งผมไป และผมจะกลับมารับใช้มิสซังอีกเหมือนเดิม แม้จะเป็นเวลานานถึงสามปี ผมขอภาวนาร่วมกับพระเยซูว่า “ข้าพเจ้ามิได้อธิษฐานภาวนาสำหรับโลก แต่สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงมอบให้ข้าพเจ้า เพราะเขาเป็นของพระองค์” (ยน 17:9) **✠**

ความทรงจำ กับฟุตบอลโลก

การแข่งขันฟุตบอลโลกหรือ “เวิลด์ คัพ” ที่ฟีฟ่าเป็นผู้จัด เป็นประเพณีที่หลายๆ คนจดจำได้ดีเสมอว่าในปีนั้น มีเหตุการณ์สำคัญอะไรบ้างเกิดขึ้นกับชีวิต แต่ทุกครั้งผู้ชมทั่วโลกต่างเฝ้าดูการถ่ายทอดสดที่ทุกวันนี้มีให้ดูกันทุกนัด ซึ่งแต่ก่อนถ่ายทอดเฉพาะนัดสำคัญ และบางครั้งต้องอาศัยฟังจากวิทยุ สำหรับประเทศเราแม้ความใฝ่ฝันที่จะผ่านรอบคัดเลือกโซนเอเชียเข้าไปสัมผัสเวิลด์ คัพสักครั้ง จะเป็นเรื่องที่ยากยิ่งจนแทบไม่มีทางเป็นไปได้ แต่เมื่อการแข่งขันฟุตบอลโลกมาถึง แฟนบอลชาวไทยก็เฝ้าติดตามเชียร์ทีมชาติหรือนักเตะที่ตนชื่นชอบและคุ้นเคยคืออยู่แล้ว จากการชมฟุตบอลของสโมสรยุโรปหลายประเทศที่มีให้ดูกันทุกสัปดาห์ สองทีมโปรดของคนไทยคงไม่พ้น อังกฤษ และบราซิล รวมไปถึง เยอรมนี, อิตาลี, อาร์เจนตินา, ฝรั่งเศส, ฮอลแลนด์, สเปน ฟุตบอลโลกครั้งที่ผ่านมาก็เยอรมนีเป็นเจ้าภาพ แชมป์โลกยังคงเป็นของประเทศจากยุโรปคือ อิตาลี

สำหรับฟุตบอลโลกล่าสุดเป็นครั้งแรกที่ทวีปแอฟริกาถือประเทศแอฟริกาใต้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันหนึ่งเดือนเต็ม จากนั้นเปิดสนามวันที่ 11 มิถุนายน ประเทศเจ้าภาพพบกับเม็กซิโก ส่วนนัดชิงชนะเลิศจะมีขึ้นในวันที่ 11 กรกฎาคม แฟนบอลชาวไทยคงได้สนุกสนานตื่นเต้นกับการชมฟุตบอลกันอย่างเต็มอิ่มอีกครั้ง ทั้งที่บ้านร้านอาหาร และชมฟุตบอลจอยักษ์ในสถานที่ต่างๆ ที่จัดให้ชม สี่ปีก่อนผมกับเพื่อนก็ไปดูรอบคัดเลือกคู่ศึก ระหว่างฝรั่งเศสกับสเปน หน้าลานเซ็นทรัลเวิลด์ ราชประสงค์ ก็ได้บรรยากาศไปอีกแบบ ส่วน

ในโลกภาพยนตร์มีหนังหลายเรื่องที่ใช้ฟุตบอลโลกเป็นฉากหลัง ส่วนใหญ่ไม่ใช่หนังจากฮอลลีวูด น่าจะเป็นเพราะสหรัฐอเมริกาไม่เคยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตบอลโลกมาแล้วในปี 1994 แต่กีฬาฟุตบอลหรืออเมริกันชนเรียกว่า ซ็อคเกอร์ ยังได้รับความนิยมน้อยกว่า อเมริกันฟุตบอล บาสเก็ตบอล และเบสบอล

Sixty Six (2006) เป็นหนังที่มีฉากหลังเกี่ยวกับฟุตบอลโลก เป็นหนังจากอังกฤษ ประเทศที่เป็นต้นตำรับของฟุตบอล เพราะมีการจัดการแข่งขันระหว่างสโมสรในประเทศมาช้านาน ปัจจุบันพรีเมียร์ลีก ลีกของอังกฤษก็เป็นลีกที่คนไทยให้ความนิยมมากกว่าลีกของประเทศอื่น (และเชื่อได้ว่าคนไทยรู้จักนักเตะในพรีเมียร์ลีกมากกว่านักเตะในสโมสรต่างๆ ของไทยด้วยซ้ำ) แต่ทีมชาติอังกฤษกลับไม่ประสบความสำเร็จในฟุตบอลโลกนัก บางครั้งยังแย้มถึงกับตกรอบคัดเลือกก็เคยมาแล้ว ยังดีที่เคยคว้าแชมป์มาได้หนึ่งครั้งในปีที่อังกฤษเป็นเจ้าภาพคือปี 1966 ที่เป็นชื่อหนังเรื่องนี้เป็นเสมือนบันทึกความทรงจำในวัยเยาว์

ของผู้กำกับชาวอังกฤษเชื้อสายยิว พอล เวลแลนด์ (Made of Honor, Roseanna's Grave) โดยเล่าผ่านเรื่องราวของเด็กหนุ่มวัย 12 ปี เบอร์นี่ รูเบนส์ (เกรจจ์ ซัลกิน) เขาเป็นเด็กชายใส่แว่นที่ไม่ได้โดดเด่นอะไร สุขภาพก็ไม่ค่อยแข็งแรงเพราะเป็นโรคหอบ มีพี่ชายอยู่คนที่ชอบแกล้งน้อง ส่วนพ่อแม่มีนิสัยแปลกๆ หลายอย่าง เช่นชอบย้าคิดย้าทำ ขบถซ้ามากๆ ไม่ยอมเอาเงินฝากธนาคารแต่เก็บไว้ในกล่อง คนที่พอจะพึ่งพาได้มีเพียงแม่ที่ปกติที่สุดในบ้าน และคอยให้กำลังใจเขา

ในปีนั้นเบอร์นี่กำลังเรียนคำสอนของศาสนายิวกับรับใบผู้พิการทางสายคาที่สอนมุมมองในชีวิตให้กับเขาหลายอย่าง เพื่อเตรียมตัวเข้ารับพิธีบาร์ มิตซ์ว้าห์ (bar mitzvah) เป็นพิธีที่ก้าวสู่ความเป็นผู้ใหญ่ของชาวยิว มีพิธีกรรมอ่านพระคัมภีร์ในโบสถ์ หลังจากนั้นก็มีงานเลี้ยงกันในเครือญาติและเพื่อนบ้าน ซึ่งตอนออลวีพี่ชายเขาได้รับพิธีนี้ ทางบ้านจัดงานเลี้ยงใหญ่โตที่โรงแรม มีแขกมาในงานมากมาย

เบอร์นี่เองก็วาดฝันเอาไว้ว่า จากเด็กที่ไม่ค่อยมีใครให้ความสำคัญในงานเลี้ยงหลังพิธีบาร์ มิตซ์ว้าห์ เขาจะเป็นดั่งศูนย์กลางของจักรวาล มีแต่คนทักทาย ได้รับของขวัญมากมาย งานเลี้ยงของเขาต้องมีแต่อาหารอร่อยๆ คนตรีที่ไพเราะ เขาเฝ้าวางแผนทุกอย่างสำหรับงานเลี้ยง แต่ไม่ทราบว่าจะด้วยเหตุผลกลใดพิธีของเขาถึงได้กำหนดไว้ในวันที่ 30 กรกฎาคม ตรงกับวันชิงชนะเลิศฟุตบอลโลกพอดี ส่วนหนึ่งน่าจะเป็นเพราะก่อนฟุตบอลโลกไม่มีใครเชื่อมั่นในศักยภาพของทีมชาติอังกฤษว่าจะผ่านไปถึงนัดชิงชนะเลิศได้ แต่เชื่อมั่นในทีมเต็งอย่างบราซิลและโปรตุเกสมากกว่า แต่เบอร์นี่เองก็ไม่ประมาทเขาเริ่มศึกษาทุกอย่างที่เกี่ยวกับฟุตบอลโลก และเมื่อการแข่งขันมาถึง จากนั้นเปิดสนามที่ทำได้แค่เสมอ ผลงาน

ของอังกฤษกลับวันดีคืนดี ทั้งทั้งประเทศต่างยินดีปรีดา ร่วมใจกันเชียร์ คงมีแต่เพียงเบอร์นี่ที่ไม่อยากให้อังกฤษผ่านเข้าถึงนัดชิงชนะเลิศ เพราะจะไม่มีโครงการงานเลี้ยงหลังพิธีบาร์ มิตซ์ว้าห์ของเขา

Sixty Six เป็นหนังจากอังกฤษที่ทำได้น่ารักอบอุ่น ให้ความบันเทิง และให้แบบอย่างข้อคิดการเรียนรู้ เต็มโต จากวัยเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่ใช่แค่อายุที่มากขึ้นเท่านั้น แต่ต้องเป็นการเติบโตทางความคิด วุฒิภาวะ การมองโลก มองชีวิตในแนวทางหนัง coming of age ชีวิตของเบอร์นี่อาจไม่มีความสุขนักที่บ้าน แต่ในที่สุดเขาก็ได้เรียนรู้ว่า ก็ไม่ใช่เรื่องสำคัญอะไร ตราบใดที่พ่อแม่ พี่ ยังรัก ห่วงใย แกร่ความรู้สึกรักของเขายู่เสมอ เขาอาจจะไม่เก่งในบางอย่างเช่นเล่นฟุตบอล แต่ก็มียุทธวิธีที่เขาทำได้ดี เช่นการสวดในพิธีบาร์ มิตซ์ว้าห์

ส่วนงานเลี้ยงแม้จะห่างไกลจากที่ฝันไปเสียทุกอย่าง แต่ก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่โตอะไร ก็ใครจะไปทำนายล่วงหน้าได้ว่าอังกฤษจะมาไกลถึงนัดชิงชนะเลิศ ตัวเขาเองก็ต้องเข้าใจรอบครัด้วยว่าฐานะทางบ้านไม่ได้ดีเหมือนเดิมแล้ว ด้วยกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง เมื่อร้านค้าใหญ่ที่มีสาขามากมาย มาตั้งร้านอยู่ตรงข้ามร้านขายของชำของพ่อและน้องชายพ่อ จนในที่สุดร้านของพ่อต้องปิดกิจการ และในวันที่เขารู้สึกเบื่อหน่ายชีวิตก็ยังมีคนดีๆ ที่ต้องเสร้านะเตือนใจในความผิดที่ไม่ได้ก่อ เช่นคุณหมोजิตที่รักษาโรคหอบของเขา

ฟุตบอลโลกครั้งนี้ก็ขอให้ท่านผู้อ่านมีความสุขกับการเชียร์ทีมโปรดทุกนัด แต่อย่าฝืนดูมากจนไม่มีเวลาพักผ่อนจนทำให้เสียสุขภาพ และอย่าผลอไปเล่นพนัน จนทำให้ฟุตบอลโลกเปลี่ยนจากความสุขสนุกสนานกลายเป็นความทุกข์ถนัดไปได้

แล้วเราก็พบกัน

ผู้หญิงแกร่งรูปร่างผอมบาง จิตใจงาม ทั้งชีวิตอุทิศให้กับการสอนหนังสือ เธอคือ **คุณครูกิติมา** เคยพำสอนวิชาภาษาอังกฤษให้กับเนรเล็ก และเนรใหญ่ที่สามพรานเป็นเวลากว่า 30 ปี และย้ายมาสอนที่โรงเรียนอัสสัมชัญศึกษาอีกเกือบ 10 ปี ครูรักอาชีพครูมาก มีความสุขกับเด็กๆ ซึ่งปัจจุบันศิษย์โตเป็นผู้ใหญ่ บ้างก็เป็นพระสงฆ์ ที่ช่วยแพร่ธรรม จึงถือว่าครูเป็นปูชนียบุคคล

ดิฉันได้มีโอกาสรู้จักครู เมื่อลูกสะใภ้ตั้งใจจะไปเยี่ยมคุณครูของเธอซึ่งสุขภาพไม่แข็งแรง ช่วยตัวเองไม่ได้ ต้องอาศัยคนดูแล ครูอยู่คนเดียว ไม่มีลูกหลานหรือญาติเผอิญลูกสะใภ้อยู่ไม่ห่างไกลจากบ้านครูก็เลยชวนอาสาช่วยครูทุกด้าน

ดิฉันได้พบครูและทักทายพร้อมทั้งมอบหนังสือ “สร้างสุขให้ชีวิต” และ “อุดมสานต์” ให้ โดยที่ไม่ทราบเลยว่า ครูปรารถนาอยากพบดิฉันมานานแล้ว ครูเคยอ่านบทความต่างๆ ที่ดิฉันเขียนลงในอุดมสานต์ตั้งแต่ฉบับแรก ครูติดตามอ่านมาตลอด และตั้งใจอยากจะนั่งรถไปพบดิฉันที่สำนักพิมพ์เพื่อจะได้รู้จักกัน

ครูเป็นแฟนคลับคนหนึ่งของดิฉัน แต่กว่าเราจะได้พบหน้ากันก็เกือบ 10 ปี พระคงจะคลำใจให้ดิฉันไปเยี่ยมครูโดยบังเอิญ โลกนี้กลม คนตั้งมากมายแต่ก็เหมือนพรหมลิขิต ดิฉันรู้ซึ้งถึงน้ำพระทัยของพระที่ผ่านทาง St.Jude ครูอ่านบทความและจำเรื่องราวแต่ละเรื่องได้ตลอด จำชื่อตัวเอกของเรื่องได้ ครูบอกว่าคนเขียนตั้งใจเขียนและมีแนวคิด ทำให้ผู้อ่านได้รับอาหารใจ มุมมอง

เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ครูเริ่มรู้จักอัครรรย์ต่างๆ ของ St.Jude

ครูไม่ได้นับถือคริสต์ แต่อยู่ในสิ่งแวดล้อมรอบตัวของคนนับถือคริสต์ รู้จักนักบวช และเพื่อนร่วมงานต่างๆ เป็นคริสต์ ครูได้รับแบบฉบับที่ดีของคริสตชน แต่ที่แปลกคือเมื่อดิฉันลาครูกลับในวันนั้นครูก็เริ่มเปิดหนังสือรวมเรื่องต่างๆ ของอุดมสานต์ ที่ดิฉันรวมเป็นเล่ม ครูเห็นชื่อดิฉันก็ดีใจมาก รีบโทรมาหาลูกบอกว่าครูอยากพบดิฉันมานาน พระคลำใจจนได้พบกัน

ดิฉันก็ต้องขอขอบคุณอุดมสานต์อีกครั้งที่ทำให้ดิฉันได้รู้จักคนดีๆ เพิ่มขึ้นทุกวันจากบทความทุกเดือนมีอิทธิพลทำให้คนอ่านได้นำไปปฏิบัติเหมือนดังกระจกสะท้อนพฤติกรรมของตนเอง นำไปปรับปรุงแก้ไข แค่นี้ก็ยิ่งใหญ่สำหรับดิฉัน ผู้ไม่เคยคิดเลยว่าจะมีพรสวรรค์ในด้านการเขียนมาก่อน

St.Jude หยั่งรู้ว่าในประเทศไทย อัสสัมชัญไม่มีใครรู้จักท่าน ท่านเพียงต้องการให้ดิฉันเป็นผู้ช่วย

ให้คนได้เข้ามาขอความช่วยเหลือจากท่าน และก็ได้สำเร็จเป็นส่วนใหญ่ ท่านได้รับพรจากพระ เพราะเป็นญาติสนิทของพระเยซูเจ้า ท่านมีความเมตตา สงสาร จะช่วยคนทุกเพศ ทุกศาสนา เพียงให้คนพ้นทุกข์ ให้มีกำลังใจ นำสิ่งดีๆ และพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่นต่อไป ท่านไม่ต้องการสิ่งตอบแทนใดๆ เช่นเดียวกับครูกิติมา เมื่อใดครูอธิษฐานของท่านให้คลายทุกข์ให้ดิฉันให้โทรศัพท์กลับมาหาครู ท่านเชื่อไหมว่าลูกโทรทันที โดยไม่รู้ว่าครูกำลังรอคอยความช่วยเหลือจากเขา

ครูทั้งและศรัทธาท่านนักบุญมาก ขนาดคนต่างศาสนาท่านก็ไม่ทอดทิ้ง ช่วยทันทีทันใด

เมื่อเร็วๆ นี้ครูเชิญพระสงฆ์ และเพื่อนครูในอดีต ซึ่งปลดเกษียณแล้วให้ไปร่วมสังสรรค์กัน โดยมีดิฉันและลูกไปด้วย ดิฉันได้รู้จักเพื่อนของครูซึ่งก็อ่านบทความของดิฉันเป็นประจำ บอกว่าได้ซื้อคิดมากมาย และจิตใจได้รู้จักตัวจริง

ดิฉันได้ปรึกษา แลกเปลี่ยนและพูดคุยกับ **คุณพ่อชุมภา คุร์ตัน** (สามพราน) ว่า St.Jude ทำอัศจรรย์ ปาฏิหาริย์มากทั้งคริสต์ และต่างศาสนา ท่านยอมรับว่า ท่านนักบุญต้องการผู้เผยแผ่คนทั่วไปที่จิตใจใสสะอาด ซื่อๆ และอยากช่วยคนให้มาทำงานในด้านนี้ และเรื่องนี้ดิฉันมีโอกาสเล่าให้ **เซอร์มาร์ติน** (โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์) ท่านก็พูดเช่นเดียวกันว่า พระให้ St.Jude คลายให้คนทั่วไปได้รู้จักท่าน และพร้อมจะช่วยคนทั่วไปตลอดไป แต่สิ่งหนึ่งที่พวกเราไม่เห็นด้วยเลยกับรูปภาพของท่านนักบุญ มีบทสวดอยู่ด้านหลังภาพพร้อมทั้งข้อความให้ผู้ขอ ต้องสวดและพิมพ์ภาพแจกอีกจำนวนมากมาย ถึงจะได้รับพรจากท่านด้วยต้องการจะสำเร็จผล เรื่องนี้ดิฉันขอร้องโปรดอย่ากำหนดกฎเกณฑ์ใดๆ เป็นการบังคับจิตใจของผู้วอนขอ มันขึ้นอยู่กับความเชื่อ ความศรัทธาของผู้ที่ไว้วางใจท่านมากกว่า ดิฉันไม่ต้องสวด

ภาวนาตามนั้น แต่เพียงระลึกถึงและคุยกับท่านเหมือนพี่ชายที่แสนดีก็เพียงพอที่คำขอได้บังเกิดผลง่ายๆ และทุกคนที่ดิฉันรู้จักจะวอนขอก็สำเร็จอย่างง่ายดายไม่มีพิธีรีตรองใดๆ ค่ะ

กลับมาเล่าเรื่องครูกิติมาต่อ คีนันครูเลี้ยงอาหารอย่างดี ทุกคนอิมอรอยและมีความสุขได้พบคนดีๆ รอบข้าง แวดตาและสีหน้าครูเปี่ยมด้วยความสุขสันต์ ที่นานๆ จะได้ออกมาเปิดหูเปิดตา และยังได้พบมิตรเก่า คุยกันถึงบรรยากาศเก่าๆ สมัยครูสอนเด็กๆ แค่นี้ก็ทำให้ครูมีพลังที่จะใช้ชีวิตโดดเดี่ยวต่อไปอย่างเข้มแข็ง

สิ่งหนึ่งที่ทำให้ดิฉันแปลกใจมากที่ครูพร้อมจะเปลี่ยนศาสนามาใช้ชีวิตคริสตชน เป็นลูกของพระ ยินดีจะรับศีลล้างบาป เป็นไปได้อย่างไรกับคนที่ยึดศาสนาอื่นมาตลอดชีวิต การเปลี่ยนศาสนาไม่ใช่สิ่งง่ายเลย แต่พระก็ทำได้ ท่านทำให้ครูเชื่อเรื่อง St.Jude ครูสวดบทวันทามาริอาได้ ครูรู้คำสอนคุณพ่อชุมภาได้มอบสายประคำให้ครู เป็นสายแรกที่คุณพ่อให้ที่ครูมีคุณพ่อจิตใจที่ครูมีความเชื่อ คุณพ่อได้มอบสายประคำจากกรุงโรมที่คุณพ่อใช้สวดทุกวันเพื่อให้ครูรู้ว่าครูมีความสำคัญ และมีคุณค่ามากสำหรับสายประคำนี้

ดิฉันถามคุณพ่อว่า ครูจะได้ไปสวรรค์ไหม หากรับศีลล้างบาปไม่ทัน เพราะครูมีสุขภาพทรุดโทรมลงทุกวัน คุณพ่อยืนยันว่าไม่เป็นไร ครูมีความเชื่อเหมือนรับด้วยความปรารถนาซึ่งยิ่งใหญ่ที่สุด ดิฉันรีบชวนขวยหาบทสวดที่ครูอยากได้ใช้สวดและรูปพระ หนังสือศาสนา อย่างน้อยครูจะได้เตรียมตัวอย่างดีเพื่อไปรับใช้พระต่อไปในสวรรค์

ทุกสิ่งมีสิทธิ์เกิดขึ้นได้ถ้าหากเป็นน้ำพระทัยของพระ ดังเช่นครูกิติมา ที่ยังคงใช้ชีวิตอยู่อย่างโดดเดี่ยว แต่ขณะนี้ครูมีที่พึ่งทางใจที่พิเศษที่สุดจริงไหมคะ

นรสิงห์ขายหมู ชัยสิทธิ์ขายไก่

สวัสดีครับพี่น้องคนไทยทุกคนที่ต่างทำหน้าที่กันอยู่ไม่ว่าจะเป็นพนักงานออฟฟิศ มนุษย์เงินเดือน พ่อค้า ประชาชน เราทุกคนต่างเป็นคนไทย... เศรษฐกิจยังไม่ดี มีหนี้สิน เราเองยังต้องทำงานเพื่อปลดหนี้ ใช้น้ำกันอยู่ ทุกอาชีพต่างต้องทำมาหากินด้วย หยาดเหงื่อ ทำด้วยความซื่อสัตย์สุจริตกันทั้งนั้นนะครับ

พูดถึงนานาอาชีพ ขอขอบคุณ คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง ที่ให้โอกาสผมไปอบรมเกี่ยวกับการทำข้าว ถ่ายภาพ ฯลฯ จึงมีวันนี้ และมีอาชีพมาให้พี่น้องได้อ่านกัน ได้รู้ถึงความยากลำบากของแต่ละอาชีพ ที่ต่างก็ใช้เวลานานและเหน็ดเหนื่อยเพื่อหาเงินทองเลี้ยงลูก เลี้ยงครอบครัวตัวเอง และช่วยเหลือผู้อื่นที่ได้รับความเดือดร้อน

ห้วงจังหวะเวลาของแต่ละวันผ่านไปอย่างไม่รู้จบ เวลาของแต่ละคนมีเท่ากัน 24 ชั่วโมง ยากดีมีเงิน คนจนคนรวย 24 ชั่วโมงเท่ากัน เหมือนร้านสะดวกซื้อ เปิด 24 ชั่วโมง

ถึงวันนี้โรงเรียนนักบุญเปโตรอายุ 178 ปีแล้ว สอนลูกศิษย์ลูกหาสำเร็จไปหลายหมื่นคน บ้างมีกระแสเรียกเป็นพระสงฆ์ เป็นซิสเตอร์ บราเดอร์ ก็มากเป็นร้อย แม้ที่โรงเรียนไม่มีวิชาขายหมู ขายไก่ ขายรถ ขายของ แต่ทุกคนก็มีกระแสเรียกที่แตกต่างกันเพื่อพระอาณาจักร เพื่อให้ทุกคนทำหน้าที่อย่างดี และซื่อสัตย์

มาเดือนนี้มารู้จักกับ เปโตร นรสิงห์ ชัยพระคุณ อายุ 64 ปี (แดง) สมรสกับโลบลดา บุญหลง ชัยพระคุณ อายุ 60 ปี มีลูก 5 คน โตๆ มีครอบครัวกันหมดแล้ว อยู่บ้านเลขที่ 32/2 ม.1 ท่าข้าม เบอร์โทร. 0-3438-5564

เปโตร นรสิงห์ ชัยพระคุณ เป็นพี่ชายของ คุณพ่อสามัคคี ชัยพระคุณ คณะซาเลเซียน เจ้าอาวาสวัดนักบุญยอแซฟ ถ้ำสิงห์ ชุมพร บุตร

ของนรสิงห์ทั้ง 5 คน ได้แก่ เปาโล สุรชัย อายุ 40 ปี อันตน นรนาท อายุ 37 ปี ยวง มาโนช อายุ 33 ปี เปโตร ชัยสิทธิ์ อายุ 29 ปี ปุณเกรือา ผุสดี อายุ 22 ปี ลูกๆ มีอาชีพค้าขายหมด เปโตร ชัยสิทธิ์ (ไก่) และปุณเกรือา ผุสดี ก็ช่วยเตี้ย-แม่ ขายไก่ ขายหมู เสาร์-อาทิตย์

เปโตร นรสิงห์ เป็นลูกของเปโตร ฟิลิป ชัยพระคุณ และเซซีลียา สุรัตน์ (หม้อตาล) ชัยพระคุณ (เสียชีวิตหมดแล้ว) มีพี่น้องทั้งหมด 11 คน

เปโตร ชัยสิทธิ์ เล่าให้ฟังว่า ทุกวันนี้มีอาชีพขายหมู ขายไก่ คือ เช้าวันธรรมดาขายไก่ ชิ้นส่วนไก่ ลูกชิ้นหมู เนื้อ ปลา ไก่ ของสด ฯลฯ ขายตั้งแต่ตี 5 ถึงตลาดวาย ก็ประมาณ 09.30 น. ชิ้นส่วนไก่ที่ขาย ได้แก่ ไก่ปีก ลูกสะ 75 บาท ปีกเต็ม 80 บาท ปีกกลาง 120 บาท เครื่องใน 75 บาท น่องสะโพก 65 บาท เนื้อไก่ 70 บาท และอื่นๆ อีกหลายอย่าง ซึ่งจากโรงงานมา เบทเทอร์ สาย 5 (พุทธมณฑล) ได้วันละ 200 กิโลกรัม วันเสาร์-อาทิตย์ ขายทั้งไก่ ทั้งหมู

หมูซื้อจากโรงฆ่านครปฐม วันธรรมดาขายตอน บ่ายสามโมงครึ่ง จนถึง 3-4 ทุ่ม หมูเนื้อแดง กิโลละ 120 บาท ชีโครง กิโลละ 100 บาท 3 ชิ้น 110 เหมือนตลาดสดทั่วไป

ส่วนชีวิตของนรสิงห์ เคยเป็นลูกจ้างมาก่อน เมื่อปี 2513 เป็นลูกจ้างโรงงานย้อมผ้าแถว นครชัยศรีอยู่พักหนึ่ง และเบนเข็มชีวิตมาจับเรือ สองตอนและเรือหางยาว เขาเคยจับเรือขายหมู มาก่อน ขายอยู่ 5 ปี เพราะสมัยก่อนยังใช้แม่น้ำ ลำคลองเป็นหลัก สมัยนั้นน้ำมันเบนซินลิตรละ 5-6 บาท บ้านเรือนอยู่ริมแม่น้ำ หลังจากเลิกขาย ทางเรือก็ไปขายแถว เอกชัย บางบอน บางขุนเทียน 35 ปี ต่อมาไปขายหมูที่ตลาดนัด เสียค่าเช่า เดือนละ 700 บาท รวมขายมา 40 กว่าปีแล้ว

สมัยที่ยังหนุ่มยังแน่นฆ่าแหละขายเอง แต่เหนื่อย ตอนหลังจึงไปซื้อหรือรับมาขาย ช่วยให้เหนื่อยน้อยหน่อย ถ้าไรน็ดหน่อยก็พอ เพราะลูกๆ โตแล้ว เสียแรงชอบหาห่วงหาปลา เพราะเคยหามาตั้งแต่เด็กๆ ปัจจุบันก็ยังหาปลาที่ บางเลน ได้มาก็ขายบ้าง กินบ้าง นรสิงห์เล่าว่า วันธรรมดาขาย บ่าย 3 โมง ถึงประมาณ 2-3 ทุ่ม ลูกค้าส่วนมากเป็นพวกโรงงานบีทาเก้น และ โรงงานเฟอร์นิเจอร์ จะมาซื้อไปทำกับข้าวเพราะ พวกเขาเลิกงานประมาณ 4-5 โมงเย็น หมูก็แช่ น้ำแข็ง มีเครื่องใน ถ้าใส่เล็ก ดับ ปอด หัวใจ ฯลฯ

เปโตร ชัยสิทธิ์ ก็มาช่วยขายหรือขายประจำ กับแม่ (โบลูตา บุญหลง) ตอนเช้ามีด ตี 4 ตี 5 ถึง 10 โมงเช้า ผมสังเกตดูประชาชน พ่อค้า แม่ค้า ก็ซื้อง่าย ขายคล่อง แต่คนน้อยเพราะต่างคน ต่างไปทำงาน ต้องกินอาหารถุง 20-30 บาท ก็พอจะไปทำงานได้แล้ว

ได้รู้จักอีกหนึ่งอาชีพ ชีวิต 50-60 ปี ของ คนบางคนทีประกอบอาชีพ ผ่านร้อน ผ่านฝน ผ่านหนาวมา วันเวลาผ่านไปอย่างไม่หวนคืน ฉะนั้น จงทำดี เอื้อเฟื้อต่อกันและกัน เพราะทุกคน เป็นพี่น้องกัน

ท้ายที่สุด ขอให้ผู้อ่านจงมีสุขภาพกายใจที่ดี เพราะมันจะทำให้ร่างกายแข็งแรง ออกกำลังกาย บ้างนะครับ พบกันใหม่ฉบับหน้าครับ

ถ้าคุณกำลังมองหาสถานที่จัดงานแต่งงาน
ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงามที่สุดในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 145/1-2 ถ.จักระพาศ ด.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
โทร/แฟกซ์ 0-2701-6871, 0-2701-6873
08-9524-0602 (พี่ม) 08-1758-5119 (นิว)
สำหรับลูกค้าที่เป็นคาทอลิก ลด 20 %
www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

สวัสดีค่ะ ในที่สุดก็เวียนมาครบวาระ 1 ปี ของ “ปีพระสงฆ์”...ขอร่วม
ชื่นชมยินดี...ขอส่งกำลังใจ...มอบคำภาวนาให้แก่พระสงฆ์ทั่วโลก และเป็นพิเศษ
สำหรับพระสงฆ์ไทยทุกองค์ ทูลวอนขอพระเยซูเจ้าผู้เป็นสงฆ์นิรันดร์ ได้
อวยพระพรให้พระสงฆ์ไทยทุกองค์มั่นคงในกระแสเรียก และอภิบาลสัตบุรุษ
ตามอย่างพระองค์ตลอดไปด้วยเทอญ

จึงขอนำคำประพันธ์ของ มาริอา วัลยา กอบกุลนันท์ มาแบ่งปันทั้งแก่
พระสงฆ์ นักบวชทั้งชาย-หญิง และมวลสมาชิกอุคมสาคนด์ ที่รักทุกท่านค่ะ

พระสงฆ์

พระเอยพระสงฆ์

ท่านเป็นองค์

เป็นผู้แทน

อภิบาล

เป็นผู้นำ

ศักดิ์สิทธิ์จริง

คอยปกป้อง

อวยพรชัย

สืบสานต่อ

องค์ความรัก

สัตบุรุษ

จิตวิญญาณ

นำเคารพ

คุ้มครอง

ให้สุขสันต์

พระวรสาร

ประจักษ์พยาน

สุดจิตใจ

งานใหญ่ยิ่ง

และนบไหว้

จากผองภัย

นิรันดร์เอย

มาริอา วัลยา กอบกุลนันท์

JESUS
I TRUST IN THE

“ยังต้องอยู่กันอีกนาน”

ควันพุ่งขึ้นพ้นไปไม่ได้ขาด
ปล่อยอากาศเข้าออกด้วยหมอกขาว
แบกเด็กน้อยห้อยหลังทุกครั้งคราว
บอกเรื่องราวที่เห็นเป็นอย่างดี
มีความสุขเพราะสุขสุดไปเรื่อย
หนูก็เมื่อยแดดอ่อนเริ่มร้อนจี๋
หาหน้ากากนิรภัยยังไม่มี
มันอัดอัดเต็มทีนะคุณตา
กว่าจะโตเต็มวัยอาจตายก่อน
หนูยังอ่อนหน้าใสไม่ประสา
ก็เล่นสูดดูดอัดซัดเข้ามา
มันแสบตาทุกทีที่พ้นควัน
ถ้ารักหนูปู่จำต้องพาหนี
ผมสองสีโปรดนำทางที่สร้างสรรค์
หยุดโถมใส่วัยสวยด้วยหมอกควัน
จะได้อยู่ด้วยกันให้ยาวนาน

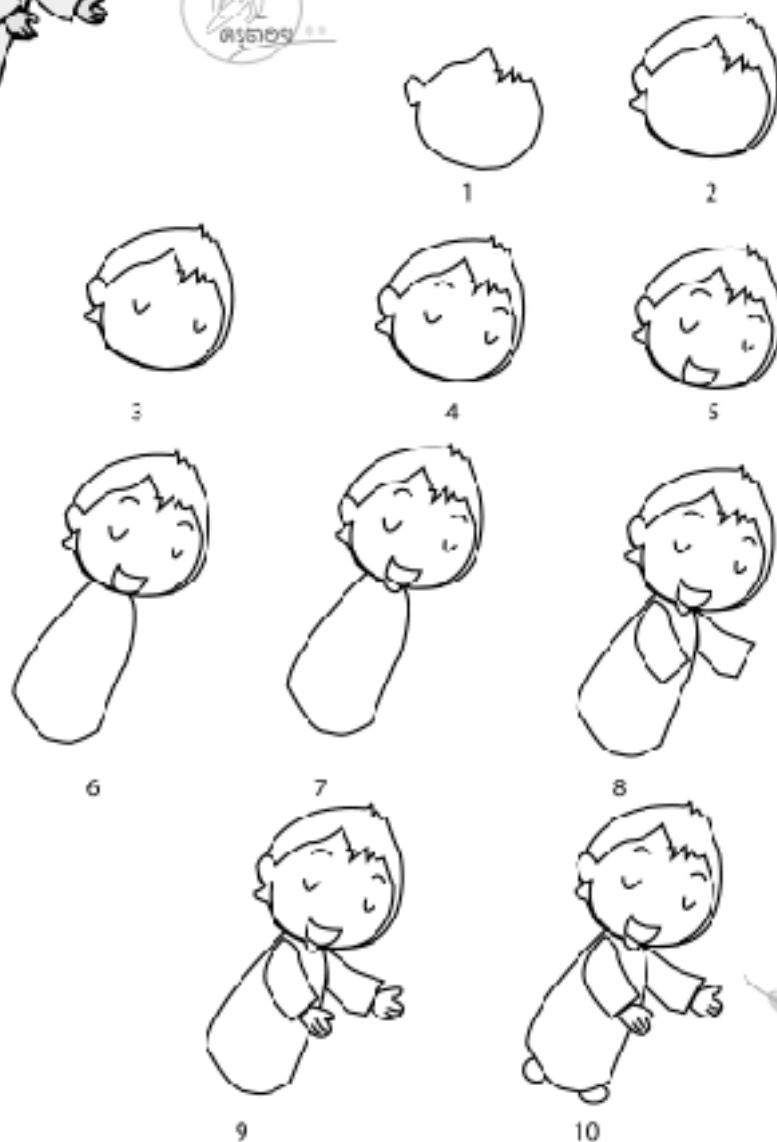
กอดระหว่างสี่

- โลกปฏิสนธาค่าศาสนาและความเชื่อ
พวกเขาไม่ยอมรับต่อพระผู้เป็นเจ้า
กตัญญูรับเสรีภาพไปชอบเขต
เสรีภาพของเขาจึงเกิดกินยั้งคนที่เขาอยู่
เสรีภาพที่เขาคิดจะควบคุมได้
ด้วยกฎหมายที่เขียนกันขึ้นมาเอง
โดยบิดพระเป็นเจ้าออกไปในการนี้
- ชาวเลวีชนกลับมายังจุดเดิมต้น
เมืองของ อาดัม - เอวา
ตั้งแต่มนุษย์คู่แรก ที่ล้มเหลวไปแล้ว
เมื่อคิดจะปกครองตนเองโดยไม่บนอบ
ต่อพระเป็นเจ้า
- ผู้สืบพระพิณก็รีบมาไว้ที่ราฟังแล้ว
เมื่อมนุษย์ผู้ใดพระเป็นเจ้าออกไปจากชีวิต
และคิดจะปกครองตนเอง
จะจบลงที่ความวุ่นวายอย่างมหานธ
และมุ่งสู่ความตายอย่าง อาดัม - เอวา
- ผู้คนถูกนิยามศาสนาว่าเป็นอุปสรรค
ต่อเสรีภาพ
พวกเขาอิสระได้เต็มที่
ปกครองกันและกันเองได้
โดยไม่มีต้องมีศาสนามาทำพุ่มนในธรรม
ให้วุ่นวายใจ
- เสรีภาพของเกิด
จนเป็นการประท้วง
ตามมาด้วยจลาจล
และบุตรสาวชื่อ
ทั้งของฟ้าของตัวและพวกป่วนป่วน
คือ ต่างก็สร้างสถานการณ์
เพื่อความชอบธรรมของตนเอง
- โลกยังคงคิดว่าระปกครองดูแลตัวเองได้
ไม่ขึ้นกับพระเป็นเจ้า
โลกจึงยังคงจลาจลและวุ่นวายต่อไป
อาดัม - เอวา เป็นรูปแบบของการจลาจล
กาอิน - อาเบล เป็นต้นแบบ
แผนการต่อสู้เมื่อสู้กับระบอบ
เพียงแต่ใครจะเป็นอาเบล?
แล้วใครเล่าเป็นกาอิน?

14 พฤษภาคม 2010

ภาพ: ทำ: พงศ์ ประมวล

มาวาดรูปกับครูต๋อง

เป็นกำลังใจให้กันและกันในดำทรวงนา
 ความดีงามจะรุ่งโรจน์ให้เราอยู่ในสันติสุข
 และโลกก็จะปลอดภัย

ชวนน้องๆ

พี่ป๊องและชาวคณะ

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ ที่น่ารักทุกคน...หลายวันก่อนพี่ป๊องได้รับจดหมายจาก คุณป้าของน้องแจกัน (ด.ญ.ภัทรวธิดา เข็มทอง) จ.ประจวบคีรีขันธ์ ความว่า...

ดิฉันส่งภาพหลานมาร่วมยิ้มด้วยนะคะ ชอบ “จูเนียร์โฟโต้” มาก เพราะได้ดูภาพสวยๆ น่ารักๆ ของเด็กๆ... และคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีที่เด็กๆ จะได้อ่าน ได้ดูภาพสวยๆ ในอุดมสถานที่ ดิฉันขอสนับสนุนด้วยคนและจะให้หลานๆ ได้สนใจมากขึ้น

ขอขอบคุณผู้จัดทำ “อุดมสถานที่” ที่ได้ช่วยกันสร้างสรรค์หนังสือดีๆ ในแวดวงคาทอลิกของเราที่มีความรู้ และเนื้อหาสาระที่ดี...

ขอพระเจ้าอวยพรคุณป๊อง และชาวคณะผู้จัดทำอุดมสถานที่

ป้าของน้องแจกัน ค่ะ

ทีมงาน อุดมสถานที่ ขอขอบพระคุณคุณป้าของน้องแจกันมากๆ ที่ได้สนับสนุนกิจกรรมของสโมสรอุดมสถานที่ และเป็นกำลังใจให้พวกเราทีมงาน... เราจะพยายามทำสิ่งดีให้ดียิ่งขึ้นครับผม

ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..

จูเนียร์โฟโต้

โครงการใหม่ 2010

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมสถานที่ได้เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ พี่ป๊องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” ในปี 2010 เข้ามาร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๊อง สโมสรอุดมสถานที่ ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาครสุวรรณ ถ.นนทรี ซอยนนทรี ยานนาวา กทม. 10120 หรือส่งที่ E-mail: john.udomsarn@gmail.com หรือ udomsarn@gmail.com นะครับ...

รางวัลชมเชย

ค.ญ.ฐิตาภรณ์ แสงดาว

ค.ญ.กীরติ เศรษฐฐิติ

ค.ญ.เบญญาพร สุนทรเอกจิต (ข้าวโพด)

ค.ญ.เบญญาดา สุนทรเอกจิต (ข้าวฟ่าง)

ค.ช.ณรงค์เดช สุนทรเอกจิต

ค.ช.สิริวัฒนา สุนทรเอกจิต

ค.ช.พันแสง วิสัยพันธ์

ค.ช.เดชากร ปิตาภรณ์

■ พี่อ๋อ คุยกันฉบับเพื่อน

มาถึงช่วงของ “คุยกันฉบับเพื่อน” นับเป็นประตูอีกบานหนึ่งที่จะทำให้น้องๆ และเพื่อนสมาชิกได้มาพบเจอ แบ่งปันความคิดสร้างสรรค์ และมุมมองใหม่ๆ โดยเฉพาะน้องๆ เด็กๆ ที่ร่วมสนุกในการส่งภาพวาดพระบารมี “มุมนเด็กศิลป์” จะได้พูดคุยแบ่งปันประสบการณ์แก่เพื่อนๆ และครั้งนี้ขอเชิญพบกับ น้องศิริพร อินหล่ม (พลอย) ซึ่งก็นับได้ว่าเป็นอีกหนึ่ง “ดาวสโมสลดมศาสนาต์” เลยนะ มีฝีมือ ขยัน อดทน...ขอชมว่าเก่งมาก มีมานะมากจริงๆ เชิญพบกับเขาได้เลยครับ

ชื่อ : ศิริพร อินหล่ม

ชื่อเล่น : พลอย อายุ : 13 ปี

เรียนที่ : โรงเรียนเจ้าฟ้าอุบลรัตน์

ถาม : ทำไมจึงสนใจร่วมสนุกวาดภาพพระบารมี “มุมนเด็กศิลป์” ในสโมสลดมศาสนาต์?

ตอบ : เพราะว่อยากหากิจกรรมทำในเวลาว่างให้เกิดประโยชน์คะ

ถาม : อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้สนใจการวาดภาพพระบารมี?

ตอบ : เห็นภาพแล้วเกิดความสนใจอยากระบายสีให้สวยๆ

ถาม : ได้รับการสนับสนุนจากใคร?

ตอบ : หนูได้รับการสนับสนุนจากคุณครูนพวรรณ ใจตรง บรรณารักษ์ห้องสมุด นำภาพพระบารมีมุมนเด็กศิลป์ในหนังสืออุดมศาสนาต์ มาประชาสัมพันธ์ว่าใครสนใจ อยากจะระบายสีบ้าง หนูก็เลยนำภาพมาระบายสีส่งคุณครูคะ

ถาม : ใช้เวลานานเท่าไรต่อหนึ่งภาพ และเห็นมี ‘ต่อเติม’ สร้างสรรค์ภาพด้วย?

ตอบ : ใช้เวลาต่อเติมรูปและระบายสีประมาณ 2 วันคะ

ถาม : รู้สึกอย่างไรกับ “ผลการตัดสิน”? และเวลาได้รับรางวัล รู้สึกอย่างไร?

ตอบ : ดีใจมากที่ได้ผ่านเข้ารอบ พอได้รับรางวัลก็รู้สึกภูมิใจกับฝีมือของเราคะ

ถาม : ช่วยฝากข้อคิด ส่งกำลังใจให้เพื่อนๆ สโมสลดมศาสนาต์ หน่อยนะ?

ตอบ : สำหรับเพื่อนๆ ที่ร่วมสนุกส่งภาพพระบารมีของ “มุมนเด็กศิลป์” เข้ามาแล้วไม่ผ่านเข้ารอบ ก็อย่าเพิ่งท้อนะคะ เพราะหนูเองก็พยายามหมั่นสังเกตการระบายสีรูปภาพจากพี่ๆ มัธยมที่โรงเรียนแล้วลองนำมาใช้กับตัวเราบ้าง จึงผ่านเข้ารอบคะ

ผลงานของน้องพลอย

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ ทุกคน มาพบกับ อ.เก่ง กันอีกแล้ว สำหรับเดือนนี้ ขอกล่าวถึง “ภาษาดั้งเดิมของพระคัมภีร์”...พระเจ้าใช้ภาษาของมนุษย์ที่แม่จะมีข้อจำกัดในตัวเพื่อสื่อสารเผยแสดงของพระองค์ ดังนั้น การสื่อสารต่อพระเจ้าและต่อพระคัมภีร์จึงหมายถึงการให้ความสำคัญแก่ภาษาที่มนุษย์ใช้ในการเขียนพระคัมภีร์

อ.เก่ง

**รัก
พระคัมภีร์**

ไม่มีส่วนใดของภาษานั้นที่เป็นของพระเจ้า แต่ในแผนการของพระองค์ภาษาเหล่านี้คือภาษาที่พระเจ้าทรงใช้ในพระคัมภีร์ เราจึงต้องสนใจเป็นพิเศษเมื่อศึกษาหนังสือศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้

แต่เดิมพระคัมภีร์เขียนเป็นสามภาษาด้วยกัน คือ ฮีบรู (Hebrew) อาราเมอิก (Aramaic) และกรีก (Greek) หนังสือพันธสัญญาใหม่ทุกเล่มเขียนเป็นภาษากรีก หนังสือพันธสัญญาเดิมเขียนเป็นภาษาฮีบรู ยกเว้นข้อความต่อไปนี้

1. ภาษาอาราเมอิก อสร 4:8-6:18, 7:12-26 ดนล 2:4-7:28 2 คำใน ปฐก 31:47 วลีหนึ่งใน ยรม 10-11

2. ภาษากรีก หนังสือปรีชาญาณ 2 มัคคาบี

3. ภาษาเดิมคงเป็นภาษาฮีบรู แต่ที่มาถึงปัจจุบันพบเพียงแต่ภาษากรีกเท่านั้น

1 มัคคาบี ยูดิธ โทบิต ดนล 3:24-90, 13-14 อสร 1:1, 3:13, 4:17, 5:1, 8:12, 10:3 ff

ในบทนำของหนังสือบุตรสิราเมื่อก่อนกล่าวว่าภาษาเดิมของหนังสือคือฮีบรูหนังสือนี้เป็นคำแปลภาษากรีกต้นฉบับภาษาฮีบรูนั้นหายไปสมัยของนักบุญเยโรม คือ ราวปี ค.ศ. 400 อย่างไรก็ตามในการขุดค้นที่เจนิซาห์ (Genizah) (เป็นห้องเก็บของของศาลาธรรมแห่งหนึ่ง ที่ซึ่งวัตถุศักดิ์สิทธิ์ และหนังสือต้นฉบับเก็บรักษาไว้) กรุงไคโร ระหว่างปี ค.ศ. 1896 ถึง ค.ศ. 1931 ได้มีการค้นพบ 2 ใน 3 ของต้นฉบับภาษาฮีบรู ชิ้นส่วนอื่นๆ ที่เป็นภาษาฮีบรูเช่นกันพบที่กุมรานและมัสซาดา...

ข้อมูลอ้างอิงจาก หนังสือพระคัมภีร์ “ฝัพระหัตถ์พระเจ้า ฝัมือมนุษย์”

การ

พูด

ใจเยบ

สมาชิกใหม่

น้องรัตนกร เนื่องช้าง (น้องณค) *3116*

เกิด : 10 กรกฎาคม 2542

การศึกษา : โรงเรียนวัดสฤตสุวรรณภูมิ

วิชาที่ชอบ : คอมพิวเตอร์ เพราะให้ความรู้มากมาย

อนาคตอยากเป็น : นักแบดมินตัน เพราะอยากคิดทีมชาติ

เป็นคนมีนิสัย : เงียบๆ เฉยๆ แต่ไม่ซึมเศร้า

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : แมว สุนัข กระต่าย

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสือ เล่นเกม

กีฬาที่ชอบ : แบด วอลเลย์

อาหารที่ชอบ : ข้าวผัดกุ้ง ผัดกะเพรากุ้งสับ ส้มตำปูจืด สเปาเกี๊ยว

ความสามารถพิเศษ : วาดรูป

อื่นๆ : สีโปรด สีฟ้า สีชมพู สีม่วง

น้องสหัสวรรษ สุพัฒน์กิจโกศล (ท้อป) *3117*

เกิด : 28 ธันวาคม 2542

การศึกษา : โรงเรียนวัดช่องลม

วิชาที่ชอบ : อังกฤษ เพราะอยากเป็นคุณพ่อ (พระสงฆ์)

อนาคตอยากเป็น : คุณพ่อ เพราะอยากเป็นคริสต์ถ้าได้เป็นก็จะเข้าบ้านเณร

เป็นคนมีนิสัย : ไม่ชอบแกล้งคนอื่น

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัขพันธุ์กระเป๋ และปลา

ชอบใช้เวลาว่าง : วาดรูป

กีฬาที่ชอบ : เล่นบาสเก็ตบอล

อาหารที่ชอบ : ข้าวมันไก่ ผัดกะเพรา ข้าวไข่ดาว

ความสามารถพิเศษ : ทำมือเลื้อยเหมือนงูได้

ประกาศ “อยากเห็นหน้าน้องๆ จังเลย !!!”

เนื่องจาก พี่ป๋องได้รับใบสมัครเป็นสมาชิกของน้องๆ แล้ว แต่ยังขาดรูปถ่ายของน้องๆ หลายคน ซึ่งพี่สงสัยว่าน้องๆ คงลืมส่งกระมัง พี่ป๋องจึงอยากขอให้น้องๆ ช่วยส่งรูปถ่ายตัวน้องๆ เอง (ภาพถ่าย 2 ใบ) จะเป็นภาพสีหรือภาพขาวดำ ก็ได้ ขอให้เห็นหน้าเห็นตาแบบชัดๆ จะได้รู้ว่าเป็นใครกันบ้าง เพื่อนำมาแนะนำกันในช่วง “สมาชิกใหม่”... หากน้องๆ มีภาพหล่อๆ สวยๆ น่ารักๆ ก็รีบส่งให้พี่ป๋องเร็วๆ หน่อยนะครับ อ้อ...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ ให้ชัดเจนด้วยนะครับ “อยากเห็นหน้าน้องๆ จังเลย !!!”

ค.ญ.นพธีรา ราตรี (ชมพู) จ.ปราจีนบุรี

ค.ญ.อัฐชัย ไตริน (บอย) จ.นครพนม

ค.ญ.ปวีณา ดวงประทีป (หงษ์) จ.นครสวรรค์

ค.ญ.อมรรัตน์ เนตรรัตน์ (ยู๋ย) จ.ฉะเชิงเทรา

ค.ญ.สุรัสวดี กลิ่นหอม (ปิงปอนด์) กทม.

ค.ช.ธีรพัฒน์ พรหมเสนอ (น้อย) จ.ฉะเชิงเทรา

ค.ญ.หนึ่งฤทัย พิพัฒน์เดชา (แพรว) จ.ระยอง

ค.ญ.พวงสมร มาเยะ (ปุก) จ.เชียงใหม่

ค.ญ.แพรวพรรณ แซ่หลี (แพรว) จ.สงขลา

ค.ญ.ปวิวรรต ไชยเผือก (POM) กทม.

ค.ช.เกษมศักดิ์ สังข์แก้ว (อิกคิวซัง) กทม.

ค.ช.วรินทร์ ทองสุข (เฟิร์น) จ.สุราษฎร์ธานี

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรรอดมศานต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

.....

.....

โทรศัพท์.....e-mail:

เกิดวันที่.....เดือน.....ปี.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....สิ่งที่ไม่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ ขอภาพถ่าย 2 ใบ (จะเป็นสีหรือขาว-ดำก็ได้)

กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป้อ**

สโมสรรอดมศานต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ช.นาครสวรรค์ ถ.นนทรี ซอยนนทรี

ยานนาวา กทม.

10120

ยินดีต้อนรับ
น้องๆ ทุกคน
สู่สโมสรรอดมศานต์
ครับ

เซียนหมากรุก

สวัสดิ์ค่ะ เปิดเทอมกันแล้วตั้งใจเรียนกันนะคะ ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝาก ชื่อเรื่อง “เซียนหมากรุก”

ครั้งหนึ่งในหมู่บ้านแห่งหนึ่งมีเด็กคนหนึ่งชื่ออ้วน เจ้าอ้วนเป็นเด็กฉลาด ชอบอ่านเขียน เรียนหนังสือ พ่อแม่รู้สึกภูมิใจมากที่มีเจ้าอ้วนเป็นลูก อยู่มาวันหนึ่งระหว่างที่พ่อแม่พาอ้วนไปเที่ยว มีหมอดูคนหนึ่งทักขึ้นมาว่าเจ้าอ้วนจะตายในอีกหนึ่งปี แต่ว่าทั้งบ้านไม่มีใครเชื่อหมอดูคนนั้น

เวลาผ่านไปจนอีกไม่กี่วันก็จะครบหนึ่งปีตามที่หมอดูทักเจ้าอ้วนทำการบ้านและโครงการเสร็จก็ออกไปทานข้าวกับเพื่อนๆ ที่ห้างสรรพสินค้า เขาได้ไปเล่นเกมที่ห้าง แล้วสุดท้ายก็นั่งกินไอศกรีมกับเพื่อนๆ แล้วก็กลับไป ซึ่งปกติเขาไม่เคยหลับในห้างเลย เขาคิดว่า เขาหลับไปแป๊บเดียวเขาได้ยินเสียงมือถือดัง จังหวะนั้น

มองไปรอบๆ ตัว เจ้าอ้วนเห็นมีชาย 2 คนนั่งเล่นหมากรุกกันอยู่และไม่ได้สนใจเขาเลย ชายคนหนึ่งใส่ชุดสีเขียว อีกคนใส่เสื้อสีน้ำเงิน เจ้าอ้วนอยู่ใกล้พอที่จะได้ยินว่าชายสองคนคุยอะไรกัน แต่เขาไม่เข้าใจเลย เพราะทั้งสองเล่น โดยเอาตัวเลขเป็นเดิมพัน เช่น สิบ ยี่สิบ สาม ห้าสิบสี่ แปดสิบห้า สุดท้ายคนที่ชนะก็จะจดตัวเลขที่เดิมพันไป

เจ้าอ้วนรู้ได้ทันทีว่าชายสองคนนั้นไม่ใช่คนธรรมดาแน่นอน และก็ต้องพนันกันโดยเอาอายุของคนเป็นเดิมพัน แม้เจ้าอ้วนจะรู้ว่าชายสองคนไม่ธรรมดาก็ยังจะเข้าไปถามอยู่ดีว่า ชายทั้งสองเป็นใคร และกำลังเล่นอะไรอยู่ ชายสองคนหยุดเล่นแล้วพึมพำว่า ไม่นึกว่าใครจะมาดูเรา ที่ห้างมีคนพลุกพล่านมากมาย แล้วชายทั้งสองก็ถามว่าเจ้าอ้วนเป็นใคร มาได้อย่างไร อ้วนก็ตอบไปตามตรง แล้วก็ถามว่าทั้งสองเป็นใคร ชายทั้งสองก็ยิ้มแล้วคนที่ใส่เสื้อสีเขียวก็บอกว่าเขาคือ **โชคชะตา** ชายคนที่ใส่เสื้อสีน้ำเงินบอกว่าเขาคือ **มัจจุราช** เขาบอกว่าทั้งสองเล่นหมากรุกกันเพื่อกำหนดว่าใครจะตายเมื่อไร

เจ้าอ้วนจึงบอกทั้งสองว่าให้เล่นหมากรุกกันใหม่ เพื่อกำหนดอายุของเขาได้ใหม่ เพราะหมอดูทักว่าเขา กำลังจะตาย ชายทั้งสองบอกว่าเมื่อกำหนดไปแล้ว ก็ไม่สามารถเปลี่ยนได้

เจ้าอ้วนก็อ่อนน้อมต่อว่า น่าจะมีอะไรที่ชายทั้งสองสามารถทำได้ เขาบอกว่าเขาจะทำความดีให้มากขึ้นไม่ใช่แค่ขยันตั้งใจเรียนอย่างเดียวเท่านั้น เขาจะเล่นเกมไร้สาระและใช้เวลาโดยเปล่าประโยชน์

ชายทั้งสองมองหน้ากัน เงียบไปพักหนึ่ง โชคชะตาก็กล่าวว่า “เราไม่สามารถเปลี่ยนตัวเลขที่เขียนไว้ได้ แต่ว่าเราสามารถอ่านกลับหัวก็ได้” มัจจุราชถึงกับหัวเราะหึๆ แล้วเอาโพยมาดู อายุขัยของเจ้าอ้วนคือ 16 อ่านกลับหัวก็ได้ 91 เจ้าอ้วนขอบคุณชายทั้งสอง

แล้วเจ้าอ้วนก็ได้ยินเสียงนาฬิกาปลุก เขามีชีวิตอยู่อีกนาน แต่ก็ไม่เคยรู้เลยว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องจริงหรือความฝัน แต่เขาก็ทำความดีและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

น้องๆ ค่ะ น้องๆ อย่าเชื่ออะไรมวงายนะคะ และอย่าเอาแต่ดูทีวีหรือ เล่นเกมมากไป แบ่งเวลามาทำสิ่งที่ประโยชน์บ้างนะคะ บ้ายบาย

สวัสดิ์คะท่านผู้อ่านทุกท่าน อากาศยังวันยิ่งร้อน...แล้วใครล่ะที่ทำให้โลกผันผวนได้ถึงเพียงนี้ ก็ไม่ใช่มนุษย์เงินเดือนอย่างพวกเราหรือที่มีส่วนทำให้สภาพอากาศเป็นแบบนี้ เมื่อคิดได้แบบนี้แล้วจึงลองออกไปยืนหลังตัวคอมเฟสเซอร์แอร์ โอ้โหทำไมถึงร้อนแบบนี้... ลมที่ถูกเป่าออกมาจากเครื่องนั้น เป็นลมร้อนมาก ๆ นี่แหละบุญยจึงพูดได้เต็มปากว่า เราก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้คนอื่นเขาร้อนเช่นกัน...

ในวันที่ 1-4 มิถุนายนนี้ แผนกเยาวชน คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อคริสตชนฆราวาส จัดให้มีการอบรมเนื้อหาความรู้ เสริมทักษะต่างๆ ในด้านงานอภิบาลเยาวชน **Training for Trainers** เพื่อให้ทีมประสานงานเยาวชนที่มีบทบาทวางแผนและปฏิบัติงานร่วมกับจิตตาคาทอลิกเยาวชน ได้ตระหนักถึงจิตตารมณ์งานอภิบาลเยาวชนแบบเอ็มมาอูสในการอยู่เคียงข้างเยาวชน และการประกาศข่าวดีของพระเจ้าสู่บรรดาเยาวชน **Youth Evangelization** อีกทั้งยังมุ่งเน้นการสร้างเครือข่ายงานอภิบาลเยาวชนที่สามารถแบ่งปันพระพรและช่วยเหลือเกื้อกูลกันต่อไป เพราะเมื่อเขาได้รับการฝึกอบรมที่ถูกต้องและเหมาะสมแล้วพวกเขาจะสามารถเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพอย่างยิ่งต่อกิจกรรมเยาวชน เป็นกำลังสำคัญของพระศาสนจักรในงานแพร่ธรรมสืบต่อไป

การอบรมนี้เป็นทักษะสำคัญสำหรับงานอภิบาลเยาวชน และเป็นโอกาสที่เราจะเรียนรู้จัก **Alpha Course** หลักสูตรนี้พัฒนาขึ้นโดยคริสตจักรโฮลีทรินิตี้ บรอมตัน ในกรุงลอนดอน เป็นหลักสูตรที่ประสบความสำเร็จอย่างน่าอัศจรรย์ เพราะได้นำผู้คนมากมายมาเชื่อพระเยซูคริสต์ จนถึงวันนี้มีการจัดหลักสูตรอัลฟาไปแล้วทั่วโลกมากกว่า 335,000 หลักสูตร ใน 161 ประเทศ และมีคนเข้าร่วมหลักสูตรแล้วกว่า 8 ล้านคน และมีการแปลคู่มือมากถึง 60 ภาษา รวมถึงภาษาไทยด้วย แต่ยังไม่เป็นที่รู้จักมากนักในกลุ่มคริสตชนคาทอลิกในประเทศไทย

Alpha Course คืออะไร? คือการฝึกอบรมที่เปิดโอกาสให้ทุกคนไม่ว่าจะเป็นคริสตชนหรือไม่ได้เป็น จะช่วยให้คริสตชนนั้นได้ทำการฟื้นฟูชีวิตแห่งความเชื่อของตนขึ้นมาใหม่ ซึ่งถือว่าเป็นการ Re-Evangelization ให้กับตนเอง ส่วนบุคคลที่สนใจหรือยังไม่รู้จักพระเจ้า หลักสูตร Alpha จึงเป็นเสมือนการประกาศข่าวดีแห่งความเชื่อหรือการแพร่ธรรมให้กับผู้อื่น นั่นคือการเรียนรู้ในลักษณะของความสนุกสนาน ผ่อนคลาย ไม่กดดัน ไม่ยึดเยื้อ ภายใต้อาการคล้อยของพระเจ้าที่ผ่านทาง การจัดเตรียมเนื้อหาและกระบวนการศึกษาอย่างดีของระบบ Alpha เอง โดยมีผู้นำ (Facilitators) ที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้ศึกษา

กระบวนการฝึกอบรมของ Alpha มี 3 ขั้นตอนด้วยกันคือ

1.การสังสรรค์ (meal) การสังสรรค์ หรือการรับประทานอาหารร่วมกัน เป็นโอกาสให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้สร้างความเป็นกันเอง การมีมิตรภาพที่ดีต่อกัน การมีชีวิตที่เป็นหมู่คณะ

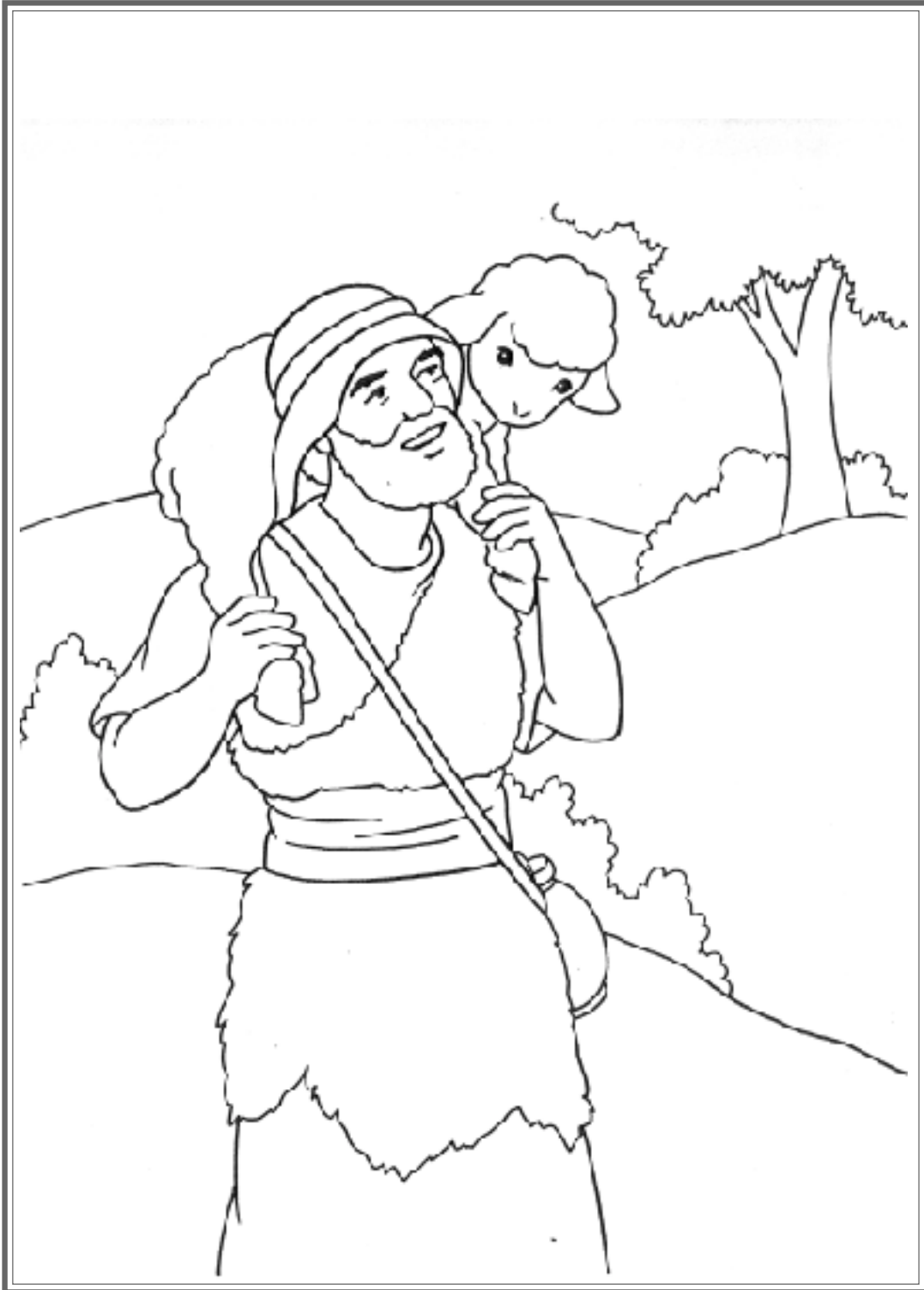
2.การพูดคุย (talk) การพูดคุยเป็นการนำเสนอหลักธรรมคำสอนและความเชื่อของคริสตชน

3.การอภิปรายในกลุ่มย่อย (discussion) การอภิปรายเป็นโอกาสให้สมาชิกได้ซักถามถึงข้อสงสัยที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับหลักธรรมหรือความเชื่อที่ได้รับการประกาศนั้น

ขอคำภวานาสำหรับการฝึกอบรมนี้ด้วย...หากหลักสูตร Alpha เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้งานอภิบาลเยาวชนก้าวไกลและก้าวหน้า หลักสูตรนี้ก็จะถูกปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อบุตรหลานคริสตชนของเราต่อไป สุดท้ายนี้ ขอฝาก “เก็บตก” จากการเสวนา... “ศูนย์อริยฐานลูกเดิน (ศอ.) ขอภาวนาเป็นพิเศษสำหรับบรรดา แนวร่วมประกาศพระวรสารสู่ปวงชน (นปช.) เพื่อกำลังใจ ช่วยกันประกาศข่าวดีของพระตลอดไปนะละ รักนะ” จำจำ

ผลงานเด็กจิ๋ว

มูมเด็กศิลปินี่ชื่อภาพ “พาลกลับบ้าน”
ระบายสีแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 10 กรกฎาคม 2010)

เก็บมาเล่า-เฮามาฝาก

วิธีสวดสายประคำขอพระเมตตา

น้องๆ เด็กๆ อาจจะเกิดคำถามในใจว่า “ทำไมลงเกี่ยวกับพระเมตตาบ่อยจังเลย!” ... พี่ป๋องขอตอบสั้นๆ ว่า ‘มีเวลาเหลือน้อยเต็มที่แล้วสำหรับพี่ป๋อง’ ฉะนั้นอะไรที่พี่ป๋องจะสรรหามาแบ่งปันได้ ก็จะมีมาให้ครับผม

“วิธีสวดสายประคำพระเมตตา”

สายประคำนี้ ใช้สวดเช่นเดียวกับสายประคำธรรมดาตามวิธีดังต่อไปนี้

การสวดสายประคำนี้ เริ่มด้วยการสวดบทข้าแต่พระบิดา วันทามาริอา และบทข้าพเจ้าเชื่อถึงพระเป็นเจ้า

ทุกประคำเม็ดใหญ่ (ข้าแต่พระบิดา) ให้สวดว่า “ข้าแต่พระบิดานิรันดร์ ข้าพเจ้าขอถวายแด่พระองค์ ซึ่งพระกาย พระโลหิต พระวิญญาณ และพระเทวภาพแห่งพระบุตร สดที่รักของพระองค์ พระเยซูคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย เพื่อชดเชยบาปของข้าพเจ้าและชาวโลกทั้งมวล”

ทุกประคำเม็ดเล็ก (วันทามาริอา) ให้สวดว่า “เดชพระมหาทรมานอันน่าเศร้าสลดยิ่งของพระเยซูเจ้า ขอทรงโปรดเมตตาข้าพเจ้าทั้งหลาย และชาวโลกทั้งมวลเทอญ”

ตอนจบของการสวดสายประคำ ให้สวด 3 ครั้งว่า “ข้าแต่พระเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์ ผู้ทรงฤทธิ์ และผู้มิรู้ตาย ขอทรงโปรดเมตตาข้าพเจ้าทั้งหลาย และชาวโลกทั้งมวลเทอญ”

พี่ป๋องขอเสริมว่า เมื่อครบ 1 ทศ (10 เม็ด) ควรขับร้องบทสร้อยสั้นๆ เช่น “โปรดทรงพระเมตตาเถิดพระเจ้าข้า เพราะข้าพเจ้าทั้งหลายได้ทำบาป”

“พระเยซูเจ้าข้า ลูกวางใจในพระองค์”

เกมสโมสรร

• ฝึกฟัง • อุดมศานต์

พระเยซูเจ้าตรัสว่า “จงตักน้ำใส่โอ่งให้เต็ม”...แล้วพระองค์ทรงสั่งเขาอีกว่า “จงตักไปให้ผู้จัดงานเลี้ยงเถิด”... (ยอห์น 2:1-10)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้ขอให้เพื่อนๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รับส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

A

B

Chapter 8 Unrequited love

Tom: “Dick, I haven’t seen Ned for a long time. I have no ideas where he has gone. Have you any inkling of his whereabouts?”

Dick: “I feel uneasy to say anything about him, you must ask Harry. He might be able to tell you something. I believe he met Nora who is supposed to be Ned’s girlfriend.”

Harry: “To my knowledge, Ned and Nora have been very nice to each other for quite a long time. I admired Ned’s ability to anticipate and respond to the needs of Nora in almost everything. Many a time, Nora caused some serious offences to him but he overlooked them all. I heard him say, when some of his friends reproached him of his indifference to the offences. “Love looks for the good everywhere and under all conditions, and finds it.” Finally, Ned found out that Nora had a new boyfriend and he confessed to me that: - Nora had no intention to marry him. She’s just stringing him along. It’s his fault, he forgave her. He continued to say that he was trying to console himself with the thought of a wise saying of someone who said when a deep injury is done us, we never recover until we forgive.”

Dick: “Bravo, Hope Ned would find a better girl.”

บทที่ 8 รักที่ไม่สมหวัง

ทอม “ดิ๊กผมไม่ได้พบเน็ดมานานแล้ว คุณพอทราบไหมว่าเขาไปอยู่ที่ไหน”

ดิ๊ก “ผมรู้สึกลำบากใจที่จะพูดอะไรเกี่ยวกับเขา คุณถามแฮร์รี่เขาน่าจะรู้อะไรๆ ดีมากกว่าผม ผมทราบมาว่าเขาได้พบโนรา ซึ่งเป็นเพื่อนสาวคนสนิทของเน็ด”

แฮร์รี่ “เท่าที่ผมทราบเน็ดกับโนราเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันมานาน ผมเฝ้าชมความสามารถของเน็ดที่ช่างรู้จักเอาอกเอาใจอย่างดี ในเกือบจะทุกอย่างที่โนราต้องการ ทั้งๆ ที่โนราเคยทำให้เน็ดเคืองใจมาหลายครั้ง แต่เน็ดไม่เคยเก็บมาคิด กลับเพิกเฉยเสีย เพื่อนๆ ดำเนินชีวิตการที่เขาทำเป็นทองไม่รู้ร้อนต่อการกระทำที่ไม่ดี ที่สุดเน็ดกลับพูดว่า “ความรักไม่เคยหยุดยั้งในการที่จะค้นหาความดีในทุกหนทุกแห่งในทุกสถานะจนกว่าจะพบ” ในที่สุดเน็ดมาทราบภายหลังว่าโนรามีเพื่อนชายใหม่แล้ว เขาก็เปิดอกพูดว่า มันเป็นความผิดของผมเองที่ปล่อยให้โนราหลอกผมไปวันๆ ผมให้อภัยเขาจริงๆ แล้วโนราไม่ตั้งใจจะแต่งงานกับผมดอก เน็ดยังพูดต่อไปอีกว่า “เมื่อเราโดนใครทำให้เราเจ็บปวดขนาดหนัก มีอย่างเดียวคือ ต้องลืมสิ่งนั้นซะ ถึงจะหายเจ็บ”

ดิ๊ก “เก่งจริงเน็ด ขอให้พบเพื่อนสาวคนใหม่ที่น่ารักและดีกว่านี้”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO., LTD.**
Since 1969

บริการติดตั้งงานระบบกันรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
จากป้องกันลัดมีโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั่วซึมที่
ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทีมช่างจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูบดทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ

-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและสีบน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกัน
การกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
น้ำรั่วซึมอาคาร

- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC

- Coating : Bitumen, Polyurethane,

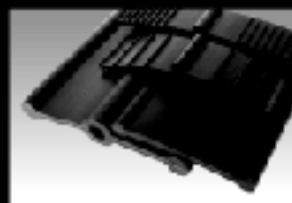
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยอดรอยต่อตอมบ์ พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุพ่นกรวยต่อหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี Injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังกับรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนพหลโยธิน แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

จดหมายจากผู้อ่าน

สวัสดิ์ครับ คุณ ป.ณ.สารุฯ ที่เคารพ

ผมไปร่วมพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณที่วัด และสังเกตเห็นว่าบนพระแท่นมีเด็กช่วยมิสซาถึง 5 คน และมี “ผู้อ่านบทอ่าน” อีก 2 คน ซึ่งสวมชุดสีขาวยาวๆ มีผ้าสามเหลี่ยมคลุมไหล่ ดูสุภาพ เรียบร้อย คอยช่วยอ่าน “บทอ่าน” “อ่านบทภาวนาเพื่อมวลชน”...อ่านได้ดี มีจังหวะ น่าฟัง ชัดถ้อยชัดคำ และมีเยาวชนหรือนักขับร้องก็ไม่ทราบคอยประกาศเชิญชวนให้สัตบุรุษพนมมือขณะฟังบทอ่าน ฟังบทพระวรสาร...ลักษณะอย่างนี้ ทำให้สัตบุรุษตั้งใจฟังบทอ่าน และร่วมพิธีมิสซาอย่างดี และเชื่อว่าทำให้สัตบุรุษสนใจในเนื้อหาของ “บทอ่าน” และ “บทพระวรสาร” มากขึ้น...ที่พูดอย่างนี้เพราะเคยเห็นสัตบุรุษจะยืนกอดอก ตลอดมิสซา และเวลาฟังบทอ่านต่างๆ

และสำหรับเด็กช่วยมิสซาที่เห็นมีถึง 5 คนนั้น ผมรู้สึกดี... ปลื้มใจ... เพราะนี่คือ “โอกาส” และเป็นจุดเริ่มต้นของกระแสเรียกจากพระอย่างหนึ่ง เพราะเท่าที่เคยทราบมาและอ่านจาก “บทสัมภาษณ์ชีวิตของพระสงฆ์” หลายองค์ก็เริ่มจากการเป็น “เด็กช่วยมิสซา”...ผมขอชื่นชม ปรบมือให้พระสงฆ์ที่สนใจ และให้โอกาสเด็กๆ ได้ใกล้ชิดพระ ใกล้ชิดวัด และใกล้ชิดพระแท่น... เพื่อจะรักและติดตามรับใช้พระองค์อย่างใกล้ชิด ยิ่งวันยิ่งมากขึ้นใน “ชีวิตพระสงฆ์” ครับ

ผมขอเล่าแบ่งปันเท่านี้ก่อน เชื่อว่า คุณ ป.ณ.สารุฯ จะช่วย “ต่อยอด” เพื่อเสริมความเชื่อของกันและกัน อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณอย่างสูง

รักในพระคริสตเจ้า
เชื่อในคำภาวนา
เปโตร สีลา ณ วัดริมน้ำ

ตอบ คุณศิลา ณ วัดริมน้ำ

ผมจะบอกอะไรให้ ผมเคยเห็นวัดหนึ่งมีสชาคำวันธรรมดา มีเด็กช่วยมิสชา 11 คน นั่งเรียงหน้ากระดานบนม้านั่งยาว เป็นเด็กชั้นประถม สัตบุรุษก็ไม่คิดอะไร เพียงแค่คิดแบบคุณนั่นแหละ ว่าให้มันนั่งบนพระแท่นแล้วเรียบร้อยเมื่อมาวัด ยังดีกว่านั่งข้างล่างแล้วยุกยิกๆ หรือเอาแต่วิ่งเล่นรอบวัด คุณพ่อเจ้าวัดเขาก็คงจะมี จุดประสงค์อันนี้แหละคือ เด็กๆ นั้นเป็นผ้าขาว เราจะเขียนอะไรลงไปบนชีวิตของเขา เขาก็รับไว้ เราก็ให้เขามาคุ้นเคยกับพระสงฆ์ พิธีกรรม บทอ่านพระคัมภีร์ อย่างน้อยในชีวิตของเขาก็ได้ใกล้ชิดพระ

ผมยังจำบทสนทนาของคุณพ่อเจ้าวัดองค์นั้นกับเด็กๆ ได้ ท่านบอกว่า พวกเธอมากันเยอะ ได้ทำหน้าที่ไม่ถ้วนหน้าหรอก มีคนถือเหล้าองุ่น อีกคนถือน้ำ อีกคนถือโถน้ำล้างมือ อีกคนถือผ้าให้คุณพ่อเช็ดมือ อีกคนสั่นกระดิ่งตอนยกศีล อีกสองคนถือจานรองศีล อีกคนเอาน้ำมาเท ให้คุณพ่อเช็ดด้วยกาลิกส์ ก็ยังเหลือ คนที่ไม่ได้ทำอะไร ให้เป็นไม้ประดับก็แล้วกัน

เด็กคนที่ยังไม่ได้มีหน้าที่ทำอะไรก็ตามกลับมาว่า “แล้วฉันไม่อยู่ไหนล่ะครับ ผมจะได้ถือเอาไว้” (ฮา)

การอภิบาลสัตบุรุษของพระสงฆ์นั้นเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ เราใช้ชีวิตอยู่ตามวัดเท่านั้นจึงจะได้เรียนรู้อย่างแท้จริงว่า จะอภิบาลดูแลพวกเขาอย่างไร จึงจะมีชีวิตชีวา คุณพ่อเป็นเหมือนปลา การทำงานอภิบาลเป็นเหมือนน้ำที่ปลาแหวกว่ายมีชีวิตอยู่ได้ คุณพ่อที่ไม่ทำงานอภิบาลสัตบุรุษ ก็เหมือนปลาที่ถูกจับออกจากน้ำมาวางไว้บนพื้นถนนร้อนๆ ปลากำลังบิด ดิ้น หายใจรววยริน และใกล้จะสิ้นใจตายลงทีละน้อย ดังนั้นเลยนะครับ

เฉลยภาพปกหน้าใน (จากหน้า 1)

อุปมาเรื่องหญิงสาวสิบคน (มธ 25:1-13)

แกะที่พลัดหลง (มธ 18:12-14)

อุปมาเรื่องชาวสะมาเรียใจดี (ลก 10:29-37)

เรื่องเงินเหรียญที่หายไป (ลก 15:8-10)

เรื่องลูกล้างผลาญ และลูกที่คิดว่าตนทำดีแล้ว (ลก 15:11-32)

ชาวฟาริสี และคนเก็บภาษี (ลก 18:9-14)

อุปมาเรื่องเงินตะลันต์ (มธ 25:14-30)

อุปมาเรื่องผู้หว่าน (มธ 12:3-9 / 18-23)

การสะสมทรัพย์สมบัติ (ลก 12:16-21)

เพื่อนที่ไม่รู้จักกาลเทศะ (ลก 11:5-8)

ผู้เยียวยา

มนุษย์ถูกสร้างมาในเอกภาพ
แต่เอกภาพก็ได้ถูกทำแตกแตกด้วยความทรงของมนุษย์
สวนเอเดนแห่งสัมพันธภาพได้ถูกทำลายด้วยมือมนุษย์
หอบาเบลแห่งความแตกแยกได้ถูกสร้างขึ้นทั่วพื้นแผ่นดิน
รอยแตกร้าวของเอกภาพ ยังคงทิ้งร่องรอยไว้ในทุกยุคสมัย
...สงคราม...ความรุนแรง...ความโกรธแค้น...กตจิฆเมง

แต่...พระเจ้ายังไม่เคยหมดหวังกับมนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างมา
ในทันทีที่เอกภาพแตกแตก
พระองค์ทรงริเริ่มแผนการแห่งการเยียวยารักษา
พระบุตรได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ เพื่อนำพามนุษย์ให้พบเจอพระองค์ครั้ง
ทรงเทศน์สอนถึงอาณาจักรพระเจ้า
เพื่อ...นำพาเขา ออกตามหาชิ้นส่วนที่หายไป
...ทรงทรมาน ลิ่นพระชนม์ และกลับคืนชีพ เพื่อเยียวยาเอกภาพที่แตกร้าว
และ...ทรงเสด็จสู่สวรรค์ เพื่อประกาศก้องถึงโลกใบใหม่ที่สมบูรณ์ด้วยเอกภาพ

ในวันนี้...พระองค์ทรงประทานพระจิตเจ้าแก่สาวก และมนุษยชาติ
พระจิตเจ้า...ผู้ทรงเปลี่ยนบาเบลแห่งความแตกแยก
ให้กลับเป็นเอเดนแห่งสัมพันธภาพ
...ภาษาแห่งความแตกแยกจะตายจาก
...ภาษาแห่งความรักหนึ่งเดียวจะเกิดมา
โลกจะเข้าใจกันด้วยภาษาหนึ่งเดียว
พระจิตเจ้า...อำนาจแห่งการให้อภัย
...จงรับพระจิตเจ้าเถิด ท่านทั้งหลายให้อภัยบาปของผู้ใด
บาปของผู้นั้นก็ได้รับการอภัย
พระองค์จะนำการกลับคืนดีมาสู่มนุษยชาติ
...การกลับคืนดีระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า...มนุษย์กับมนุษย์
...มนุษย์กับสากลจักรวาล และระหว่างมนุษย์กับตนเอง